

Р. ФАРМОНОВ, У. ҖҮРАЕВ,
Ш. ЭРГАШЕВ

ТАЪРИХИ ҶАҲОН

(асри XVI – солҳои 60-уми асри XIX)

*Китоби дарсӣ барои донишомӯзони синфҳои
VIII-уми мактабҳои таълими миёнаи умумӣ*

Нашри чоруми аз нав коркарда ва такмилдодашуда

*Вазорати таълими халқи Республикаи
Ўзбекистон тавсия намудааст*

*Хонаи эҷодии табӯу нашри ба номи Ҷўлпон
Тошканд – 2019*

УЎК 372.893=222.8(100)(075)

КВК 63.3(0)я721

Ч 91

Мұхаррирони мастьул:

T. Бобоматов – номзади илмҳои таърих;

A.T. Замонов – доктори фалсафа оид ба ғанҳои таърих.

Тақризчиён:

Ё. Болтабоев – омӯзгори калони кафедраи «Таърих»-и Донишгоҳи давлатии Наманғон;

Н. Ҳакимов – методисти Маркази таълими республика;

Г. Расулов – омӯзгори мактаби 248-уми ноҳияи Мирзо Улугбеки шаҳри Тошканд;

О. Эргашев – омӯзгори мактаби 22-юми ноҳияи Оҳангарони вилояти Тошканд;

З. Мирзаев – омӯзгори мактаби 15-уми ноҳияи Пискенти вилояти Тошканд.

Ин китоби дарсӣ аз тарафи муаллифони зерин таҳия шуд: номзади илмҳои таърих

Ш. Эргашев (Қисми сарсухан, боби I, боби II, мавзӯйҳои 13-, 14-, 19-уми боби III, мавзӯй 29-уми боби V, хулоса, ҳарита ва расмҳо); доктори илмҳои таърих **P. Фармонов**,

У. Чўраев ва Ш. Эргашев (мавзӯйҳои 15-, 16-, 17-, 18-уми боби III; мавзӯйҳои 20-, 21-, 22-, 23-, 24-, 25-, 26-, 27-, 28-уми боби IV ва мавзӯйҳои 30-, 31-, 32-юми боби V).

Соҳти услубии китоби дарсӣ ба **Ч. Абдуллоев** мансуб аст.

Аломатҳои шартӣ

Супории кори эҷодӣ

Ба хотир оред

Супории оид ба кор бо ҳарита

Супории оид ба кор бо интернет

Худатонро санҷед

Эзоҳи истилоҳот

Супории оид ба кор бо асарҳои бадеию таърихӣ

Дар ёд доред

Кор бо материалҳои кино-сурат-фоно

Савол ва супорииҳо

Аз ҳисоби маблағҳои Бунёди мақсадноки китоби республика чоп шудааст.

© Р. Фармонов ва диг., с. 2019

© ХЭТН ба номи Чўлпон, с. 2019

© ХЭТН ба номи Чўлпон, с. 2014

ISBN 978-9943-05-655-8

САРСУХАН

ОФОЗИ ДАВРИ НАВ

Донишомўзи азиз! Шумо дар синфи VII Таърихи асрҳои миёнаро омӯхтед. Дар асрҳои миёна низ одамон ба иқтисодиёти асосаш соҳаи кишварзӣ ва дар ҷамъияти асосаш анъанаҳои ташаккулёфта умргузарониро давом доданд. Аз ин сабаб ин даври таърихи инсоният **тамаддуни аграрӣ ё ҷамъияти анъанавӣ** ном гирифтааст. Дар ин ҷамъият одамон ба табақаҳо ҷудо шуда зистанд ва расму оинҳои аз қадим монда, тасаввуроти динӣ ҷиҳатҳои характерноки ин тамаддун (сивилизатсия) ба ҳисоб меравад. Тамаддуни аграрӣ дар таъриҳи даври неолит оғоз ёфта, то инқилоби саноатии аспи XVIII ва то ташаккулёбии ҷамъияти нав дар асоси он давом кард.

Дар ибтидои даври нав байни давлатҳои бузург барои ҳукмронӣ дар Европа мубориза авҷ гирифт. Дар айни вақт дар кишварҳои Европаи Фарбӣ пӯсидани ҷамъияти аграрӣ, ҷараёни ташаккулёбии тамаддуни нав муҳоҳида мешуд. Ин ҷараён қариб чор аср давом кард ва ба охири даври нав, инсон бо ҷаҳонбинӣ, олами тасаввурот, ки ҷиҳатҳои асосиашро мо ҳоло дида одат кардаем, омада расид. Тағйироти рӯйдода хеле бузург буда, онро бо табаддулоти инқилобии таърихи башарият — гузаштан аз ҷамъияти ибтидой ба тамаддун баробар донистан мумкин.

Шумо дар синфи VIII бо шиносоии марҳилаи минбаъдаи инкишофи инсоният-воқеаҳои **Таърихи нав** оғоз менамоед. Таърихи нав бо ташаккулёбии нави ҷаҳонбинии ба баробарии табиии инсонҳо, озодию шаъни шаҳс барин арзишҳои демократӣ асос ёфта аз Асрҳои миёна фарқ мекунад. Яке аз ҷиҳатҳои ба ҳуд хоси даври нав ин аст, ки дар асоси дарки нави дунё барои ташабbusкорӣ, тадбиркории инсон имкониятҳои васеъро боз кард.

Дар натиҷаи ин дигаргунҳо, ки аз аспи XVI сар шуд, аввал дар Европаи Фарбӣ, сонӣ дар Америкаи Шимолӣ ҷамъияти нави ташаккулёфта ҷамъияти капиталистӣ номида шуд. Номи ин ҷамъият аз вожаи «капитал» гирифта шудааст. **Капитал** мулки хусусиест, ки ба соҳибаш

даромад меорад (фабрика, завод, кон, банк ва ҳ.к.) ва сармояест, ки худашро худаш зиёд менамояд. Асоси ин сармояро фаъолияти тадбиркории озод ташкил медиҳад. Дар натиҷа ҳаёти иқтисодӣ гул-гул шукуфт, истеҳсолоти саноат пеш рафт, муносибатҳои капиталистӣ пайдо шуданд. Шаклҳои нави истеҳсолот ба вучӯд омада, ҷои сехҳоро мануфактураҳо ишғол карданд. Дар ҳаёти европоиҳо навигариҳо, кордонӣ, кӯшишот барин ҷиҳатҳо пайдо шуданд, як қисми онҳо аз Шарқ ин ҷо омаданд.

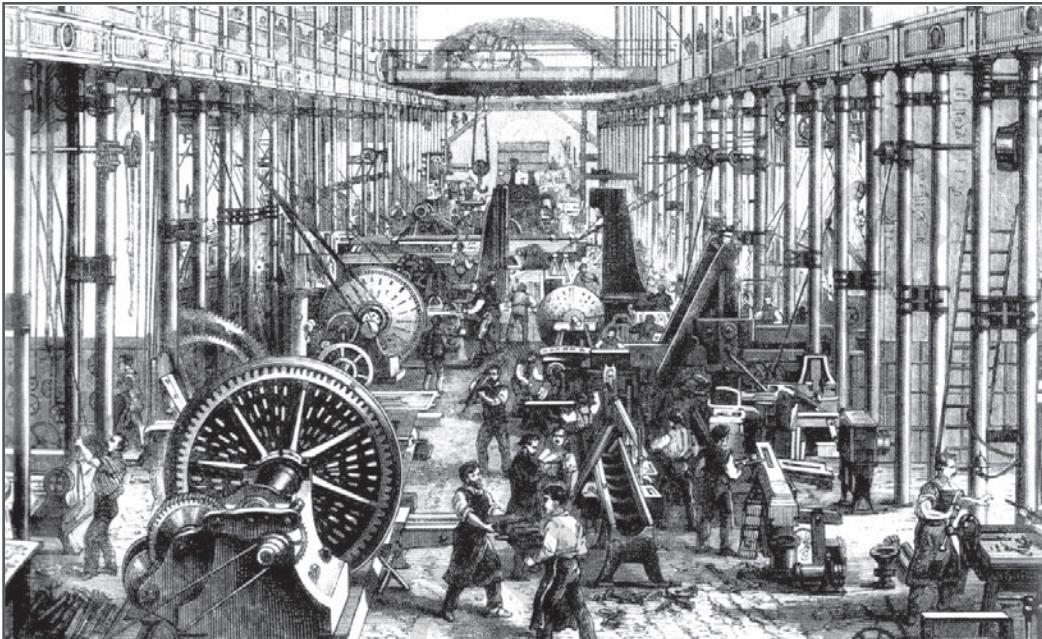
Ғайр аз ин, ба Даври нав маданияти пешрафтаи шаҳр, рағбати қалон ба таърихи даври антиқӣ, онро идеалӣ шумурдан, ба ҳаёт наздишавии санъати бадей ва монанди инҳо хос мебошанд. Аслан аксар вақт на ҷангҳои оқибаташон фоҷиабору шӯришҳо ва инқилобҳо, балки фаъолияти бунёдгаронаи одамон, ҷустуҷӯйҳои доимӣ ва кӯшишот ба маънавияту маданият, ҳаёти иҷтимоию иқтисодӣ дигаргуниҳои қалони эҷобӣ ворид мекунанд. Дар оқибати ин тағиирот дар қишварҳои пешқадами Европаи Фарӯӣ дар заминаи ҷамъияти капиталистӣ тамаддуни нави бар инкишофи саноат асосёфта пайдо шуд, ки он **тамаддуни индустрӣ** ном гирифт.

Инкишофи пуравчи тамаддуни индустрӣи Европа мазмуни асосии Таърихи навро ташкил мекунад. Айнан ба туфайли ин пешравӣ Европа дар дунё мақоми пешқадамро ишғол кард, баъд қисми бузурги рӯи Замиро ба ҳуд тобеъ намуд.

Дар таърихи ҷаҳон даври **«Таърихи нав»** аз қашфиётҳои бузурги географии оҳири асри XV-ибтидои асри XVI сар шуда, то поёнёбии Ҷангӣ якуми ҷаҳон-даври то соли 1918-ро дар бар мегирад. Таърихи нав ба ду марҳила ҷудо мешавад. **Марҳилаи якум** аз қашфиётҳои бузурги географӣ то Инқилоби бузурги франсузи оҳири асри XVIII-ро дар бар мегирад. **Марҳилаи дуюми** Таърихи нав аз ибтидои асри XIX то поёнёбии Ҷангӣ якуми ҷаҳон-то соли 1918 давом кардааст.

Инқилобҳои буржуазии Даври нав тартиботи феодалии Асрҳои миёнаро ҳароб карда, барои инкишофи пуравчи истеҳсолот роҳи васеъ қушоданд. Пешравии авҷноки иқтисодӣ ба комёбиҳои илму техникаи ин давр асос ёфта буд. Байни илму техника алоқаи узвӣ пайдо шуд. Дар натиҷа аз оҳири асри XVIII дар соҳаи техника ва технология ихтироъҳои нав ба амал омаданд. Ин ихтироъҳо барои инкишофи истеҳсолот аҳамияти бузург доштанд. Муҳандиси англис Ҷорҷ Стефенсон соли 1814 парвозро ихтироъ кард, ки он боиси оммавӣ гаштани нақлиёти роҳи оҳан шуд. Олимони машҳури физик ва кимёгар Александр Волтаи италия-

вӣ, Гемфри Деви, Майко Фарадейи англис ва Андре-Мари Ампери франсуз асосҳои истифодаи барқро оғаридаанд. Истифодаи навъи нави энергия соҳаҳои нави техникаро пеш бурд, дар истеҳсолот ва тарзи зист навигариҳои азим дохил намуд.

Европа дар даври инқилоби саноатӣ

Кашфиётҳои илмию техники барои пайдошавии кимиё, электротехника барин соҳаҳои нав асос шуд. Техникаи ҳисоб, автоматӣ шудани истеҳсолот, истеҳсоли масолеҳи сунъӣ ташаккул ёфт. Аксари ин комёбиҳо дар асри XX низ асоси истеҳсолотро ташкил доданд.

Суръати дигаргуниҳо дар Даври нав нисбат ба марҳилаҳои гузаштаи инкишоф тез буда, кашфиётҳои илму техника ба истеҳсолот ба зуди ҷорӣ мегардид.

Ҳамин тавр, комёбиҳои хеле бузурги илму техника дар охири асри XVIII – асри XIX ба инқилоби саноатӣ оварда расонд. Дар навбати ҳуд инқилоби саноатӣ барои гузариш аз тамаддуни аграрӣ ба истеҳсолоти саноатӣ ва тамаддуни индустрialiӣ асос гузошт. Дар ин давр ба туфайли ҷараёнҳои саноатӣ мошинҳо мекнамидастиро аз истеҳсолот берун баровард, мануфактураҳо ҷои худро ба фабрикаҳо доданд.

Даври нав дар таърихи халқҳои Европа даври инқилобҳое буд, ки тарзи зист, асосҳои маънавии чамъиятро чандин бор дигар карда фиристод. Инчунин Даври нав дар таърихи халқҳои дар асорати мустамликовӣ мондаи Осиё, Африка ва Америка даври муборизаҳои доимӣ барои истиқлол ва озодӣ ҳам шуд. Ин давр дар Европа даври ташаккули миллатҳои миллӣ дар шакли монархияи мутлақ буд. Дар ҳар таҳаввулот таъсири ҷаҳонбинии ташаккулӯбанда эҳсос мешуд. Пеш аз ҳама ба ҷои ҷаҳонбиние, ки дар тамоми асрҳои миёна ҳукмронӣ карда, инсонро аз нигоҳи маънавӣ ва ҷисмонӣ поймол менамуд, ҷаҳонбинии нави гуманистӣ ба ташаккулӯбӣ оғоз кард. Ин ҷаҳонбинӣ барои тамаддуни нави ташаккулӯбандай индустрialiй асоси маънавӣ шуд.

Аmmo дар Даври нав барои ташаккули тамаддуни индустрialiй шароити зарурӣ фақат дар кишварҳои Европа ба амал омад. Аксари давлатҳои Осиё, Африка ва Америкаи Ҷанубӣ дар ибтидои асри XIX ҳам ақибмонда, дар сатҳи ҷамъияти аграрӣ монда буданд.

Дигаргунуҳои азими Даври нав дар сарtosари дунё ба паҳншавии усулоҳои истеҳсолоти пешқадам, беҳбудии куллии тарзи зисти одамон, барқарор шудани арзишҳои тамаддуни индустрialiй оварда расонд. Дар охирни Даври нав омада ҳаритаи дунё бо ҷиҳатҳои асосии ҳудаш намуди имрӯз заро касб намуд.

Ҷамъияти капиталистӣ — ҷамъиятест, ки дар он асоси мулки ҳусусиро корхонаҳои саноатӣ ташкил карда, инчунин иқтисоди бозори ривоҷкарда ва истеҳсолоти саноатии баланд дорад.

Тамаддуни индустрialiй — ин даври таърихиест, ки дар иқтисодиёт муносибатҳои бозор ташаккул ёфта, дар ҷамъият баробарии сиёси ва иҷтимоӣ, давлати ҳуқуқӣ, ҳуқуқҳои табиии одамон, таҳаммули динӣ барин арзишҳо қарор ёфтаанд.

1. Кадом даври таърихи инсоният тамаддуни аграрӣ номида шудааст?
2. Таърихи нав бо кадом ҷиҳатҳои ҳосасӣ аз Асрҳои миёна фарқ мекунад?
3. Кадом ҷамъият ҷамъияти капиталистӣ ном гирифтааст?
4. Кадом даври таърихи тамаддуни индустрialiй ном гирифтааст?

БОБИ I. ТАШАККУЛИ ДАВРИ НАВ ДАР ЕВРОПА

Мавзүи 1-ум: КАШФИЁТХОИ БУЗУРГИ ГЕОГРАФИЙ ВА АҲАМИЯТИ ТАЪРИХИИ ОНҲО

Сабабҳои кашфиётҳои географӣ. Дар асрҳои XV–XVII аз тарафи сайёҳони европой кушодани роҳҳои баҳрии Африка, Асиё ва Океания ва кашфи заминҳои нав дар ин ҳудудҳо **Кашфиётҳои бузурги географиро** ном гирифт.

Кадом кашфиётҳои муҳимеро, ки дар асрҳои миёна инсоният аз тарафи инсоният кашф шуд, медонед?

Дар ин давр комёбихои европагиҳо дар инкишофи илму техника ба онҳо имконияти кушодан ва азхудкунии заминҳои навро дод.

Дар охири асри XV киштии бодбондори ба амвоҷи уқёнус тобовар ва зидди шамол шинокунанда – **каравелла** оғарида шуда, асбобҳо ва санъати идоракунии киштиҳо хеле инкишоф ёфт.

Каравелла

Каравелла<чои аввалине буданд, ки аз уқёнуси Атлантика бехавф шино карда гузашта метавонистанд. Акнун баҳрнавардони таҷрибаноки дорои компас, устурлоби такмилёфта ва харитаҳои баҳрӣ бо ин киштиҳо ба масофаҳои дур шино мекардагӣ шуданд.

Барои қашфиётҳои географӣ тасаввурот оид ба қурашаклии Замин, ғояи аз уқёнуси Атлантика гузашта, ба Ҳиндустон кушодани роҳи баҳрӣ омили қалон шуд. Зоро европоиҳо баъди заволи империяи Византия роҳи ба воситаи баҳри Миёназамин барои европоиҳо то Осиё аз тарафи давлати Усмониҳо баста шуда буд. Дар натиҷа Европа аз матоъҳо, ранг, ҷизҳои зебу зинат, шириниҳо ва зиравориҳо, ки аз Шарқ меомаданд, маҳрум шуд. Ин ҳолат европоиҳоро барои ёфтани роҳҳои нави савдо маҷбур қард. Савдогарон ин гуна маҳсулотро ба Европа оварда аз фурӯши онҳо ба бойгарии қалон умед мебастанд.

Қашфиётҳои географии португалиҳо. Ба воситаи Атлантика шино-куниро португалиягиҳо сар қарда доданд. Португалия дар қисми гарбтарини Европа ҷойгир буда, бо уқёнуси Атлантика ҳамсоя аст. Ин ҳолат ва таҷрибаи деринаи баҳрнавардӣ ба португалиягиҳо дар бобати Қашфиётҳои бузурги географӣ имконияти пешоҳангиро дод.

Муваффақиятҳои оид ба қашфиётҳои географии португалиягиҳо бо номи шаҳзода **Генрихи Баҳрнавард** вобаста аст. Ин баҳрнаварди ҷасур қашфу азхудкунии заминҳои навро оғоз қард ва ин кораш ба Португалия шӯҳрат ва сарвати зиёд овард. Португалиягиҳо дар соҳилҳои Африка шино қарда, дар асри XV ҷазираҳои Мадейро, Канар ва Азорро қашф намуданд.

Дар охри асри XV экспедитсияи таҳти роҳбарии **Бартоломеу Диаш** димоғаи ҷануби Африкаро давр зада, ба уқёнуси Ҳинд баромад. Баҳрнавардон ба кушодани роҳи баҳри Ҳиндустон умед баста, ба ин димоға **Димоғаи умедҳои нек** ном ниҳоданд. Гарчи онҳо аз ҳамин ҷо ақиб гаштанд, қашфиёти Б. Диаш истиқболи Африкаро давр зада, ба воситаи баҳр ба кушодани роҳро Ҳиндустон оғарида.

Дар айни вақт қашфи заминҳои нави Африка солҳои зиёд ба тороҷ шудани ин қитъа аз тарафи европоиҳо, ба ҷараёни аҳолии ин чороғулум қарда, ба Европа ва Америка фурӯҳтани онҳо асос гузошт.

Кашфи Америка. Комёбихои баҳрнавардони португалиягӣ ба испанҳои ҳамсоя дар ин бобат завқу рағбатро бедор кард. Баҳрнавард **Христофор Колумб** аз тасаввурот оид ба курашаклии Замин баромада, ба шоҳи Испания кушодани роҳ ба Ҳиндустонро ба воситаи уқёнуси Атлантика ба фарб нигоҳ карда шино кардан маслиҳат дод. Аммо пайдо кардани баҳрнавардони ба ин кори таваккал розибуда ва ин сайёҳатро аз нигоҳи молиявӣ таъмин кардан кори мушкил буд. Ниҳоят экспедитсияи испанҳо таҳти раҳбарии X. Колумб бо се киштии зудгарди бодбондор ба роҳ баромада, **12-уми октябри соли 1492** ба яке аз ҷазираҳое, ки ба таркиби галаҷазираи Багама медаромад, расида омад ва онро «Сан-Салвадор» («Халоскундандаи муқаддас») номиданд. Ҳамин тарик, Америка кашф шуд. Баъд X. Колумб боз сето экспедитсия ташкил карда, дар аснои онҳо ҷазираҳои Антил, соҳилҳои Америкаи Ҷанубӣ ва Марказиро кашф намуд. Вай заминҳои кашфшударо заминҳои Ҳиндустон гуфта фикр мекард. Аз ин сабаб аҳолии ин ҷойҳоро **ҳиндӯён** номид.

Барои дарки моҳияти кашфиёти X. Колумб сайёҳати **Америго Веспуччи** ташкилкарда аҳамияти қалон дошт. Ў ба заминҳои нав кашфшуда дар охири асри XV-ибтидои асри XVI якчанд бор сайёҳат ташкил

Кушодани роҳи баҳрии Ҳиндустон. Солҳои 1497–1499

карда, дар ин асно ин чойҳо на Ҳиндустон, мутлақо материки нав буданашро исбот кард. Ин материк ба шарафи ў **Америка** ном гирифт.

Кашфи роҳи баҳри Ҳиндустон. Кашфи заминҳои нав ба португалиягиҳо рағбат пайдо намуд. Экспедитсия бо роҳбарии баҳрнаварди дигар **Васко де Гама** соли 1497 Африкаро аз ҷануб давр зада баромада, ба уқёнуси Ҳинд даромад. Онҳо ба соҳилҳои Африка шино карда, бо ёрии баҳрнаварди араб **Аҳмад ибни Мачид** соли 1498 ба Ҳиндустон расида омаданд. Баҳрнавардон аз ин ҷо маҳсулоти зиёдро бор карда, соли 1499 ба Португалия баргаштанд. Дар экспедитсияи қариб ду сол давомёфта аксарияти аъзоёни он ҳалок шуданд. Сарфи назар аз он муваффақияти экспедитсияи Васко де Гама ба Европа таъсири калон расонд. Савдогарони евпопоӣ ба Шарқ раҳсипор шуданд. Савдогарони аз Ҳиндустон ба Европа зиравориҳо ва шириниҳо оварда, фоидаи калон медианд. Ҳамин тавр, ба Ҳиндустон роҳи доимии баҳри кушода шуд.

Соли 1519 боз як баҳрнаварди португалияги экспедитсияи **Фернандо Магеллан** ҷануби Америка як гулӯгоҳро давр зада (баъдтар он гулӯгоҳи Магеллан ном гирифт), ба уқёнуси бузурги сокин, вале бегона баромад. Ф. Магеллани ба ин уқёнус ҳам дигар вақт тӯфон бархесташро намедонист, аз ин рӯ онро **уқёнуси Ором** номид. Дар давоми сайёҳати ин уқёнус аксари аъзоёни экспедитсия, аз гуруснагӣ ва ҷангҳо бо аҳолии маҳаллий, аз ҷумла худи Ф. Магеллан ҳалок мешавад. Аъзоёни ҷон ба саломатбурдаи экспедитсия кураи Замиро давр зада, соли 1522 ба соҳилҳои Испания баргаштанд. Роҳи кашфнамудаи Ф. Магеллан аҳамияти амалий пайдо накард, аз он дер вақт ҳеч касе истифода набурд. Аммо ин кашфиёт курашакл будани Замиро исбот кард.

- ◆ Кашфиётҳои бузурги географӣ – ин...
- ◆ Кашфиёти Васко де Гама...
- ◆ Соли 1492...
- ◆ Солҳои 1519–1522...

Кашфиётҳои географии ҳавзаи уқёнуси Ором. Дар нимаи дуюми асри XVI-ибтидои асри XVII баҳрнаварди испан ба ҳавзаи уқёнуси Ором якчанд бор экспедитсия ташкил кард. Дар давоми экспедитсия ҷазираҳои Сулаймон (Соломон), Полинезияи Ҷанубӣ ва Меланезия кашф шуд.

Баҳрнавардон ҷустуҷӯи «**Замини Ҷанубӣ**» – Австралияро давом доанд. **Соли 1606** баҳрнаварди испан **Луис Торрес** аз гулӯгоҳи байни Осиё

Кашф шудани Америка

ва Австралия шино карда, ба соҳилҳои қитъаи нав баромад. Ҳамон сол **Виллем Янсзони** голландиягӣ ба соҳилҳои қитъаи нав расида омада, онро мулки Голландия эълон кард. Ҳамин тариқ, Австралия кашф шуд. Дар миёнаҳои асри XVII голландиягиҳо ба тадқики соҳилҳои Австралияро оғоз намуданд. **Абел Тасман** аз соҳилҳои Индонезия ба шарқ шино карда, Австралияро аз ҷануб давр зада баромад ва минбаъд ҷазираеरо кашф кард, ки Тасмания номида шуд.

Натиҷаҳои кашфиётҳои бузурги географӣ. Кашфиётҳои бузурги географӣ ба инкишофи дунё таъсири хеле калон расонд. Онҳо тасаввуроти европоиҳоро оид ба олам бой кард, донишашонро дар бораи дигар материкҳо ва ҳалқҳо ташаккул дод.

Донишҳои нав аввал дар Европа, баъд дар дигар қитъаҳо барои инкишофи саноат ва савдо омили бузург шуд. Роҳҳои асосии савдо аз баҳри Миёназамин ба укёнуси Атлантика кӯчид ва хусусияти савдо куллан тағиیر ёфт.

Экспедитсияи X. Колумб 12-уми октябри соли 1492 ба ҷазираҳои Багама расида омад.

Дар нимаи дуюми асри XVI-ибтидиои асри XVII баҳрнавардони испан ҷазираҳои Сулаймон, Полинезияи Ҷанубӣ ва Меланезияро кашф карданд.

Аммо азхудкунин заминҳои нав бо истисмори мудҳиши халқҳои мутеъ ҳамроҳ шуд, **соҳтори ҷаҳонии мустамлика** ташаккул ёфт. Ҳангоми истило як қисми аҳолии маҳалӣ, аксари масканҳои тамаддуни қадим нобуд карда шуданд, халқҳои кишварҳои мустамлика ба муносибатҳои ташаккулёбандаи капиталистӣ зўран ҷалб гардианд ва бо меҳнаташон ҷараёни инкишофи капитализмро дар Европа тезонид. Ҳамин тарик, онҳо ба ташаккули дар ташаккули тамаддуни нави индустрiali ҳисса гузоштанд. Яке аз оқибатҳои манфии қашфиётҳои бузурги географӣ ривоҷ ёфтани савдои гуломон дар арсаи дунё шуд.

Ба туфайли қашфиётҳои бузурги географӣ тасаввурот оид ба қураи Замин ва аҳолии он пурра дигар шуд. Дар Америка, Осиё ва Африка мустамликаҳои давлатҳои Европа пайдо шуданд, оҳиста-оҳиста соҳтори мустамликавӣ ташаккул ёфт.

Қаравелла – киштии бодбондори дар Европа дар асрҳои XVI–XVII васеъ паҳншуда.

Экспедитсия – сайёҳати ба мақсади маҳсус ташкилшуда.

Буржуазия – синфи ҳукмрони ба олоти меҳнат ва воситаҳои истеҳсолот соҳибикунанда ва аз онҳо даромадгиранда дар ҷамъияти капиталистӣ.

1. Чаро кушодани роҳ аз ғарб ба Ҳиндустон ба зарурият табдил ёфт?
2. Қаиф шудани Америка дар ҳаёти европоиҳо чӣ гуна тағйирот овард?
3. Оид ба маданияти аҳолии таҳҷои Америка чиҳо медонед?
4. Қашфиётҳои бузурги географӣ дар тақдирӣ аҳолии таҳҷои Америка чӣ гуна рол бозид?

Супориш оид ба кор бо ҳарита

Бо ҳаритай дар матн овардашуда шинос шавед ва давлатҳое, ки Қашфиётҳои бузурги географиро амали намуданд, бо ҳудудҳои азхудкардаашон ё «навкӯшодаашон» мувофиқ намоед.

Дар мавзӯи «Натиҷаҳои Қашфиётҳои бузурги географӣ аз он иборат, ки...» эссе нависед.

Аз сайти n.ziyouz.com асарҳои «Капитани понздаҳсола», «Сайёҳат ба маркази Замин»-и Жюл Вернро кӯчонида, хонед. Мустақилона дар мавзӯи «Афзалияти сайёҳати баҳр дар он, ки...» эссе нависед.

Фilmҳои бадеиро дар асоси асари «Колумб» ё «Капитани понздаҳсола»-и Жюл Верн гирифта шудааст, бинед ва хулоса бароред.

Мавзӯи 2-юм: ТАШАККУЛИ ҖАМЬИЯТИ ИНДУСТРИАЛӢ ДАР КИШВАРҲОИ ЕВРОПАИ ФАРӢ ДАР ИБТИДОИ АСРИ НАВ

Ташаккули иқтисоди нав. Баъди кашфиётҳои бузурги географӣ аз Америка тилло, нуқра ва дигар металлҳои киматбаҳо ба бозорҳои Европа кашонида шуд. Шоҳон нисбат ба маҳсулоти истеҳсолшудаи кишвар хеле бештар тангаҳои тиллоиву нуқрагин сикка заданд. Дар шароити афзоиши пул барои касод нашудан ҳунармандону савдогарон мачбуран нархи молҳои худро зиёд карданд. Ҳамин тавр нархи навоҳое, ки садҳо сол дигар нашуда буд, бошиддат зиёд шуд. Ин ҷараён «инқилоби нарх» ном гирифт.

Дар кишварҳои Европа одамон роҳҳои дигари пул ёфтандро чустуҷӯ карданд. Аксар оилаҳо акнун мисли пешина хоҷагии натуралий набурда, мачбуран як қисми маҳсулотро ба бозор бароварданд. Акнун дар Европа **шумораи хоҷагиҳое**, ки бевосита ба бозор маҳсулот мебароварданд, зиёд шуданд.

Кадом биржаҳоеро, ки аввалин дар Европа ташкил шуданд, медонед?

Пайдоиши муносабатҳои капиталистӣ. Дар кишварҳое, аз қабили Англия, шоҳии Нидерланд ва Франсия, ки муносабатҳои бозор ривоҷ ёфта буданд, савдогарон ба савдои кӯтара эҳтиёҷ пайдо карданд. Онҳо акнун ба ҷои ба ярмаркаҳои мавсимӣ ташкилшаванд мажбулот набароварда, дар ҷойҳои маҳсуси дар шаҳрҳои азим ташкилшуда, яъне **биржаҳо** маҳсулоти худро эълон мекардагӣ шуданд. Дар ин ҷо шартномаи хариду фурӯш ба имзо расида, маҳсулот ба ҷои зарурӣ фиристодагӣ шуд.

Дар баробари биржа пайдоиши банкҳо низ яке аз комёбиҳои бузурги тамаддуни Даври нав шуд. Дар асрҳои миёна вазифаи банкҳоро дӯконҳои саррофии машғул бо майдакуни пул иҷро менамуданд. Дар **асри XV** аввалин банки замонавӣ – Банки Георгий Авлиё дар Генуя пайдо шуд.

Баъд ҳамин гуна банкҳое, ки ба савдогарон хизмат мекарданд, дар Европаи Фарӣ кушода шуданд.

Биржа ва банкҳо дар роҳи ривоҷи савдо ва саноати Европа роли хеле қалон бозиданд.

Барои савдо дар масофаҳои дуру дароз, ки хавфи калон дошт, савдогарон ба **ширкатҳои (компанияҳои) акционерӣ** муттаҳид шуданд. Онҳо барои ҳароҷоти умуми компанияҳо маблағ гузошта, ба **аксияҳо** соҳиб мешуданд, ки ин коғази қиматбаҳо ҳукуқи гирифтани саҳми худро аз фоида медод.

Дар оқибати афзудани маҳсулот дар бозор байни истеҳсолчиён ва фурӯшандагон **рақобат** пайдо шуд. Барои мағлуб ва қасод нашудан дар ин рақобат маҳсулотро тез ва сифатнок истеҳсол карда, арzon фурӯхтан талаб карда мешуд. Аз ин сабаб дар Европа техника ва технологияни истеҳсоли маҳсулот хеле пеш рафта, ихтироъҳои нав зиёд, нарҳи маҳсулот арzon, сатҳи зиндагии одамон беҳтар шуд.

Яке аз бозорҳои Европа дар ибтидиои Даври нав

- ◆ Компанияҳои акционерӣ – ин...
- ◆ Аксия...
- ◆ Биржа – ...

Деҳқонон аз **кишти семайдонии** Асрҳои миёна ба кишти бисёрмайдонӣ гузаштанд. Дар натиҷа ҳосилинокии маҳсулоти кишоварзӣ афзуда, барои фурӯш бештар гардид. Аз **чархуфалаки об** ва **осиёи шамолӣ**

барои кӯфтани фалла ва баровардани об васеъ истифода мебурдагӣ шуданд. Даастгоҳҳои чelonгарӣ, дӯзандагӣ ва дигар даастгоҳҳои оддӣ оғарида шуд.

Дар натиҷаи савдо ва техника дар Европаи Farbī ҳама барои зиёдкунии капитал қӯшиш мекард. Масалан, боғандаро бойи дар шаҳрбуда бо роҳҳои гуногун боғандагони ҳунармандро дучори қасод карданд. Баъд қалобаҳо, ранг, даастгоҳҳои боғандагии онҳоро арzon харид, худашонро ба кор таклиф мекарданд. Зери бинои қалон якчанд ҳунармандон ҷамъ омада, ҳар қадоме ягон корро, яке бо боғтани матоъ, дигаре бо рангдҳӣ машғул мешуд. Ин боиси болоравии ҳосилнокии меҳнат ва сифати маҳсулот шуд. Корхонаҳои қалоне, ки дар онҳо ҳанӯз аз мошинҳо истифода намешуд, **мануфактура** номида мешуданд. **Мануфактура** маъни истеҳсоли бар меҳнати даст асосёфттаро дорад.

Ҳамаи маҳсулоти мануфактура пурра ба ҳӯҷаини он мансуб мешуд. Вай маҳсулотро дар бозор фӯрухта, як қисми фоидаро ба коргарони кироя чун музд медод. Ҳамин тариқ, дар Европаи Farbī **муносабатҳои капиталистӣ** ташаккул мейфтанд. Ин ҷараён натиҷаи қонуни инкишофи истеҳсоли мол дар шароити бозор буд. Вай оҳиста-оҳиста муносабатҳои феодалии Асримиёнагиро тазийқ дода баровард.

Одамони ҷамъияти нав. Дар кишварҳои муносабатҳои капиталистӣ равнақёфтаи Европаи Farbī типи нави одамон – **тадбиркорон** пайдо шуданд. Тадбиркор кист? Тадбиркор шахсест, ки барои муваффақиятҳои шахсии худ, дидани ҳар гуна тадбир, кор тайёр аст. Савдогари аз гилдияи кӯҳна баромада, ба компанияи акционерӣ аъзошуда, ҳунарманди сехи худро тарқ карда, ба мануфактура ҷалбшуда, дехқони дирӯзai аз ҷамоати деҳот баромада, аз феодал заминро ба иҷора гирифта, ба фермер табдилёфта тадбиркор шуда метавонист. Ҳамаи ин тадбиркорон аз меҳнати кироя истифода мебурданд, дар бозор рақобат намуда, капитал фун мекарданд. Ҳамин тариқ, табақаи нав – **буржуазия** пайдо шуд.

Намояндагони бойшудаи буржуазия мисли ашрофони пешина пӯшида, иморатҳои пурҳашам месоҳтанд. Онҳо ҳудудҳои ҷои зистро тоза ва обод карданд, дар натиҷа бемориҳои сирояткунанда, мисли сил, вабои Асрҳои миёна кам шуда, аҳолӣ афзуд. Намояндагони буржуазия бо ашрофони пешина хешу табор шуда, ба худ мартаба ва унвонҳои баландро хариданд. Ин тоифаи буржуазияро **ашрофони нав** ме-

номиданд. Онҳо руҳан ба тадбиркорӣ наздик будан аз ашрофон фарқ мекарданд.

Дар асри XV аввалин банки замонавӣ – Банки Георгий Авлиё дар Генуя пайдо шуд.

Дар оқибати афзудани маҳсулот **дар бозорҳо** байни истеҳсолчиён ва фурӯшандагон рақобат пайдо шуд.

Аммо дар шароити тарзи зисти нав на ҳама чои худро ёфта тавонист. Аҳволи ногиронҳо ва ятимон торафт вазнин мешуд. Дере нагузашта ҳазорон бекорон низ ба сафи онҳо даромаданд. Як қисми онҳо дар мануфакутарҳо ва заминҳои фермерон кироя шуданд. Ҳамин тариқ, дар ҷамъият табақаи нав-коргарон пайдо шуданд.

Шакли нави ҳоҷагидорӣ ва тарзи нави зист табақаҳои гуногунро ба яқдигар наздик кард.

Акнун онҳо аз яқдигар на аз рӯи ҳукуку маҷбуриятҳо, балки аз миқдори капитал ё дараҷаи даромад фарқ мекарданд. Ҷамъияте, ки дар он одамон аз яқдигар аз рӯи капитал ва дараҷаи даромад фарқ мекарданд, ҷамъияти синғӣ ном гирифт.

Одамони аз мулки замин, хона ва олоти меҳнат маҳрум шуда, бо ҳоҳиши худ ба капиталист, ба кор кироя шуда, ба меҳнаташ ҳақ мегирифтанд, ба коргарони кироя-синғӣ пролетариат як шуданд.

Ҳамин тариқ, дар Европа Фарбӣ ба табақа ҷудошавии ҷамъият ба охир расида, тақсимшавии нав, синғӣ ба вучуд омад ва ба яке аз ҷиҳатҳои тамаддуни замона табдил ёфт.

Шаҳрҳои Европа дар даври нав. Инкишофи шаҳрҳо мисли пешина ба мавқеи ҷойигиршавии онҳо вобаста буд. Кушода шудани роҳи баҳрии Ҳиндустон ва Америка самти роҳҳои муҳими савдоро дигар карда, ба инкишофи пуравчи якчанд шаҳрҳо оварда расонд. Аввал шаҳри Лиссабони Португалия ва Севилияи Испания тез ривоҷ кард. Ба ин шаҳрро аз Ҳиндустон молҳо, аз Америка металлҳои қиматбаҳо бештар оварда мешуданд. Шаҳрҳои аз роҳҳои савдо дар канормондаи Италия баръакс аҳамияти аввалаашонро гум карданд.

- ◆ Мануфактура – ...
- ◆ Ашрофони нав – ...
- ◆ Аз нимаи дуюми асри XVI ...

Аз нимаи дуюми аспи XVI чорраҳаи савдои Европа ба соҳилҳои баҳри Шимолӣ кӯчиданд. Дар ин ҷо шаҳри **Антверпени** шоҳии Нидерланд маркази асосии савдой шуда монд. Аммо Антверпен низ мавқеи худро гум кард. Тараққиёти пурвчи Англия пойтахти он шаҳри Лондонро ба маркази асосии савдои Англия табдил дод. **Лондони** воқеъ дар соҳили дарёи Темза хеле пеш рафт, дар шаҳр бандарҳои нав, биноҳои бисёрошёна барои коргарон, растаҳои савдо ва боғҳои истироҳат пайдо шуданд.

Парижи аз асрҳои миёна ба шаҳри азимтарини Европа табдилёфта тараққиётро давом дод. Он ба пойтахти яке аз давлатҳои мутамаркази Европаи Фарбӣ – пойтахти Франсия тадбил ёфт. Аммо дар ҷангҳои динии аспи XVI ва эпидемияи вабо даҳҳо ҳазор парижҳо вафот карданд, инкишифои шаҳр суст шуд.

Пешравии илм, техника ва саноат дар Даври нав қиёфаи иҷтимоию иқтисодии кишварҳои Европаи Фарбиро дигар кард. Иқтисодиёти нав ва муносибатҳои капиталистӣ ташаккул ёфт. Синфҳои асосии ҷамъияти нав-капиталист ва пролетариат пайдо шуданд. Тамаддуни нави индустрӣалӣ барқарор шуд, ки арзиши асосии он озодӣ ва баробарҳуқӯқии инсон буд.

Капитал – мулк, воситаи иловгии сарват ёфтани бо истифода аз меҳнати кироя.

Гилдия – иттиҳодияи савдогарон ва ҳунармандон, ки барои ҳимояи манфиатҳои аъзёнаш ташкил мешуд.

Пролетариат – коргарони кирояи аз олоти олоту воситаи истехсолот маҳрумшуда.

1. Биржса ва банкҳои барои инкишифои савдою саноати Европа чӣ гуна рол бозиданд?
2. Чорраҳаҳои савдоӣ аз нимаи дуюми аспи XVI ба қадом ҳудуди Европа кӯчид ва ҷаро?
3. Дар Европаи Фарбӣ муносибатҳои капиталистӣ чӣ гуна ташаккул ёфтанд?
4. Аввалин банки намуди ҳозирадошта кай ва дар кӯҷо пайдо шуд?

Супориш оид ба кор бо интернет

Аз интернет оид ба мавзӯи «Ҳаёти иҷтимоию иқтисодӣ дар кишварҳои Европа дар ибтидиои Даври нав» суратҳо ёбед ва кластери расмнок созед.

Истилоҳҳоеро, ки дар матн бо ранги сиёҳ дода шудаанд, аз адабиётҳои иловагӣ мустақилона ёфта, маънои онҳоро чуқур омӯхта, ба дафтаратон нависед.

Мавзүй 3-юм: РЕФОРМАТСИЯ ДАР ЕВРОПА

Чамъияти Европа дар арафаи реформатсия. Дар асрҳои миёна дин дар ҳаёти чамъияти Европаи Фарбӣ таъсири калон дошт. Аммо ба охирӣ давр омада, дар байни одамон аз тартиботи мавҷудаи динӣ эътиroz пурзӯр шуд. Акнун тартиботи калисо аксари европоиёнро қонеъ намекард. Маросимҳои калисо ба забони лотинӣ мегузаштанд, ин забон барои одамони oddī нофоҳмо буд. Инчунин, онҳо китоби муқаддаси насрониҳо – Инҷилро ҳам намефаҳмиданд. Рӯзгор мушкил шуд.

Дар ибтидиои Даври нав дехқонон ва камбағалони шаҳр бо душворӣ пул кор карда, як қисми пули барои оила базӯр кифояро ба калисою рӯҳониён додан намехостанд. Либосҳо ва ҷизҳои зинатии рӯҳониён, ҳайкалҳо ва расмҳои барои зеб додани калисо ғазаби тадбиркорони сарфаҷӯро меоварданд. Як қисми калони бойгариҳоеро, ки рӯҳониён гун мекарданد, **индулгенсияҳо** – пули фурӯши ёрлиқи маҳсуси папаи Рим барои авғи гуноҳҳо ташкил менамуданд. Одамони пулдор, ҳатто барои гуноҳи ҳоло содирнакарда индулгенсияҳо ҳарида мегирифтанд. Папа ва кардиналҳо бо роҳҳои ҳилаву найранг ба корҳои дохилии давлатҳо даҳолат мекарданд, аз ин ҳукмдорон норозӣ буданд.

Оғози реформатсия. Дар шароити норозигии умумии чамъият ҳаракат барои ислоҳ кардани калисои насронии Европаи Фарбӣ сар шуд, ин ҷараён **Реформатсия** (*реформа* – ислоҳот) ном гирифт. Дар ибтидиои Даври нав дар корҳои дохилии Германия, ки аз князиҳои пароконда иборат буд, калисои католики ба роли асосӣ даъво дошт. Дар Германия заминҳои хеле калон, ҳатто шаҳрҳои том мансуби калисои католики буданд. Рӯҳониёне, ки индулгенсия мефурӯҳтанд ва андозчиён сартосари Германия мегаштанд.

Дар асрҳои миёна калисои католики бо қадом сабабҳо ба қудрат соҳиб шуда буд?

Реформатсия бо даъвати профессори илоҳиёти донишгоҳи Виттенберги Германия Мартин Лютер, ки бар зидди индулгенсия бо номи **«95 тезис»** тартиб дода буд, **соли 1517** сар шуд. Аслан ин тезисҳо барои мунозираи илмӣ таҳия шуда буданд, аз лотинӣ ба немисӣ баргардонида

Реформатсия дар Европа дар (асри XVI)

шуда, тамоми Германияро ба ҳаяҷон оварданд. Ин кори М. Лютер ғазаби папаи Римро овард. Ў М. Лютерро ба суди шаҳри Вормс ҷеф зад.

Папа аз М. Лютер даст қашидан аз ғояҳояшро талаб кард, лекин аз итоат ба папа ва маъқул доностани фурӯши индулгенсияҳо сар тофт, дар суд нутқи аҷоиб эрод кард. Нутқи М. Лютер дар суд ҳалқро ба ҳаракат овард. Тарафдорони ў мазҳаб ва калисои худро ташкил карданд. Онҳо **лютеранҳо** ном гирифтанд.

Мартин Лютер

Дар Европа **Реформатсия** – ҷараёни ислоҳи калисои католикӣ ҳамин тавр оғоз ёфт.

Ҷанги дехқонон. Дар Европа инқирози ҷамъияти анъанавӣ ва инкишофи муносабатҳои капиталистӣ мақсади зиёд намудани даромадро дар байни ашрофон ва князҳо пурзӯр кард. Онҳо заминҳои ҷамоавиро ишғол карда, саҳми дехқононро кам намуда, андозҳои пулию молӣ, ўҳдадориҳои дехқононро бештар карданд. Дар натиҷаи омадани ғаллаю нуқраи зиёд аз Америка инқилоби нарх рӯй дода, аввалан, дехқонони Европа азият мекашиданд. Аҳволи вазнини дехқонон онҳоро ба шӯриш роҳнамун кард.

Шӯриши дехқонон тобистони **соли 1524** дар Германия сар шуд. Ба ин шӯрише, ки номи **Реформатсия** ҳалқиро гирифт, **Томас Мюнсер** раҳбарӣ мекард. Шӯриш ба зудӣ дар тамоми Германияро паҳн шуд ва номи **Ҷанги бузурги дехқононро** гирифт. Дар он даҳҳо ҳазор нафар дехқонон иштирок карданд. Шӯриш як сол бештар идома ёфт ва аввали соли 1526 мағлуб шуд. Аксари иштирокчиён ҷазо диданд, Т. Мюнсер қатл гардид.

- ◆ Лютеранҳо – ин ...
- ◆ Реформатсия – ин ...
- ◆ Мазмуну моҳияти «95 тезис» – ин ...

Баъд католикҳои дар рейхстаг (парламент) аксарият буда, бо ташаббуси бекор кардани комёбиҳои Реформатсия баромаданд. Тарафдорони М. Лютер ба ин эътиroz карданд. Аз он вақт сар карда, онҳоро **протестантҳо** (*протест* – норозигӣ) номиданд.

Калвинизм ва паҳншавии Реформатсия дар Европа. Реформатсия дар саросари Европа паҳн шуд. Маҷроҳои нави протестантҳо пайдо шуданд. Ба яке аз онҳо дар шаҳри Женева **Жан Калвини** франсуз асос гузошт.

Шиори «Дуо хону кор қун!» асоси таълимоти Ж. Калвин шуд. Ин шиор ба ашрофони нав ва бурҷуазия, ки мақсади асосиашон функуни сарват буд, маъқул омад. Онҳо Ж. Калвинро дастгирӣ карданд.

Реформатсия ба яккаҳукмронии калисои католикӣ дар Европа нуқта гузошт. Сарфи назар аз пурзӯршавии муборизаи зидди Реформатсия якчанд кишварҳои Европа ба папаи Рим итоат намекардагӣ шуданд. Дар кишварҳои протестантҳо ҳокимиияти шоҳӣ пурзӯр шуда, ба мустақилий ноил гаштанд. Дар аксари кишварҳо калисоҳои миллӣ ташкил

ёфтанд. Мустақил хондани Инчил дар протестантӣ, ҳисси чавобгарии шахсӣ дар назди Худо барин ҷиҳатҳои он дар байни аҳолӣ ба инкишофи **индивидуализм** ёрӣ расонд. Эҳтиёчи мустақил хондани Инчил одамонро ба саводнокӣ ҳидоят кард, болоравии савод дар кишварҳои протестантӣ омили муҳим шуд.

Протестантизми дар натиҷаи реформатсия ба вуҷудомада дар тамоми Европа паҳн гашт ва ба ташаккули таълимотҳои нави насроният ва калисоҳои нав оварда расонд.

Муборизаи зидди Реформатсия (контрреформатсия). Калисои католикӣ бо Эҳӯ ва бо Реформатсияи эътиrozи диниро ифоданамуда муросо кардан наҳост. Аз ин сабаб папаи Рим барои муборизаи зидди Реформатсия соли 1540 «Ҷамъияти Исо» ё ордени иезуитҳоро (Иуезус-Иусис, Исо) ташкил кард. Дар назди иезуитҳо вазифаи «ба калисо баргардонидани оммаи роҳгумзада» гузошта шуд. Асосгузори «Ҷамъияти Исо» ашроғи испан Игнатий Лойола шуд. Папаи Рим, ки дар аксар кишварҳои Европа ҳукмрониро аз даст дода буд, бо ҷидду ҷаҳд мавқеъашро мустаҳкам карданӣ шуд. Италияи аз нигоҳи сиёси пароканда ҳамаи даҳшатҳои реаксияи Папаро аз сар гузаронд. Папа барои ҷазодиҳии аз дин баргаштаҳоро ба инквизитсия дод. Аз дин баргаштагон ба гулхан партофта мешуданд.

Игнатий Лойола дар ҳузури папаи Рим

Соли 1524 дар Германия шўриши деҳқонон сар шуд. Ба ин шўрише, ки номи Реформатсияи ҳалқиро гирифт, Томас Мюнсер раҳбарӣ мекард.

Папаи Рим соли 1540 барои муборизаи зидди Реформатсия «Ҷамъияти Исо» ё ордени иезуитҳоро (Иуезус-Иусис, Исо) ташкил кард.

Калисои католикӣ бар зидди тафаккури пешқадами илмию фалсафи мубориза бурд. Рӯйхати китобҳои сӯзондашаванда ва манъшуда эълон гардид. Ҳамаи тадбирҳои калисои католикӣ бар зидди протестантҳо дар таъриҳ **контрреформатсия** ном гирифт.

Дар ҷараёни контрреформатсияи асли XVI Европаи Фаврбӣ ба қисмҳои католикӣ ва протестантӣ чудо шуд. Аҳолии давлатҳои Франсия, Германия барин давлатҳо ба ду мазҳаби ба яқдигар душман чудо шуд, бар зидди яқдигар ҷанг эълон қард. Дар ин ҷангҳо даҳҳо ҳазор одамон ҳалок шуданд. Аммо муборизаи зидди Реформатсия пурра ғалаба наменесад.

кард. Зеро дар ин давр дар Европа болоравии илму маданият, муноси-батҳои капиталистӣ давом мекарданд, қӯшиши одамон барои озодию мустақилий асосҳои калисои католикиро заиф менамуд. **Реформатсия**-даври инқирози калисои католикӣ шуд.

- ◆ Протестантҳо – ин...
- ◆ Калвинизм – ин...
- ◆ Индивидуализм – ин...
- ◆ Контреформатсия – ин...

Реформатсия дар таъриҳи нақши худро гузошт, хусусиятҳои маънавӣ, сиёсӣ ва иқтисодии ҷамъияти Европа тоғийир дод. Дар натиҷаи Реформатсия калисоҳои миллӣ пайдо шуданд, ҳокимияти дунёвӣ мустаҳкам шуд, барои ташаккули миллатҳо ва инкишифӣ давлатҳои миллӣ шароит фароҳам омад. Реформатсия қарорёбии тамаддуни индустриса-лиро тезонид, ба озодию ташаббускории шаҳс роҳи васеъ кушод, арзиш-ҳои демократӣ ташаккул ёфтанд.

1. Барои оғози Реформатсия дар Европа қадом омилҳо сабаб шуданд?
2. Сабабҳои асосии Ҷанги бузурги дехқонӣ дар Германия чихо буданд?
3. Калвинизм ҳамчун таълимоти протестантии динӣ бо қадом ҷиҳатҳояи оммаро ба худ ҷалб намуд.
4. Мақсади «Ҷамъияти Исо» ё ордени иезуитҳо чихо буд?
5. Ба тамоили қадом тариқати осиёи миёнагии Асрҳои миёна монанд будани шиори «Дуо хону кор кун»-ро ёбед. Мисолҳооред.

Супориш оид ба кор бо ҳарита

Аз ҳарита истифода бурда, ҳудудҳоеро, ки дар Европаи Фарби Реформатсия баргузор шудааст, аниқ кунед.

Истилоҳҳоеро, ки дар матн бо ранги сиёҳ дода шудаанд, аз адабиётҳои иловагӣ мустақилона ёфта, маънои онҳоро чуқур омӯхта, ба дафтаратон нависед.

Мавзӯи 4-ум: ТАШАККУЛИ МАДАНИЯТИ ДАВРИ НАВ ДАР ЕВРОПАИ ФАРБӢ

Маданияти даври Эҳё. Дар ибтидои Даври нав аксари кишварҳои Европа болоравии беназири маданиро аз сар гузарониданд. Комёбиҳои инкишифӣ илм тасаввuri одамонро оид ба олам тағийир дод, барои вусъати

алоқаҳои маданий уфқҳои навро боз кард. Дар соҳаи илму санъат таҳаввулоти азим рўй дод. Олимон, эҷодгарон идеал ва намуна чуста, ба маданияти Даври антиқӣ муроҷиат намуданд.

Ба ҷои забони лотинии забони илму адабиёт шуда акнун забонҳои италиянӣ, испанӣ, франсузӣ ва монанди инҳо инкишоф ёфтанд. Як шоири франсузи асри XVI ин ҷараёни чунин тасвир кардааст:

*Дирӯзро омӯхта, раҳ ёфтам аз баҳри худ,
Гардид нутқам бонизому ҳар сухан пурмағно шуд.
Аз шеър бурдам ман низом, аз нағмаву оҳанг завқ,
Инак фарангӣ мӯҳтарам чун румиву юнонӣ шуд.*

Ҳамин тарик, маданияти антиқӣ, ки дар асри XIV фаромӯш гардид, аз нав зинда шуд ва ин ҷараён **Ренессанс** – Эҳё номида шуд. Ренессанс ҷамъияти дар остонаи Даври нав истодаро аз нигоҳи маънавӣ нав карда, роли қалон бозид. Пайдоиши эҳсосоти ҳудшиносии ҷои худ дар ин дунё, инъоми сарнавиштро мунтазир нашуда, фаъол шудан яке аз омилҳои асосии ташаккули тамаддуни нави индустрӣ шуд.

Гуманизм. Дар даври Эҳё дар соҳаи муносабати инсонӣ гардиши қуллӣ ба амал омад. Одамон ба қадри ҳушиҳои зиндагӣ мерасидагӣ шуданд, ба табиат, ҷамъият, инсон назари нав пайдо гардид. Онҳоеро, ки ба олами атроф на ба як ҷизи илоҳӣ, балки ба як ҷизи дунёй нигоҳ мекарданд, **гуманист** (*humanus* – инсонӣ) номиданд. Гуманистҳо тасаввуроти асримиёнагиро оид ба инсон рад карда, онҳо ҳар як шахс ноёб ва қадрнок буданашро исбот карданӣ шуданд. Доnih ва фикри озод ба худ роҳ қушод. Баъди маҳдудиятҳои асримиёнагӣ илму санъат аз таъқиби дин баромаданд.

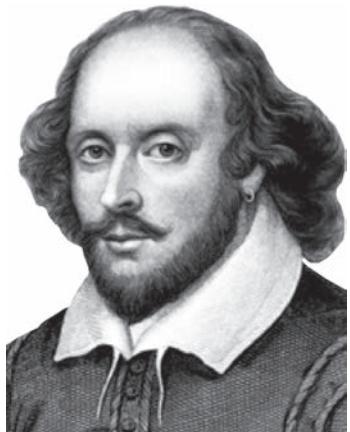
Гуманистҳоро пеш аз ҳама қалисо таъқиб намуда, асарҳояшон сӯзонда шуданд. Аммо дар асри XVI аксари рӯҳониён ва ҳатто папаҳои Рим ҳам ба ғояҳои гуманизм таваҷҷӯҳ зоҳир карда, ба гуманистҳо барои изҳори ақида имкон доданд.

Гуманизм аввал дар миёнаҳои асри XIV дар Италия пайдо шуд. Баъд дар дигар кишварҳо пайравон ва тарафдорони гуманистони италиянӣ афзуданд.

Ғояҳои онҳо дар Англия ба сиёсатмадори доно ва вазири якуми шоҳ **Томас Мор** (1478–1535) таъсир кард. Ў дар асари худ намунаи давлати идеа-

Томас Мор

Уилям Шекспир

наслҳои оянда «Отелло», «Хамлет», «Шоҳ Лир» ва «Ромео ва Ҷулетта» барин асарҳои машҳурро мерос гузошт.

Мигел де Сервантес

«Мона Лиза»

Дар ин асар Мона Лиза ба тамошобин рўйирост нигоҳ мекунад, дар лабонаш табассуми сеҳрангез, «он чунон дилангез аст, ки суратро тамошо карда, аз одамгарӣ дида бештар лаззати илоҳӣ мегиред...» навишта буд як аз муаррихони он давр. Боз як рассоми бузурги он давр **Рафаэл**

лиро нишон дода, онро «Утопия» номид. Утопия маъни «замини номавҷуд»-ро дорад. Аз ҳамон вақт ҳар гуна асарҳо ё гояҳои оид ба ҷамъияти одили набударо «утопия» мегӯянд.

Адабиёт ва санъат. Дар адабиёт ва санъати даври Эҳё шахсони бузурги он давр эҷод карданд. Табиат ба онҳо қобилияти ноёби эҷодро инъом карда буд. Яке аз онҳо **Уилям Шекспир** (1564–1616) буд.

Ў инсонро мӯъчиҳаи акоиби табиат мешиҳуд. Шекспир ба табиат муҳаббат дошт. Ҳамчун актёр ва драматург хизмат кард. Вай олами инсонҳоро иҳотакардаро саҳна, одамонро актёрон тасаввур мекард. Шекспир ба

Боз як арбоби бузурги адабиёти ин давр нависандай испан **Мигел де Сервантес** (1547–1616) буд. Қаҳрамони асари машҳури вай «Дон Кихот» Дон Кихоти ҷаҳонгашта дар олами беадолат ритсари оҳирин аст. Беадолатиҳои атроф ғазаби қалби ин инсони акоибро меорад. Ў ҳамчун ритсари ҳаққонӣ мазлумонро ба ҳимояи худ мегирад.

Санъати тасвирий. Боз як нафар намояндаи бузурги даври Эҳё **Леонардо да Винчи** италиягӣ (1452–1519) буд. Вай дар як вақт расом, шоир, меъмор, ҳайкалтарош, мусиқор ва олимӣ ихтироъгар буд. Леонардо санъати расмкаширо «маликаи санъатҳо» номид.

Қаҳрамонони асарҳои Леонардо на худову авлиёҳо, балки одамони оддӣ буданд. Яке аз асарҳои машҳури ў «Мона Лиза» («Чоконда») аст.

Сантии италян (1483–1520) буд. Ў 37 сол умр дид, аммо дар ин умри қўтоҳ асарҳое оғарид, ки номашро абадзинда карданд. «Маддонаи Сикстин» дар байни асарҳои ў машҳуртариш аст.

Дар он Бибӣ Мпрями пойлуч гўё абрҳоро зер намекунад, оҳиста-оҳиста аз болои онҳо гўё парвоз карда, қисмати худро пешвоз мегирад. Нигоҳҳои Исои ҳоло кўдак мисли қалонсолон чиддист. Ў гўё азобу марги ояндаро қаблан ҳис менамояд. Дар нигоҳи модар низ андӯҳ ва хавотирий ҳувайдост. Вай пешаки чихо шуданашро гўё ҳис мекунад.

Сарфи назар аз он бар ивази ҳаёти писараш ба тарафи роҳҳои Ҳақ, ба сўи одамон ба пеш меравад.

Боз як нафар рассоми номӣ **Рембрандт** (1606–1669) буд, асари машҳури ў «Бозгашти писари роҳгумкарда» аст. Писарак оиласаро партофта, дер вақт сарсон шуда мегардад, ҳама сарваташ тамом мешаваду ба ақиб бармегардад, падар бошад ўро бахшида, ба хона роҳ медиҳад.

Рембрандт дар асари худ лаҳзаи воҳӯрии падар ва писарро инъикос кардааст. Писари роҳгумкарда дар останаи хонадон зону зада нишастааст. Либоси дарида ва мўйҳои рехташ аз кулфатҳои умр дарак медиҳанд.

Ангуштони падари пиронсоли чашмаш нобино ба китфони писар гузошта шудааст. Ҳаракати дастонаш мамнуният ва муҳаббати беандозаи инсоне, ки пештар умедашро аз дунё карда буд, ифода кардааст.

«Маддонаи Сикстин»

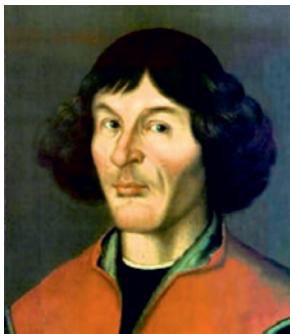
«Бозгашти писари роҳгумкарда»

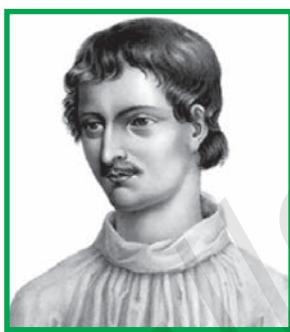
- ◆ Фаъолияти Уилям Шекспир – ...
- ◆ Фаъолияти Леонардо да Винчи – ...
- ◆ Ренессанс – ин ...
- ◆ Утопия-ин ...

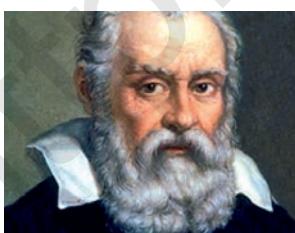
«Давид»

Николай Коперник

Чордано Бруно

Галилео Галилей

Ҳайкалтарошӣ. Ҳайкалтарошони ин давр ин соҳаро дар байни санъатҳо беҳтарин донистаанд. Ба фикри онҳо ҳайкалтарош зебоии инсонро беҳтар аз дигар намуди санъатҳо шарафманд мена-мояд.

Ҳайкалтароши машхур **Микеланжело Буопар-ротии** италияви (1475–1564) бо асарҳои безаволи худ дар таъриҳ ном гузоштааст.

Ҳайкали «Давид»-и оғаридааш ўро ба абадият даҳлдор намуд. Бино ба ривоятҳои Инчил чӯпони ҷавон Давид бо Голиафи девсифат ба ҷанг медарояд ва ўро санг зада мекушад.

Ҳайкалтарош Микеланжело Давиди дар арафаи ҷанг истодаро тасвир кардааст. Рӯи вай дар-ғазаб аст. Ин ҳайкал бо баландиву зебоияш то ин вақт яке аз асарҳои беҳтарин дониста мешавад.

Илм. Таваҷҷӯҳи инсон ба олами атроф афзуд ва ин яке аз ҳусусиятҳои Даври нав гардид. Дар ин давр олимон қашфиётҳои оламшумул намуданд.

Астрономи бузурги поляк **Николай Коперник** (1473–1543) дар давоми 30 сол ҷисмҳои осмониро мушоҳида карда, оид ба атрофи Офтоб ва меҳвари худ давр задани Замин ҳулоса баровард. Ин ҳулоса дар илм навигарии бебаҳо буд.

Чордано Брунои италияви (1548–1600) олам мавҷудоти абадист, он ҳеч гоҳ нобуд намешавад, гуфта ҳулоаси часурона гуфта назарияи беканорию безаволии оламро пешниҳод кард. Калисо ин фикрро шаккокӣ гуфта, олимро ба гулхан партофтани ҳукм намуд.

Дигар олими бузурги италияви **Галилео Гали-лай** (1564–1642) таълимоти Коперникро давом дода, ба назарияи гелиосентрий асос гузошт. Ҳиссаи Галилей дар бобати омӯхтани олами атроф калон аст. Ўз байни олимони европой нахустин шуда ҷисмҳои осмониро бо ёрии телескоп мушоҳида кард.

Дар бобати пеш бурдани илми Европа хизмати олими англис **Исаак Нютон** (1643–1727) бекійес аст. Нютон ассоҳой назарии механика ва астрономияро офариid, қонуни кashiши оламро тадқиқ кард, телескопи оинадорро кашф намуд.

Олими дигари англис **Чон Локк** (1632–1704) ба инкишофи фалсафа саҳми калон гузошт. Хизмати вай аз ин иборат аст, ки ўхуқұқой табиии инсон: таълимотро оид хуқуққой зистан, мулкій ва озодиро офариid.

Ў таълимоти тақсимоти ҳокимиятре, яне ба ҳокимияти қонунбарор ва ичроияро кор карда баромад.

Дар асрҳои XVI –XVIII дар Европа маданияти Даври нав ташаккул ёфт. Санъат ва илм ривоҷ кард. Гояҳои озодӣ ва баробарии инсон, ки дар ҷараёни инқилоби буржуазии Англия, муборизаи Америкаи Шимолӣ барои мустақилий, инқилоби франсуз пайдо шуда буд, боз дер вақт ба мазмуни муборизаи бисёр ҳалқҳоро ташкил кард.

Исаак Нютон

Чон Локк

1. Ҳусусияти хоси эчоди Уилям Шекспир аз чӣ иборат буд?
2. Асоси эчодиёти Леонардо да Винчи ва Рафаэл Сантиро қадом гояҳо ташкил додаанд?
3. Дар асрҳои XVI–XVIII илми астрономия қадом муваффақиятҳоро ба даст овард?
4. Гояҳои Чон Локк имрӯз дар идоракунии давлат чӣ гуна рол мебозанд?

Фаъолияти намояндагони маданияти Даври нави Европаро бо ёрии матни китоби дарсӣ таҳлил карда, дар асоси он кластер тайёр намоед.

Бо ёрии интернет ба даври маданияти Ренессанси Европа экскурсияи виртуали ташкил кунед. Таассуратонро дар дафтаратон дар шакли ҷадвал қайд намоед.

Филми бадеии «Мерос»-ро ба намояндагони даври Эҳёи Италия баҳшида шуда-аст, тамошо карда, хулоса бароред.

БОБИ II. КИШВАРҲОИ ЕВРОПА ВА АМЕРИКА ДАР АСРҲОИ XVI–XVIII

Мавзӯи 5-ум: ПУРЗЎРШАВИИ ҲОКИМИЯТИ ШОҲ ДАР АНГЛИЯ. ИНҶИЛОБИ БУРЖУАЗИИ АНГЛИЯ ДАР АСРИ XVII

Пурзўр шудани ҳокимияти шоҳ (корол). Абсолютизм. Пешрафти савдо ва саноат дар Англия даромади андозро якбора зиёд кард. Акнун амалдорон аз давлат маош гирифта, армияи доимӣ ҳар гуна амри шоҳро ичро карда метавонист. Ин ҳолат шоҳро аз таъсири ашрофони бой халос намуд. Дар натиҷа оид ба ҳокимияти номаҳдуди шоҳ гоя пайдо шуд. Дар асоси ин фоя дар кишварҳои Европаи Фарбӣ ҳокимият **монархияи мутлақ** ё **абсолютизм** номида шуд.

Дар Англия хучҷати «Хартияи бузурги озодӣ» кай қабул шудааст?

Абсолютизм дар Англия дар асри XVI ташаккул ёфт. Дар ин давр ҳокимияти шоҳ пурзўр шуда, **Генрихи XVIII Тюдор** на фақат калисоро,

балки парламенти иборат аз намояндағони табақчоро ба худ тобеъ кард, баъзе графиҳои мустақили шимолӣ ва Уэлс ҳам ҳокимияти шоҳро эътироф намуданд.

Елизаветаи I-уми соли 1558 ба тахтомада дар 45 соли ҳукмрониаш барои инкишофи суръатфизози Англия, ба давлати пешқадами дунё табдилёбии он саҳм гузошт. Дар кишвар Реформатсия ба охир расид. Давлат пуркудрат шуд, дар соҳаи хочагидорӣ ва савдои баҳрӣ ба комёбиҳо ноил шуд. Англия оҳиста-оҳиста ба давлати тавонойи баҳрӣ – «малиқаи баҳрҳо» табдил ёфт.

Соли 1603 бо вафоти Елизаветаи I ҳукмрени сулолаи тюдорҳо ба поён расид. Баъд ба таҳти Англия намояндаи сулолаи стюартҳо **Якови I** нишастан. Стюартҳо шотландӣ буданд. Дар замони вай таназзули абсолютизм пурзӯр шуд, барои инқилоби буржуазӣ асосҳои иқтисодӣ, сиёси ва фоявӣ пухтанд. Ин ҳама дебочаи инқилоби буржуазии **соли 1640** дар Англия шуданд.

Англия дар арафаи инқилоби буржуазӣ. Дар бобати барқарорёбии тартиботи ба муносибатҳои нав, капиталистӣ инқилоби буржуазии англisis аҳамияти калон дошт. Ин инқилоб на фақат дар Англия, балки дар тамоми Европа ба тартиботи ҳукмрон тадбилёбии муносибатҳои капиталистӣ замина гузошт. Дар ин давр дар натиҷаи сиёсати фаъоли хориҷи Британия асосҳои империяи мустамликадориро оғарид. Ба мустамликаи нахустин дар Америка-Виржиния асос гузошта шуд. Дар соҳаи илм Фрэнсис Бэкон, дар адабиёт Уилям Шекспир барин номҳои арбобон машҳури дунё гаштанд.

Сабабҳои инқилоб. Дар натиҷаи инкишофи муносибатҳои капиталистӣ ва Реформатсия дар ҷамъияти англisis чудошавӣ рӯй дод. Агар ашрофзодагони нав тарафдори инкишофи капитализм бошанд, шоҳ ва амалдорон тартиботи кӯҳнаро нигоҳ доштанӣ буданд. Дар ин шароит сулолаи нави шоҳии стюартҳо бар зидди парламенти англisis ва калисои **пуритани** (калвинистҳоро дар Англия чунин номиданд) муборизаро саркард. Ин зиддиятҳо боиси асосии инқилоб шуданд.

Елизавета I – малиқаи
Англия

- ◆ Дар соли 1603 ...
- ◆ Дар соли 1640 ...

Инқилоби буржуазии Англия

Низои байни шоҳ ва парламент дар замони Карли I боз ҳам тезутунд шуд. Шоҳ парламентро пароканда кард.

Дар Англия яккахукмронии Карли I қарор ёфт, ин замон савдогарон, дворянҳои нав, диндорони озодфирӯз аз корҳои давлат пурра дур карда шуданд.

Оғози инқилоб. Аввали соли 1640 хазинаи давлат холӣ шуд. Дар кишвар гуруснаҳо шӯриш намуда, дар Лондон беназмиҳои кӯчагӣ авҷирифтанд. Шотландия зидди Англия ҳаракати ҳарбири оғоз намуд.

Дар ин шароит соли 1640 парламенти нав ҷамъ омад. Барои дер вақт пароканда нашудани ин парламент он бо номи «**Парламенти дарозмуддат**» ба таъриҳ даромад. Ин оғози инқилоб буд.

Парламенти дарозмуддат якчанд ислоҳоти муҳимро амалӣ кард. Яке аз қарорҳое, ки парламент бар зидди абсолютизм қабул намуд, ин оид ба суд қашиданӣ вазирони шоҳ буд. Чанд нафар амалдорони калон, епископҳо, судяҳо ба асири гирифта шуданд. Аслан ин дигаргунсозиҳо мувофиқи моҳияташ дар низоми давлатии Англия табаддулоти инқилобӣ буд.

Чангӣ дохиили байнӣ шоҳ ва парламент. Тарафдорони парламент ва шоҳи Англия ба лагери ба ҳам душман чудо шуданд. Парламентро савдогарон, тадбиркорон ва дворянҳои нав дастирий карданд. Заминдорони калон-асилзодаҳо ва деҳқонони ба онҳо мутеъ, амалдорони дарбор, калисои англисӣ, ки аз нигоҳдории тартиботи кӯҳна манфиатдор буданд, зери байрақи шоҳ муттаҳид шуданд.

Дар охири **соли 1643** аз чор се қисми ҳудуди қишвар зери ҳукмронии шоҳ буд. Парламент аз даъвати мардум ба ҷанг метарсид. Аммо дере нағузашта армияи Шотландия, ки иттифоқчии нави парламент буд, ба ҳудуди Англия даромада омад. Лашкари муттаҳидаи шотландҳо ва тарафдорони парламент бар лашкари шоҳ ғолиб омаданд.

Дар ин ғалаба аскарони савораи таҳти қумондонии **Оливер Кромвел** роли асосӣ бозиданд. Шоҳ ва аз дунболи он тамоми лашкар турехта рафт. Ҷанг бо ғалабаи пурраи парламент анҷом ёфт.

Ислоҳоти парламент. Торумор шудани армияи шоҳ ба парламент дари имкониятре барои дигаргунсозиҳои муҳим боз кард. Ашрофони заминдор аз пардоҳти андозҳои феодалий барои таҳт озод шуданд. Замин ба мулки ҳусусӣ табдил дода шуд. Савдогарон акнун барои савдо руҳсатномаро харида намегирифтагӣ шуданд. Калисо ба парламент тобеъ карда, заминҳои тарафдорони он ва епископҳо мусодира гариданд.

Оливер Кромвел

Барои дер вақт пароканда нашудани парламенти **соли 1640** даъватшу-да бо номи «Парламенти дарозмуддат» ба таъриҳ даромад.

Ба охири **соли 1643** омада, аз чор се қисми ҳудуди қишвар зери ҳукмронии шоҳ буд.

Хотимаи инқилоб. Ба монархияи конституционӣ табдилёбии Англия. Бо қарори парламент дар Англия ҳокимияти шоҳ ва палатаи лордҳо бекор карда шуд. **19-уми маи соли 1649** Англия республика эълон шуд.

Армияи инқилобӣ таҳти фармондехии О. Кромвел барои Ирландияро тобеъ кардан ба ин ҷо ҳамла овард. Дар ҷараёни ҳарбу зарб қисми калони аҳолии Ирландия ҳалок шуд. Армияи инқилобии О. Кромвел ҳамин тариқ ба армияи таҷовузгар табдил шуд. Ин лашкар баъди Ирландия ба Шотландия низ ҳамла кард. Баъди ҷангҳои шадид мағлуб шуд, Шотландия мустақилии худро эълон кард.

Сипас, парламенти кӯҳна пароканда карда шуд. Дар кишвари протекторати О. Кромвел (*протектор* – ҳомӣ, ҳимоятгар) барқарор шуд. Ҳокимияти иҷроия пурра ба дасти протектор гузашт.

«Инқилоби шарафманд»-и соли 1688. Баъди марги Кромвел соли 1660 Карли II ба таҳт омаду аз даъвои ҳукмронии мутлақ даст накашид. Вориси ў Якови II барои аз нав барқарор кардани дини католикӣ ҳарарат мекард. Пас аз ин соли 1688 парламент Якови II-ро аз таҳт маҳрум намуд. Ба таҳти Англия ҳукмдори Голландия шаҳзода Виллем ван Ораней тақлиф карда шуд. Ў дар асоси талабҳои парламент ба таҳт нишаст. Аз давр эътиборан масъалаҳои муҳимтаринро на шоҳ, балки парламент ҳал мекардагӣ шуд. Ҳокимияти шоҳро парламент маҳдуд кард. Ҳамин тариқ, дар Англия **монархияи номаҳдуд ё монархияи конституционӣ** барқарор шуд. Ин дар таърихи Англия «Инқилоби шарафманд» ном гирифт.

- ◆ Охири соли 1643 ...
- ◆ 19-уми маи соли 1649 ...

- ◆ Фаъолияти Ҷон Лилберн ...
- ◆ Соли 1688 ...

Натиҷаҳо ва аҳамияти таърихии инқилоби буржуазии Англия. Инқилоби буржуазии Англия абсолютизмо нест кард. Инқилоб ба мулки феодалий зарба зад, аммо ба охир нарасонд, зеро деҳқононро ба соҳибони ҳақиқии замон табдил надод ва онҳоро аз феодалон озод накард.

Сарфи назар аз ин, инқилоб дар инкишофи минбаъдаи муносибатҳои капиталистии Англия аҳамияти ҳалкунанда дошт. Дар натиҷаи ин инқилоб дар соҳаи кишоварзӣ ҳам муносибатҳои капиталистӣ зуд инкишофт ёфтанд, табаддулоти саноатӣ оғоз ёфт.

Дар чамъият низ тафийрот рўй дод-буржуазияи саноатӣ ва синфи коргар инкишоф ёфт.

Англия асри XVIII. Дар асри XVIII ҳокимият пурра ба парламенти иборат аз ду палата-палатаи лордҳо ва палатаи ҷамоаҳо гузашт.

Соли 1707 парламент унияи (иттифоқи) байни Англия ва Шотландияро қонунӣ кард. Акнун мамлакат **Британияи Кабир** ном гирифт.

Соли 1714 охирин вакили сулолаи оранейҳо дар таҳти Англия вафот намуд. Бар асоси «Билли оид ба ворисии таҳти», ки соли 1701 қабул шуда буд, парламент аз сулолаи князиҳои немиси ганноверӣ, аҷодди Якови I, Георгий-ро ба таҳти Англия тақлиф кард. Ганновериҳо аз протестантҳо буданд ва таҳти англисро аз асри XVIII то ибтидои асри XIX идора намуданд. Дар давоми асари XVIII дар ҷараёни муборизаҳои пуршиддат бо Франсия Британияи Кабир аксар ҳудудҳои Америкаи Шимолиро, Ҳиндустонро, Африкаро забт кард ва ҳамин тарик ба империяи мустамликадории Британияи Кабир асос гузошта шуд. Англия ба «хукмрони баҳрҳо» табдил ёфт.

Дар қишинвар барпошавии давлати ҳуқуқӣ, ҷамъияти шаҳрвандӣ сар шуд. Инқилоби буржуазии Англия ва гояҳои он ба инкишофи дигар қишинварҳои Европа таъсирӣ қалон расонд. Тамоилҳои эълонкардаи инқилоб ва тартиботи иқтисодӣ ба тамаддуни нави индустрialiӣ асос гузошт.

Абсолютизм – шакли идоракуни давлат. Дар он ҳокимияти монарх мутлақо маҳдуд нест.

Пуританҳо – яке аз мазҳабҳои диние, ки дар асри XVI дар асоси калвинизм дар Англия ташаккул ёфт.

Палатаи лордҳо – палатаи болои парламенти Англия.

Протекторати Кромвел – (*протектор* – ҳомӣ, ҳимоятгар) марҳилаи хотимавии инқилоби буржуазии Англия. Дар ин давр ҳукмдори Англия, Шотландия ва Ирландия протектор Оливер Кромвел буд.

1. Абсолютизм дар Англия дар қадом аср ташаккул ёфт?
2. Дар таърихи Англия намояндагони сулолаи тюдорҳо қадом корҳоро анҷом доданд?
3. Сабабҳои саршавии инқилоби буржуазии Англия чиҳоянд?
4. О. Кромвел дар таърихи Англия чӣ гуна рол бозид?

Супориши кори Ҷадорӣ

Матни мавзӯро дар асоси ҷадвали «Insert» таҳлил кунед ва маълумотҳои матнро оид ба ин ҳудуд нақл кунед.

Аз харита истифода бурда, ҳудудҳоеро, ки инқилоби буржуазии Англия шуда гузашт, аниқ намоед.

Бо истифодай интернет чараёнҳои иқтисодӣ ва сиёсиро, ки дар даври сулолаи тюдорҳо дар таърихи Англия ба амал бароварда шуданд, таҳлил кунед. Воқеаҳоро бар асоси пайдарҳамии хронологӣ дар дафтаратон нависед.

Сериали оид ба мавзӯъ-«Тюдорҳо»-ро бинед ва хулоса бароред.

Мавзӯи 6-ум: МУНОСИБАТҲОИ БАЙНАЛМИЛАӢ ДАР АСРҲОИ XVI–XVIII

Дар даври нав ҳаритай сиёсии Европа намуди замонавиро қасб намуд. Дар асрҳои XVII–XVIII муборизаи давлатҳои Европа барои доираи таъсир ба ҷаҳон ва ҳудудҳо барои даврҳои минбаъда аҳамияти қалон дошт. Тамаддуни Европа ба қувваи пешбарандай иқтисодӣ, технологӣ ва ҳарбию сиёсии ҷамъияти ҷаҳонӣ табдил ёфт. Муборизаи дарозмуддат барои паҳн кардани арзишҳои тамаддуни Европа дар рӯи дунё сар шуд. Дар аснои ин мубориза тамаддуни Европа бозори ҷаҳониро ба вучуд овард, ҳалқҳои кишварҳои мустамлика ва ниммустамликаҳои худро ба ин ҷараёнҳо ҷалб карда, ба тамаддуни аввалини умумиҷаҳонӣ табдил мёёфт. Айнан ин ҷараёнҳо мазмуни муносибатҳои байналмилалиро дар асрҳои XVI–XVIII ташкил дод.

Барои муносибатҳои байналмилалии Европа «Ҷанги садсола», ки дар Асрҳои миёна рӯй дода буд, чӣ гуна аҳамият дошт?

Моҷароҳо ва ҷангҳои асрҳои XVI–XVIII якчанд сабабҳо доштанд. Аввал, оид ба ояндаи Европа ду нуқтаи назар мавҷуд буд, сулолаи габс-бурҳои ҳукмрони Австрия бо сарварии императори католик империяи ягона лозим мегуфт, Англия ва Франсия дар Европа мавҷуд будани давлатҳои мустақили миллӣ буданд.

Дуюм, дар асри XVI Европа ба мазҳабҳои католикӣ ва протестантӣ ҷудо шуда рафта буд. Зиддиятҳои байни онҳо ба ҷангҳои динии саросари Европа овард.

Сеюм, зиддиятҳои иқтисодӣ — муборизаҳо барои ҳукмронӣ бар мустамликаҳо, бозорҳо ва роҳҳои баҳрии савдоӣ низ сабабгори ҷангҳо шуданд.

- ◆ Дар асрҳои XVII–XVIII давлатҳои Европа ...
- ◆ Мазмуни муносабатҳои байналмилаӣ дар асрҳои XVI–XVIII – ...
- ◆ Дар асри XVI ...

Дар ин давр манфиатҳои Франсия, Испания ва Англия ҳамеша ба ҳам бармеҳӯрданд. Хусусан, байни давлатҳои ҳамсарҳади Франсия ва Испания барои ҳудудҳои марзӣ ва давлатҳои ҳамсоя, дар навбати аввал барои таъсиррасонӣ ба Италия зиддиятҳо мудом рӯй медоданд. Ин зиддиятҳо дар ниҳояти кор ба ҷангҳои Италия овард. Бар оқибати ҷанг Италия ба шоҳи испан мутеъ шуд.

Боз як омили муҳими муносабатҳои байналмилаӣ империяи Усмонӣ буд, ки ба Европа хавфи доимӣ дошт. Империяи Усмониҳо дар Осиё ва Африка ҳудудҳои зиёдро забт карда буданд. Туркҳо бевосита ба сарҳадҳои империяи гасбсбурҳо хавф оварданд. Франсия ва Англия барои заиф соҳтани қудрати Габсбургҳо бо империяи Усмониҳо муносабатҳоро нағз карданд.

Ҷанги сисола. Дар ибтидои асри XVII аксари давлатҳои Европа барои нигоҳ доштани мувозинат байни католикҳо ва протестантҳо, ки бар асоси мазҳаб сабабгори моҷарои байналмилаӣ буданд, ҷалб гардиданд. Ҷанг дар солҳои 1618–1648 ба амал омад ва дар таъриҳ бо номи **Ҷанги сисола** дохил шуд. Ҷанг ҳамчун моҷарои динии байни католикҳо ва протестантҳо оғоз шуд. Ҷанг асосан дар ҳудуди Германия давом кард ва ба ҳалқҳои тамоми Европа кулфатҳои зиёд ба бор овард.

Ҷанги сисола соли 1648 бо сулҳи Вестфал анҷом ёфт. Сулҳи Вестфал ба муносабатҳои нави байни давлатҳои Европа асос гузошт. Мувофиқи сулҳ мустақилии Голландия аз Испания эътироф шуд.

Сулҳи Вестфал ба душмании байни католикҳо ва протестантҳо хотима гузошт. Баробарии калисоҳои католикҳо ва протестантҳо эътироф гардид. Германия аз князиҳои пароканда иборат шуда монд. Дар Европа роли Франсия афзуд. Ҷанг сисола нишон дод, ки моҷароҳои динӣ бо роҳи ҳарбӣ ҳал карда намешаванд. Дар айни вақт ҷанг дар муносабатҳои байналмилаӣ ҳатти муҳим шуд ва дар Даври нав ба тараққиёти Европа натиҷаи ба ҳуд хос гузошт.

Мубориза барои таҳти Испания. Соли 1700 шоҳи Испания Карли II вафот кард. Бино ба васияти ў набераи шоҳи Франсия **Филипп Анҷуй** ба таҳти Испания нишасти. Давлатҳои аз ин ҳол норозӣ ҷанг сар карданд. Ин ҷанг Франсияро хаста кард. Бино ба сулҳи соли 1714 Филипп Ан-

чуй аз ҳуқуқи тахти Франсия маҳрум карда шуд. Дар оқибати ҹанг ҳам франсуздо, ҳам габсбургҳо заиф шуданд. Ин боиси пурзӯршавии Англия шуд.

Яке аз мочароҳои калоне, ки дар асри XVIII рўй дод, ҹанг байни Россия ва Шветсия аст. Ин ҹанг бо номи **Ҷанги шимолӣ** (1700–1721) дар таъриҳ доҳил шуд, бо ғалабаи Россия поён ёфт.

Дар натиҷаи **ҷанги ҳафтсолае** (1756–1763), ки қариб ҳамаи давлатҳои Европа иштирок карданд, сарҳадҳои Европа дигар нашуд. Фоидаи калони ҹангро Англия гирифт. Мустамликаҳои Франсия дар Ҳиндустону Америкаи Шимолӣ ба Англия гузашт. Англия ба империя бузурги мустамлиқадор табдил ёфт.

Султони Усмониҳо Мустафои III соли 1768 бар зидди Россия ҹанг сар кард. Ҷанг соли 1774 бо шартномаи Кучукқайнарчи тамом шуд. Дар ҹанг империяи Россия ғалаба кард. Бино ба шартнома хонии Крим ба давлати мутеи Россия табдил ёфт ва баъдтар ба таркиби Россия даромад. Россия ҳуқуқи доштани флоти ҳарбиро дар баҳри Сиёҳ пайдо кард.

Дар ин давр давлатҳои дар Асрҳои миёна аз нигоҳи ҳарбӣ пурқӯдрат, мисли Ҳитой ва империяи Усмониҳо ролашон дар муносибатҳои байнамилалӣ наст шуд. Дар Европа инкишофи капитализм ба ташаккули миллатҳо овард. Вале ҷараёни ташкилёбии давлатҳои миллӣ ба воситаи муборизаи шадид ба амал омад.

Дар ин давр муборизаҳо барои забти роҳҳои баҳрӣ дар байни давлатҳои Европа, дар Америка, Осиё ва Африка соҳиби мустамликаҳо шудан асоси муносибатҳои байнамилалиро ташкил дод. Дар натиҷаи ин муборизаҳо низоми мустамлиқавии ҷаҳонӣ ташаккул ёфт. Ҳодисаи нафратангези Даври нав-савдои ғуломон низ хоси ин давр аст.

1. Сабабҳои мочароҳои байнамилалӣ ва ҹангҳои асрҳои XVI–XVIII аз чихо иборатанд?
2. Мазмуни шартномаи сулҳи Вестфал аз чӣ иборат аст?
3. Моҳияти Ҷанги ҳафтсола байни қариб ҳамаи давлатҳои Европа аз чихо иборат аст?
4. Мазмуни шартномаи Кучукқайнарчи аз чӣ иборат аст?

Супориши кори эҷодӣ

Аз матн маълумотҳои оид ба шартномаи сулҳи Вестфал ва шартномаи сулҳи Кучукқайнарчиро ёбед ва дар ду сутуни ҷадвал таҳдил кунед.

Бо истифодаи интернет бо фаъолияти Карли II ва Филипп Анчуй шинос шуда, таҳлил кунед.

Аз ҳарита истифода бурда, муносибатҳои байналмилалии асрҳои XVII–XVIII-ро таҳлил кунед.

Мавзӯи 7-ум: МОНАРХИЯИ МУТЛАҚ ДАР ФРАНСИЯ ИНҚИЛОБИ БУЗУРГИ БУРЖУАЗИИ ФРАНСИЯ

Тараққиёти иқтисодӣ, иҷтимоию сиёсии Франсия дар асри XVII ҳаркети тазоднок дошт. Афзоиши иқтисодӣ, мустаҳкамшавии абсолютизм, зиёдшавии андозҳо дар натиҷаи сабзидани муносибатҳои капиталистӣ ба бадшавии аҳволи оммаи ҳалқ, шўришҳои доимии ҳалқ сабаб шуданд. Муносибатҳои нави иқтисодӣ хусусан дар деҳот бо душвори роҳ меёфтанд.

Дар охири асри XVI – ибтидои асри XVII Франсия болоравии босуръати иқтисодиро аз сар мегузаронд. Зоро шоҳ андозҳоро кам карда, барои мануфактураҳо шароити мусоид фароҳам шуд, ҷорӣ шудани бочи рағбаткунандай истеҳсолот, дастирии навигариҳои техникий омили муҳим гардид. Иттилоғи байни шоҳу буржуазия мустаҳкам шуд, эътирози мардум кам гардид.

Вусъати бозори дохилий ба афзоиши аҳолӣ оварда расонд. Дар арафаи инқилоб Франсия аз рӯи шумораи аҳолӣ дар Европа давлати қалонтарин буд. Аммо амалий нашудани ислоҳоти оғозёфта бо абсолютизм ҳамоҳанг наомадани ислоҳоти сиёсию иқтисодиро нишон дод. Дар ҷамъият зиддиятҳои иҷтимоӣ пурзӯр шуда, мамлакат ба вартаи инқилоб омада монд.

Оғози инқилоби бузурги буржуазии Франсия. 5-уми май соли 1789 шоҳ Людовики XVI маҷлиси Штатҳои генералиро кушод. Ў дар нутқи ҳуд ҷорӣ шудани андозҳои навро эълон намуд. Нутқи шоҳ боиси эътирози намояндагони табақаи сеюм гардид. Аҳолии Париж аз депутатҳо қарори қатъиро талаб намуда, ба сӯи Версал ҳаракат карданд. Баъд депутатҳои табақаи якум ва сеюми тарафдорони ислоҳот ба онҳо ҳамроҳ шуданд. Шўрои миллӣ ба хотима гузоштани абсолютизм қарор намуд.

Дар Франсия Штатҳои генералий кай ва ба қадом мақсад даъват шуда буданд?

Ифодагари нүқтай назарҳои табақаи сеюм **Габриэл де Мирабо** шуд. Ўз оилаи бой ва машхур баромада, арбоби таҷрибанок ва доно буд. Мирабо табақаи сеюмро ба яқдилӣ ҷеф зад.

Дар ин байн Шўрои миллӣ худро **Мачлиси муассисон** эълон кард. Газетаҳои Париж «инқилоб бе рехтани як чакра ҳам хун анҷом ёфт» гуфта навиштанд. Аммо Париж хотирҷамъ набуд.

- ◆ Табақаи якум – рӯҳониён.
- ◆ Табақаи дуюм – дворянҳо.
- ◆ Табақаи сеюм – савдогарон, хунармандон, деҳқонон, буржуазия.

Гирифта шудани Бастилия. Мардуми аз дигаргуниҳо норозӣ **14-уми июли соли 1789** ба қалъаи Бастилия зада даромад. Лашкари дар қалъа буда таслим шуд, комендант (саравар) қатл гардид. Ҳамин тарик, инқилоб бо террори бешафқати мардум сар шуд. Людовики XVI ба тарафи шўришгарон гузаштанро маъқул кард. Шоҳ Мачлиси муассисонро тан гирифт. Дар пойтахт ҳокимият ба дасти шўрои шаҳр – Коммунаи Париж гузашт. Сари вақт ҳал нашудани зиддиятҳо аз тарафи доираҳои мавҷудаи ҳукмрон ба инқилоб оварда расонд. Монархияи абсолютӣ сарнагун шуд.

Буржуазия дар сари ҳокимият. Бо сарнагун шудани абсолютизм ҳокимият ба буржуазияи калон гузашт, аммо дар кишвар сулҳ нашуд. Тамоми кишварро мавчи инқилоб ва шўришҳо фаро гирифт. Мачлиси муассисон **«Баёни ҳуқуқҳои инсон ва шаҳрвандон»**-ро қабул кард. Он озодиҳои сухан ва матбуот, даҳолатнопазири мулки ҳусусиро эълон намуд. Моҳияти баёния дар се калима **«Озодӣ, Баробарӣ, Бародарӣ!»** ифода шуда буд.

Сентябри соли 1791 Мачлиси муассисон дар таърихи Франсия конститутсияи аввалинро қабул кард. Дар он ҳокимияти шоҳ маҳдуд шуд. Ҳамин тавр дар Франсия ҳокимияти буржуазияи калон барпо шуда, марҳилаи якуми инқилоб поён ёфт.

Дар ҷараёни инқилоб ҷамъияти франсуз ба якчанд равияҳои сиёсӣ чудо шуд. Мачлиси муассисон депутатҳои тарафдори шоҳро рост ё **роялистҳо** (роял – шоҳ) номид. Аз сабаби он, ки аксари депутатҳои чап аз вилояти Жиронда интихоб шуда буданд, онҳо номи **жирондистҳоро** гирифтанд.

Аммо ҳанӯз инқилоб ба охир нарасида буд, буржуазияи хурду миёна ба ҳокимият наомад, ба деҳқонон замин дода нашуд, гуфта фикр

Инқилоби буржуазии Франсия

mekard akcariyat. In nuqtai nazar dar faъoliyati ravijai chapi **якобинчиён** (onxo dar kitobxona Avliё Якоб chamъ omada budand) ifodaи худро ёфт.

- ◆ 5-уми май соли 1789 ...
- ◆ Охири асри XVI – ибтидои асри XVII ...
- ◆ Фаъолияти Дюдовики
- ◆ Фаъолияти Габирэл де Мирабо ...

Аз таҳт рафтани шоҳ ва эълон шудани республика. Соли 1791 Маҷлиси нави қонунбарор ба кор сар кард. Вай бо хулосаи гӯё ҷанги муваффақиятомез эҳсоси ватанпарвариро пурзӯр карда ва ҳолати инқилобиро бартараф менамояд, бар зидди Австрия ҷанг эълон кард. Франсия ба Белгия лашкар даровард, ҷавобан ба он австриягиҳо ва пруссҳо ба Франсия зада даромаданд ва якчанд қалъаро забт намуданд. Бар ҷанги зидди Франсия Англия низ ҳамроҳ шуд.

Маҷлиси қонунбарор ба ҳалқ зери шиори «Ватан зери хавф аст!» муроҷиат кард. Дар ҷанги назди деҳаи Валми лашкари франсузҳо армия пруссҳоро баргардонд. Ин оғози озодқуни кишвар аз истилогарон буд. **22 сентябри соли 1792** Конвент дар бораи бекор кардани монархия ва барпо шудани соҳти республика дар Франсия декрет қабул кард.

Дар пойтаҳт Гвардияи миллӣ ва лашкари ихтиёриён қасри шоҳро муҳосира карданд. Шоҳ Людовики XVI бо оилааш ҳабс шуданд. Ҳамин тарик, дар марҳилаи дуюми инқилоб монархия барҳам хўрд. Якчанд газетаҳои монархистӣ пӯшида, вазирони собиқ ба ҳабс гирифта шуданд. Ба ҳамаи мардони 25-сола ҳуқуқи интихобот дода шуд.

14-уми июли соли 1789 қалъаи Бастилия гирифта шуд.

Сентябри соли 1791 Маҷлиси муассисон дар таърихи Франсия аввалин конститутсияро қабул намуд.

22-юми сентябри соли 1792 декрет оид ба барпо шудани соҳти республикии Франсия қабул шуд.

Барпо шудан ва ҳалокати диктатураи якобинчиён. Бино ба қарори Конвент январи соли 1793 Людовики XVI қатл карда шуд. Қатли шоҳ Англия ва Испанияро ба ҷанги зидди Франсия роҳнамуни кард. Армияи Австрия ба ҳуҷум нузашт. Лашкари франсузҳо ба мағлубият дучор омад. Якобинчиён ва ҳалқи oddī дар он жирондистонро айбордор карданд. Дар ин замон обрӯи якобинчиён боло рафта, дар Франсия ҳокимият ба онҳо ва роҳбарони онҳо-Робеспейр, Марат ва Дантон

гузашт. Онҳо идоракунии бешафқати террориро ҷорӣ карданд. Депутатҳои жирондист қатл карда шуданд. Аксулинқилобиён аз ҳабсхонаҳо бароварда берун аз шаҳр парронда шуданд. Бешафқатии якобинчиён сарҳад ва маъно надошт.

Дар Конвент зидди Робеспейр ва тарафдорони ў фитна тайёр мешуд. 27-уми июля соли 1794 дар Конвент Робеспейр таҳти чапакзани ба ҳабс гирифта шуд. Робеспейр ва тарафдорони он файриқонунӣ эълон шуд, ки ин маъни қатли бесудро дошт. Ҷамъ қариб сад нафар қатл шуданд, онҳо асосан аъзоёни Коммунаи Париж буданд. Коммуна бекор шуд.

- ◆ Дар январи соли 1793 ...
- ◆ Дар 27-уми июля соли 1794 ...
- ◆ Фаъолияти Робеспейр, Марат, Дантон – ин ...

Боз як марҳилаи инқилоби бузурги буржуазии франсуз ҳамин тавр поён ёфт. Ҳалқ аз муҳтотӣ, ҷанг ва террор ҳаста шуд. Диктатураи якобинчиён афтад.

Инқилоб тартиботи кӯҳнаро нобуд кард: қоидаҳои феодалий ва абсолютизм ҳатм ёфт. Франсия республика эълон шуд. Барои ташкили давлати ҳуқуқӣ ва ҷамъияти шаҳрвандӣ асос гузошта шуд. Мулкдории буржуазӣ барпо шуда, барои табаддулоти саноатӣ шароит фароҳам омад.

Табақаи сеюм – тибқи тартиботи дар Франсия ҷоришуда ғайр аз рӯҳониён ва дворянҳои соҳиби имтиёзбуда дигар ҳамаи одамон.

Мачлиси муассисон – парламент барои қабулкунии конститутсия.

Коммуна – органи худидоракунии маҳалӣ.

Абсолютизм – усули идоракунии давлат. Онро соҳиби ҳокимияти номаҳдуд монарх идора мекунад.

1. Сабабҳои оғоз ёфтани инқилоби бузурги буржуазии франсуз аз чихо иборат аст?
2. Дар «Баёнияи ҳуқуқҳои инсон ва шаҳрвандон» қадом ҳуқуқҳо кафолат дода шуда буданд?
3. Даъвати «Ватан зери хавф!» дар Франсия бо қадом мақсад ва аз тарафи қадом ташкилот тайёр шуд?
4. Чаро диктатураи якобинчиён ба ҳалокат дучор шуд?

Супориш оид ба кор бо харита

Аз харита истифода бурда, ҳудудҳои инқилоби буржуазии Франсияро таҳлил кунед ва дар ҷадвали дусутуна ҳудуд (дар якум) ва воқеаҳоро (дуюм) қайд намоед.

Дар асоси ҷадвали концептуалӣ ҳусусияти хоси инкишофи Франсияро дар аспи XVIII таҳлил кунед.

Мавзӯи 8-ум: ПОЁН ЁФТАНИ ИНҚИЛОБИ БУЗУРГИ БУРЖУАЗИИ ФРАНСУЗ ВА АҲАМИЯТИ ТАЪРИХИИ ОН

Шўриши ҳалқии соли 1795. Термидорон (онҳое, ки дар рӯзи 9-уми моҳи термидори тақвими франсузӣ ба ҳокимият омадаанд) тарафдори республикаи мулк ва тадбиркории озодро ҳимоякунанда буданд. Онҳо маҳдудкуни дар савдоро бекор намуданд. Озодии савдо сар шуд, нархи наво чандин бор боло рафта, пул якбора бекадр гардид.

Франсия аз қадом аср зери итоати ҳокимияти ягонаи марказӣ даромад?

Ҳалқи заҳматкаш гурӯсна буду, «бойҳои нав» барои ғанимат донистани вақт ва дидани завқи ҳаёт ҳаракат менамуданд. Дар табақаи болоии ҷамъияти буржуазӣ ахлоқи асилзодагон аз нав эҳё ёфт.

Ҳамин тариқ, **апрели соли 1795** шўриш сар шуд. Ҳазорон одамони бесилоҳ сӯи Конвент ҳаракат карданд. Тарафи шом Гвардияи миллӣ Конвентро ишғол карда, ҳалқро сар дод. Париж дар ҳолати муҳосира эълон шуд. Моҳи май ин воқеаҳо тақрор шуда, шўришгарон Конвентро гирифтанд. Издиҳом тамоми биноро ишғол кард. Дар ду рӯз аллангаи ғазаб авҷ гирифт. Дар охири рӯзи дуюм шўришгарон торумор гардиданд ва бесилоҳ, пешвоёни онҳо-якобинчиёни охирин қатл карда шуданд. Ин шўриш охирин баромади оммавии аҳолӣ дар даври инқилоби бузурги франсуз буд.

Конститутсияи соли 1795 ва Дириектория. Августи соли 1795 Конвент Конститутсияи навро қабул кард, ў дар Франсия соҳти республикаро мустаҳкам кард, лекин ҳуқуқии умумии интихоботро бекор намуд. Акнун ҳокимияти қонунбарор ба палатаи қонунгузории иборат

аз ду палата-Шўрои панчсадиҳо ва Шўрои мўйсафедон дода шуд. Ҳокимияти ичроия ба Директорияи иборат аз панҷ нафар, ки онро Шўрои мўйсафедон таъин менамуд, супурда шуд. Конститутсияи соли 1795 қонунӣ будани ҳамаи муваффақиятҳои зиддифеодалии инқилобро тасдиқ кард.

- ◆ Апрели соли 1795 ...
- ◆ «Халқ, бедор шав! Фурсат расид!» – ...

- ◆ Дар августи соли 1795 ...

Конститутсияи нав тарафдорони монархияро пурзўр кард. Онҳо зидди Конвент исён бардоштанд. Генерал Наполеон Бонопарт бо ёрии артиллерия исёнгаронро торумор карда, начотбахши Конвент шуд.

Чангҳои директория. Генерал Бонопарт.

Буржуазияи калони ба сари ҳокимият омада аз забти дигар заминҳо манфиатдор буд ва ҷангҳои Франсия дар замони Директория характеристери истилогарона доштанд. Соҳили чапи Рейн ва Белгия ба Франсия ҳамроҳ карда шуд, Голландия ба республикаи тобеъ табдил ёфт. Дар заминҳои истилошуда франсузҳо тартиботи феодалиро бекор намуданд. Аммо заминҳои истилошуда тороҷ карда, корвонҳои пур аз озуқа ва асарҳои санъат ҳамчун ғанимати ҳарбӣ ба Париж меомаданд.

Обрӯи Наполеон Бонопарти дар ин ҷангҳо ғолибшуда хеле баланд шуд. Ҳусусан баъди ҷангҳо зидди Италия ва тобеъ кардани он Наполеон машхур гардид. Дар заминҳои истилошуда Наполеон мутеъгии феодалиро нест карда, калисо ва ибодатхонаҳоро аз хироҷҳо маҳрум намуд, қонунҳое қабул кард, ки ҳуқуқҳои инсонро як андоза мустаҳкам мена-муданд.

Галабаҳои Наполеон обрӯи армияро низ боло бурд. Наполеон айнан дар Италия худро на ҳамчун генерал, балки ҳамчун шахси бузурге, ки ба тақдирӣ мардум таъсир расонида метавонад, ҳис мекард. Соли 1798, баъди юриш ба Миср Наполеонро барои ҳокимияти сиёсӣ ҳидоят кард.

Наполеон Бонопарт

Августи соли 1795 Конвент Конститутсияи нави Франсияро қабул кард.

Соли 1798 баъди юриш ба Миср Наполеонро барои ҳокимияти сиёси ҳидоят кард.

Табаддулоти давлатии 9-уми ноябри соли 1799. Ҳокимияти директория дар байни мардум обрӯ надошт, «бойҳои нав» ҳам онро писанд намедид. Газетаҳо талаби «Барпо кардани ҳокимияти пурзӯр»-ро дар саҳифаҳои аввал инъикос мекарданд. Дар чунин шароит зидди ҳокимият фитна тайёр карданд. Фитнагарон аз Наполеони аз Миср баргашта ҳамчун қувва истифода бурданӣ шуданд, ў ҳам ба ин таклиф розӣ шуд. Шӯрои мӯйсафедон ва Шӯрои панҷсадиҳо ҳангоми гузаронидани маҷлис ихота карда шуданд. Шӯрои мӯйсафедон ба тарс омада, пешниҳодро оид ба усули идоракуни консулиро дарҳол тасдиқ кард. Ин қарорро Шӯрои панҷсадиҳо низ тасдиқ намуд. Консули иборат аз се нафар ҳокимияти иҷроия буда, ҳар кадоме аз онҳо унвони «Консули республикаи Франсия»-ро гирифтанд. Аз се нафари интихобшуда яке Наполоен Бонопарт буд.

Консулҳо оид ба садоқат ба республика савганд хўрданд.

Инқилоби буржуазии Франсия поён ёфт. Ин инқилоб дар таърихи дунё низ нуқтаи гардиши ҳам шуд. Гояҳои пешниҳод кардаи вай «Озодӣ, Баробарӣ, Бародарӣ!» ба инкишофи минбаъдаи тамоми дунё таъсири муайян расонд.

Файр аз ин таърихи инқилоб барои бисёр ҳалқҳо сабақ ҳам шуд. Кушторҳои бешафқат, истифодаи террор ҳамчун воситаи ҳалли муаммоҳо, ҷисмонан нобуд кардани муҳолифати сиёсӣ ва монанди инҳо воқеяияти мудҳиши инқилоб буданд.

Термидор – номи моҳи тақвими нав, ки солҳои инқилоби Франсия қабул шуда буд.

Конвент – органи намояндагӣ, ки дар баъзе кишварҳо ваколати алоҳида дорад.

Директория – шакли идоракуни коллегиалиӣ, ҳокимияти иҷроия дар Франсия ҳангоми инқилоби буржуазӣ.

Консул – яке аз се раҳбарони ҳокимияти иҷроия, ки солҳои инқилоби буржуазӣ дар Франсия ҷорӣ шуда буд.

Террор (тарс, даҳшат) – рақибро нобуд кардан ё тарсондан, ангехтани воҳима дар байни аҳолӣ.

1. Шӯриши ҳалқии соли 1795 ҷӯна сар шуд?
2. Конститутсияи соли 1795-уми Франсия қадом қоидаҳои асосиро ҷорӣ кард?

3. Кадом омилҳо обрӯи Наполеон Бонопартро боло бурданد?
4. Аҳамияти таърихии инқилоби бузурги буржуазии франсуз аз чихо иборатанд?

Супориши кори эҷодӣ

Дар мавзӯи «Аҳамияти инқилоби буржуазии Франсия иборат аз он, ки...» эссе нависед.

Бо истифода аз интернет ба *даври инқилоби буржуазии франсуз* сайёҳати виртуалӣ ташкил кунед ва дар асоси материалҳои азбаршуда воқеяти таърихири тоҳдил кунед.

Мавзӯи 9-ум: ИМПЕРИЯИ ГЕРМАНИЯ ДАР АСРҲОИ XVI–XVIII

Аҳволи иқтисодӣ. Германия дар тараққиёти иқтисодӣ аз Англия, Голландия ва Франсия барин давлатҳо ақиб монда буд. Ҳатто дар ништи дуюми асри XVI қарахтии иқтисодӣ сар шуд. Ин пеш аз ҳама оқибати ба беш аз 300 то князиҳои (давлатҳои) хурд тақсим шудани Германия буд. Парокандагии сиёсӣ барои пайдоиши бозори ягонаи дохилий имкон намедод.

Дар асрҳои миёна баъди кадом ҷанг ҳуҷумҳои венгерҳо ба Германия қатъ ёфтанд?

Файр аз ин дар ин давр дар натиҷаи кӯчидани роҳҳои савдои баҳри ба уқёнуси Атлантика роҳҳои савдои аз Германия мегузашта аҳамияти худро гум карданд. Ҳол он ки то миёнаҳои асри XVI алоқаҳои бозорҳои тамоми Шарқ ба Европаи Фарбӣ ба воситаи Италияи Шимолӣ аз заминҳои Германия мегузаштанд.

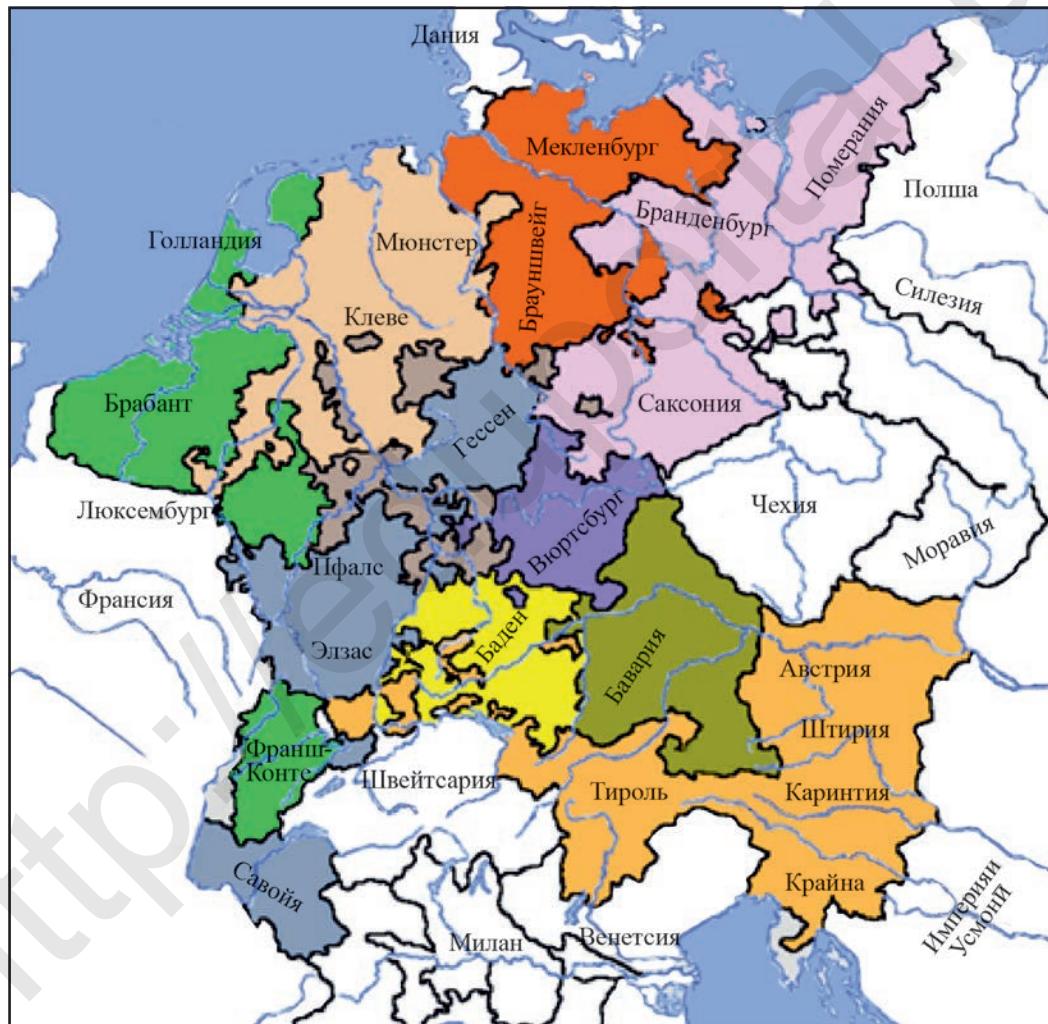
Роли иқтисодии Германияро дар арсаи дунё бо истеҳсоли мис якум ҷойро ишғол намудани он муқаррар менамуд. Мис дар соҳаи савдо воситаи асосӣ буд. Аммо аз Америка ба Европа ба миқдори зиёд овардани тилло ва нуқра аҳамияти миси Германия футур расонд.

Маҳсулоти саноатии кишвар ба маҳсулоти саноатии давлатҳои хориҷӣ рақобат карда натавонист. Чунки дар Германия истеҳсоли мануфактура фақат дар шаҳр ба роҳ монда шуд.

Он ба дәхот роҳ наёфт, дар кишоварзӣ муносибатҳои хоҷагии натуралий монда, талабро нисбат ба маҳсулоти саноатӣ қонеъ намекард.

Шикастхӯрии ҷанги дәхқонон дар солҳои 1524–1526 умри муносибатҳои феодалии Асрҳои миёнаро дароз кард ва сабаби идома ёфтани парокандагии сиёсии кишвар шуд.

Ниҳоят, дар ҷанги сисолаи байни давлатҳои Европа (1618–1648) асосан князиҳои немис зарар дида, дар ботлоқи ақибмодагӣ мон-

Округҳои империяи муқаддаси Рим

данد. Бино ба натицаҳои Ҷанги сисола дар Европа Франсия гегемони сиёсӣ шуд.

Германия бошад, ба таназзули иқтисодию сиёсӣ рӯ ба рӯ омад. Парокандагии сиёсӣ боз ҳам пурзӯр шуд.

- ◆ Аз нимаи дуюми асри XVI – ...
- ◆ Ҷанги сисола – ...
- ◆ Солоҳи 1524–1526 – ...
- ◆ То миёнаҳои асри XVI – ...

Соҳти сиёсӣ. Германия ба ном империяи ягона ҳисоб мешуд, онро император идора менамуд. Дар амал ягонагии он дар қофаз буд.

Дар ин империяи то соли 1806 «Империяи муқаддаси Рим» номдошта ҳатто шаҳрвандии ягона ҳам набуд. Аҳолӣ шаҳрвандони князиҳо ба ҳисоб мерафтанд.

Императори Германия, ки аз сулолаи габсбургҳо буд, файр аз заминҳояш дар Австрия ягон ҳокимияти воқеӣ надошт. Рейхстаги империя қарори барои ҳамаи князиҳо маҷбуриро қабул карда наметавонист. Гарчанде қабул мекард, он дар амал иҷро намешуд. Дар ин шароит ҳар як князӣ на фақат дар сиёсати дохилӣ, балки дар сиёсати хориҷӣ барои мустақилий қӯшиш доштанд.

Аҳволи байнамилалии Германия. Парокандагии сиёсӣ дар нимаи дуюми асри XVII Германияро ба лӯҳтаки давлатҳои пурзӯри Европа табдил дод.

Франсия шаҳри Страсбург ва заминҳои соҳили чапи дарёи Рейнро гирифт.

Соли 1683 князиҳои Германия дар муборизаи зидди истилои Туркия аввалин бор қарори яқдилонаи таъриҳӣ қабул карданд ва лашкари миллию озодихоҳиро ташкил намуданд. Ҳамон сол лашкари усмониҳо дар останаи Вена торумор гардид. Ин ғалабаи Германия Европаи Марказири аз ҳамлаи усмониҳо нигоҳ дошт.

Ташкилёбии шоҳии Пруссия. Австрия ва Бранденбург дар байни князиҳои Германия пурзӯр буданд. Асри XVII дар Германия муборизаи ин ду князӣ барои гегемонӣ авҷ гирифт.

Австрияро сулолаи габсбургҳо, Бранденбургро сулолаи гогенсоллернҳо идора мекарданд. Пойтахти яке шаҳри Вена, дигаре шаҳри Берлин буд.

Соли 1683 князиҳои Германия дар муборизаи зидди истилои Туркия аввалин бор қарори яқдилонаи таърихӣ қабул карданд.

Асри XVII дар Германия муборизаи байни князиҳои Австрия ва Бранденбург барои гегемонӣ авҷ гирифт.

Соли 1701 ба ҷои князии Бранденбург шоҳии Пруссия ташкил ёфт. Князи Бранденбург бо номи Фридрихи I шоҳи Пруссия эълон шуд.

Аз ҳамин давр сар карда, аз шароити мусоиди байналмилалӣ ва заифии дигар князиҳои немис истифода бурда, Пруссия ба давлати пурӯзудрат табдил ёфт ва лашкари тавоноро низ ташкил дод.

Дар охири асри XVIII Пруссия аз ҷиҳати масоҳат дар Европа ба ҷои сеюм, аз ҷиҳати шумораи лашкар ба ҷои ҷорӯм баромад.

Дар замони ҳукмронии Фридрихи II (1740–1786) Пруссия ба монархияи мутлақ табдил ёфт.

Реал – дар амал мавҷудбуда; амали шаванд; иҷрояш имконпазир.

Гегемонӣ – бартарии сиёсӣ, иқтисодӣ, ҳарбӣ, ҳукмронии як давлат бар дигараш.

1. Оид ба сабабҳои ақибмонии иқтисодии империяи Германия чиҳоро дониста гирифтед?
2. Парокандагии сиёсӣ дар Германия ба қадом оқибатҳо овард?
3. Ғалабаи князиҳои Германия бар լашкари усмониҳо дар соли 1683 барои Европа ҷӣ аҳамият дошт?
4. Шоҳии Пруссия дар қадом шароит ташкил ёфт?

Супориши кори Ҷӯёнӣ

Дар мавзӯи «Ташкилёбии империяи Германия» кори мустақил нависед.

Аз интернет истифода бурда, ба империяи Германия сайёҳати виртуали ташкил кунед ва дар асоси материалҳои азбаршуда воқеаҳои таърихиро таҳлил кунед.

Мавзүй 10-ум: ИМПЕРИЯИ РОССИЯ ДАР АСРҲОИ XVI–XVIII

Якшавии заминҳои Рус. Ҷараёни муттаҳидшавии заминҳои Рус дар атрофи Москва баъди озодшавӣ аз юғи Ўрдаи Тиллой дар ибтидои асри XVI ба охир расид. Давлати мутамарказ ташкил шуд ва он акнун «Рус», «Россия» ном гирифт.

Ба давлати Руси Киевӣ кай ва аз тарафи кӣ асос гузошта шуда буд?

Ивани IV, ки соли 1547 ба таҳт нишаст, бори аввал дар таърихи Россия точи подшоҳиро пӯшид ва номи «тсар»-ро гирифт. Дар Рус қабл аз ин ҳукмдорон «князи бузург» ном доштанд. Ба Ивани IV дода шудани унвони подшоҳӣ онро ба шоҳони Европаи Фарбӣ баробар намуд. Ивани IV дар сиёсати доҳилий мақсад дошт, ки ба воситаи пурзӯркуни табақаи дворянҳо мавқеи боярҳоро суст намояд. Аз ин сабаб ўсоли 1549 бори аввал ҷамъомади намояндагони табақаҳои гуногуни озоди аҳолӣ – **Собори Земство** ҷеф зад.

Ивани IV дар Собори Земство ҳокимияти боярҳоро саҳт танқид кард. Собор оид ба маҷмӯи нави қонунҳо – **Судебник** қарор қабул кард. Мувофиқи он акнун дворянҳо барои ҷинояти содир кардаашон ё рафтори ношоямашон ба суди боярҳо дода намешуданд. Ба ҳазор нафари дворянҳо аз уезди Москва ҷою мулк дода шуд. Ба лавозими давлатӣ фақат аз насли ашрофон гузоштан низ манъ карда шуд.

Ҷамъоварии андоз аз аҳолӣ барои боярҳо бекор гардид. Дар ҷойҳо мақомоти худидоракуни маҳаллӣ – **земство** соҳта шуд. Мувофиқи Судебник дехқонони крепостной дар як сол фақат 26-уми ноябр аз заминдор ба дигараши гузашта метавонистанду ҳалос.

Опричнина. Бо мақсади зарба додан ба ҳокимияти боярҳо Ивани IV соли 1565 қисми калони заминҳои кишварро барои онҳо чудо кард. Ин заминҳо **опричнина** (чудошуда) ном гирифтанд. Опричнина лашкари худро дошт. Вай ба аслиҳаи ҷазодиҳии рақибони подошоҳ табдил ёфт. Дар кишвар даври террор, қатл ва бадаргаи бешафқат сар шуд. Аз ин боис Ивани IV лақаби «**Грозний**»-ро (бераҳм, даҳшатнок) гирифт.

Опричнина бар зидди боқимондаҳои парокандагии феодалии Россия зарбаи саҳт расонд. Аммо ба ҳоҷагии кишвар талафоти калон овард. На танҳо боярҳо, балки даҳҳо ҳазор одамони оддӣ ҳам қурбони он шуданд.

Ин боиси пурзўршавии эътиroz дар байни табақаҳои гуногуни чамъият аз опричнина гардид.

Дар ин давр ҳудуди Россия аз ҳисоби ҷангҳои истилогарона ба шарқу ҷануб васеъ шуд. Чунончи, дар нимаи дуюми асри XVI ҳониҳои Қазон, Аштархон (Астрахан) ва Сибир истило карда шуданд. Ҳудуди Россия қариб ду баробар васеъ шуд.

- ◆ Соли 1547 – ...
- ◆ Солҳои 1565–1572 – ...
- ◆ Дар нимаи дуюми асри XVI – ...

- ◆ Соли 1549 – ...

«Даври ошӯбҳо». Баъди вафоти Ивани IV ба таҳти писари ў Фёдор Иванович омад. Соли 1598 ў ҳам вафот кард. Вай фарзанд нadoшт ва вориси таҳт намонд. Ҳамин тариқ, ба ҳукмронии сулолаи Рюрикҳо, ки Россияро 700 сол идора карда буд, хотима гузошта шуд. Дар чунин шароит Собори Земство Борис Годуновро подшоҳ интихоб намуд.

Баъди вафоти Борис Годунов дар таърихи Россия даври ноорому пуризтироб сар шуд. Дар муддати кӯтоҳ ҷандин бор подшоҳ иваз шуд. Инчунин, давлатҳои хориҷӣ – Полша ва Швейцария ба корҳои дохилии Россия даҳолат мекарданд. Полша ҳатто Москваро ишғол кард. Дар чунин шароити вазнин қувваҳои ватанпарвари Россия бо сарварии оқсоқоли деҳа Кузма Минин ва лашкаркаш Дмитрий Пожарский лашкари ҳалқӣ ҷамъ карданд. Дар ҷангҳои барои Москва онҳо лашкари Полшаро мағлуб карданд ва Москва аз истилогарони хориҷӣ озод гардид. Сарфи назар аз вазъияти ногувори дохилио хориҷии Россия вай мустақилии ҳудро нигоҳ дошт. Акнун масъалаи интихоби подшоҳи навро бояд ҳал намуд.

Дар Собори Земствои соли 1613 хеши зани Ивани IV Грозний Михаил Фёдорович Романов подшоҳ интихоб шуд. Ҳамин тариқ, ба таҳти Россия сулолаи нав-сулолаи Романовҳо омад, ки мамлакатро то феврали соли 1917 идора намуд.

Инкишофи иқтисодӣ. Аз асри XVII дар иқтисодиёти Россия аломатҳои нав пайдо шуд. Аввалан, маҳсулот барои бозор, яъне мол бештар шуд, мануфактураҳо пайдо шунданд. Аз ин ҷараён соҳаи кишоварзӣ низ дар канор намонд. Маҳсулоти асосии озукаворӣ – ғалла дар ҳама ҷо ба мол табдил ёфт.

Дар Россия аз XVII сар карда шаҳрҳо пеш рафтанд. Онҳо ба марказ-ҳои савдою саноат табдил ёфтанд.

Пешравии ҳунармандӣ ба пешравии кишвар, вусъати алоқаҳои иқтисодии вилоятҳо, пайдо шудани бозори ягонаи дохилии умумиротия оварда расонд.

Ҳамин тавр, дар иқтисодиёти Россия гарчанде оҳиста буд, муносибатҳои нави капиталистӣ ташаккул мейфтанд.

Барпо шудани монархияи мутлақ. Барқарор шудани монархияи мутлақ дар Россия бо номи Пётри I вобаста аст. Ў соли 1689 ба таҳт нишаст. Яке аз мақсадҳои асосии вай дар сиёсати хориҷӣ Россияро ба давлати дорои флоти ҳарбии баҳрии пурзӯр табдил додан буд. Ў ин вазифаро бомуваффақият иҷро кард.

Соли 1700 Россия барои баромадан ба баҳри Балтика бар зидди Швейцария ҷанг сар кард. Ин ҷанг дар таъриҳ бо номи «Ҷанг шимолӣ» дохил шуд. Ҷанг соли 1721 ба ғалабаи Россия анҷом ёфт. Ҳамон сол дар шаҳри Ништадти Финляндия шартномаи сулҳи Россия ва Швейцария имзо шуд.

Бинобар он Россия ҳукуқи баромадан ба баҳри Балтикаро гирифт. Акнун Россия ба яке аз давлатҳои қудратманди Европа табдил ёфт. Соли 1721 Пётри I император эълон шуд. Россия империя шуд ва дар кишвар монархияи мутлақ барпо гардид.

Ташаккули миллати рус. Маданият. Дар натиҷаи якшавии заминҳои Рус алоқаҳои маданий мустаҳкам шуд ва маданияти рус инкишоф меёфт. Инкишофи маданият баробари бolorавии иқтисоди ба ташаккул ёфтани миллати рус оварда расонд. Оҳиста-оҳиста шеваҳои маҳаллии барҳам хўрданд, ягонагии забонӣ ва маданий ба вучуд омад. Ягонагии маданият рус дар эҷодиёти даҳонии ҳалқ, санъати меъморӣ, тасвирий ва дар адабиёт ифодай ҳудро ёфт. Аммо сарфи назар аз пешравии маданият қисми асосии аҳолӣ бесавод, побанди ҷаҳолат буд. Аз ин сабаб аз асри XVIII дар кишвар ҷандин мактабҳо кушода шуданд. Мактаби математика ва навигатсияи Москва, мактабҳои артилерия, тиббиёт аз ҷумлаи онҳо буданд. Файр аз Москва дар дигар ҳудудҳо низ мактабу омӯзишигӯҳҳо ташкил шуданд.

Дар ин давр дар Петербург Академияи фанҳо, баъдтар дар назди он гимназия ва донишгоҳ ташкил ёфтанд. Соли 1755 бо ташабbusi олимии бузурги рус М.В.Ломоносов университети (донишгоҳи) Москва ташкил шуд. Муваффақиятҳои илми Россия дар ин давр бо фаболияти донишгоҳи Москва ва М.В. Ломоносов вобаста буданд.

Империяи Россия дар нимаи дуюми аспи XVIII

Он солҳо илми географии рус ба комёбихои калон ноил шуд. Дар байни Осиё ва Америка гулӯгоҳи Беринг кашф шуд, экспедицияи Лаптевҳо Уқёнуси яхбастаи шимолиро аз Мурманск то Чукотка омӯҳт.

С.И. Челюскин кунҷи шимолии Осиёро кашф кард. Ҳоло ин ҷо димоғаи Челюскин номида шудааст.

Дар ин давр дар бобати инкишифӣ техника низ комёбихо ба даст омад. И.И. Ползунов, И.П. Кулибин барин олимон чандин ихтироъҳои техникиро ба амал бароварданд.

Мошинҳое, ки олимон ва ихтироъгарони Россия кашф карданд, дар қатори аввали муваффақиятҳои илму техникаи ҷаҳон меистоданд. Аммо дар Россияи ақибмондаи крепостной ин мошинҳо кор фармуда намешуданд.

Опричнина сиёсати пахши душманҳои ҳокимияти подшоҳ ба воситаи зўрии ва террор буд.

Соли 1612 дар ҷангҳо барои Москва лашкари Полша шикаст хўрд.

Соли 1755 бо ташаббуси олими бузурги рус М.В. Ломоносов Донишгоҳи Москва ташкил ёфт.

Дар асрҳои XVI–XVIII адабиёти рус низ роҳи инкишофро тайкард. Дар ин давр шоирон ва нависандагон аз ҷумлаи **Г.Д. Державин**, **Д.И. Фонвизин** дар ташаккули адабиёти замонавии рус ҳиссаи қалон гузоштанд. Масалнависи машҳур **И.А. Крилов** ҳам дар ин давр ба эҷод сар карда буд.

Аз замони Пётри I сар карда дар Петербург ва Москва корҳои бузурги соҳтмон сурат гирифт. Дар он солҳо дар меъмории рус омехта шудани анъанаҳои меъмории Европа ва миллии рус ба вуҷуд омад.

Театри миллии рус ташаккул ёфт. Асосгузори он савдогар **Ф.Г. Волков** дар тарбияи як насли актёрони рус хизмати бузург кард.

Дар асрҳои XVI–XVIII дар таърихи Россия даври муҳим шуд. Дар ин давр Россия ҳамчун империя ташкил ёфт, ҳудуди он ду баробар афзуда, ба давлати қалонтарин ва аз нигоҳи ҳарбӣ қудратманд табдил ёфт. Аммо ба туфайли муносибатҳои ақибмондаи иҷтимоӣ Россия дар тараққиёти иқтисодӣ ва маданий аз Европа ақиб монда буд.

Думаи боярӣ – Шӯрои олии давлатии аввал князҳо, баъд дар ҳузури подшоҳ дар давлати Рус.

Судебник – маҷмӯи қонунҳо.

1. Ба давлати мутамарказ табдилёбии Рус кай сар шуд ва аҳамияти таърихии он аз чихо иборат аст?
2. Дар Россия чӣ гуна соҳти идоракунӣ барпо шуд?
3. Опричнинае, ки Ивани IV Грозний ҷорӣ карда буд, чӣ буду чӣ мақсад доши?
4. Дар Россия ҳукмронии сулолаи Романовҳо чӣ гуна барқарор шуд?

Рӯйхати корҳои муҳимтаринеро, ки шоҳони Англия, Франсия ва подшоҳи Россия дар сиёсати худ амалий намуданд, дар дафтаратон нависед.

Аз интернет истифода бурда, ба империяи Россияи асрҳои XVI–XVIII сайёҳати виртуалий ташкил қунед ва дар асоси материалҳои азбаршуда воқеаҳои таърихиро дар шакли хронология оваред.

Мавзӯи 11-ум: АМЕРИКАИ ШИМОЛӢ ДАР АСРИ XVIII. ТАШКИЛЁВИИ ШТАТҲОИ МУТТАҲИДАИ АМЕРИКА

Мустамликаҳои англис дар Америкаи Шимолӣ. Баъди кашфиётҳои бузурги географӣ гарчанде Испания ва Португалия дар Америкаи Марказӣ ва Ҷанубӣ мустамликаҳо ташкил карданд, Америкаи Шимолӣ асосан таҳти истилои Англия ва Франсия буд.

Соли 1607 якумин манзилгоҳи Англия дар Виржиния-Ҷеймстаун ташкил ёфт. Сафи мустамликадорони англис сол то сол меафзуд. Ба ин ҷо ҷамоаҳои пуританҳо, дехқонони аз заминҳояшон маҳрумгашта, ҳазорон ҷавонон қӯчида омаданд. Инчунин ҷиноятгарони коршоям низ аз тарафи ҳукumat ба мустамликаҳо бадарға мешуданд.

Дар асрҳои миёна қадом ҳалқҳои Америка давлати худро ташкил карда буданд?

Муносибати байни мустамликадорон ва ҳиндӯён хеле мураккаб буд. Ҳиндӯён аз технологияи нав ва савдо фоида медиданд, лекин англисҳо бо ҳуд бемориҳо оварданд, ҷашмгуруслагии онҳо ба тарзи зисти анъанавии онҳо зарари ҷиддӣ мерасонд.

Дар мустамликаҳо ҳочагиҳои ҳурди фермерӣ вусъат ёфтанд. Бо мурури замон саноати вобаста ба қишоварзӣ низ пеш рафт. Дар нимаи дуюми асри XVII мануфактураҳои нахустин пайдо шуданд. Дар баробари инкишофи муносибатҳои капиталистӣ дар қишвар ғуломдории плантатсияҳои американӣ боқӣ монда буд.

Аз асри XVII сар карда аз Африка ғуломони сиёҳпӯст оварда мешуданд.

Ташаккули миллати замонавӣ. Баъди инқилоби буржуазии Англия дар мустамликаҳои американӣ низ усулҳои идоракунӣ ва тарзи зисти буржуазӣ ташаккул мейёфтанд. Дар миёнаҳои асри XVIII дар мустамликаҳо бозори ягонаи доҳилий пайдо шуда, алоқаҳои савдо пеш рафтанд.

- ◆ Аз нимаи дуюми асри XVII ...
- ◆ Аз асри XVII сар карда, ...

Дар асоси таҷрибаи таърихии бо ҳам зистан дар Америка тақдири ягонаи таърихии муҳоҷирон ба вуҷуд омад. Забони англисӣ барои онҳо забони умумӣ гардид. Расму оин, тарзи зист ҳам якранг шуда мерафт.

Дар миёнаҳои асри XVIII аксарияти аҳолии Америка худро амемрикоӣ мегуфтагӣ шуданд. Дар айни вақт ҷараёни ташаккули маданияти ба худ хоси миллӣ низ рӯй дод. Ҳамин тариқ, миллати **америка** ташаккул ёфт.

Сабабҳои ҷанг барои мустақилӣ. Шоҳи Британияи Кабир, ашрофон ва тадбиркорон барои зиёд кардани фоида аз мустамликаҳо ҳаракат менамуданд. Онҳо аз мустамликаҳо ашёи хоми қиматбаҳо, ҷарм ва пахта мебурданд, ба мустамликаҳо маҳсулоти тайёр меоварданд, андоз ва хироҷҳоро фун менамуданд. Парламенти Британияи Кабир барои тадбиркорони Америка ҳар гуна манъу маҳдудкуниҳо ҷорӣ кард. Баромадҳои аввалини эътиrozии америкоиҳо ҳам бар зидди ҳамин манъу маҳдудкуниҳо нигаронида шуда буд.

Оғози ҷанг. Моҳи сентябриси соли 1774 дар Филаделфия Конгресси аввалини қитъа баргузор шуд. Конгресс ҳоло барои ба миёнгузории масъалаи ҷудошавӣ аз Британияи Кабир ҷуръат накард, лекин сиёсати онро маҳкум намуд. Конгресс барои идоракуни иқтисодиёт ташкилоти «Иттиҳодияи Континентал»-ро ташкил кард. Ин ташкилоти тарафдори мустақилӣ дар байнӣ ҷамъият қайфияти инқилобиро боло бурд. Бо лашкари англисҳо аввалин задухӯрди мусаллаҳона ба амал омад.

Муборизони роҳи истиқлол бо ғояи дар Америка таъсис додани республика баромаданд. Моҳи май соли 1775 дар Конгресси дуюми қитъа оид ба оғоз кардани ҷанг баҳри мустақилӣ қарор қабул шуд.

Полковники виржиниягӣ **Ҷорҷ Вашингтон** сарфармондехӣ қувваҳои мусаллаҳи Америка таъин шуд. Қайфияти республикаҳоҳон табақаҳои гуногуни аҳолиро фаро гирифт.

Декларатсияи (Баёни) мустақилӣ. Моҳи май соли 1776 қарор дар бораи мустақилӣ аз Британияи Кабир қабул шуд. Барои таҳияи баёнати расмӣ таҳти сарварии Томас Ҷефферсони виржиниягӣ комиссия ташкил карда шуд.

Баёни мустақилӣ, ки 4-уми июли соли 1776 қабул шуд ва асосан маҳсулоти заковати Т. Ҷефферсон буд, дар дунё аз ташкилёбии давлат нав ва ҷаҳонбинии оид ба озодии инсонро, ки ба қувваи пешбаранда табдил ёфта буд, дарак дод.

Эълон шудани мустақилии ШМА

Соли 1607 якумин мустамликаи Англия дар Америкаи Шимоли дар Чеймстаун ташкил ёфт.

Сентябри соли 1774 дар Филаделфия Конгресси аввалини қитъя даъват шуд.

4-уми июли соли 1776 Баёнияи мустақилии ШМА қабул шуд.

Дар баёния қайд шудааст: «*Мо, намояндагони Штатҳои Муттаҳидай Америка, аз номи ҳалқ ва ваколати он эълон мекунем, ки ин мустамликаҳои муттаҳид аслан, дар бобати ҳаққу ҳуқуқ озод ва штатҳои мустақил бояд бошанд. Аз ин дақиқа эътиборан, онҳо аз ҳар гуна мансубият ба таҳти Британия озод карда мешаванд*».

Дар Баёнияи мустақилӣ ҳамчун асоси соҳтмони давлатӣ принсипи соҳибхииёрии ҳалқ эълон шуд, ҳуқуқи ҳалқ барои исёни зидди золимон, зистан, озод будан, баробарӣ эътироф гардид. Ҳар сол 4-уми июл дар ШМА Рӯзи мустақилиӣ ҷаҳн гирифта мешавад.

Характер ва хусусиятҳои инқилоби Америка. Ҷанг барои мустақилий дар Америкаи Шимолӣ дар айни вақт инқилоби буржуазӣ ҳам буда, вай ду муаммо: ноил шудан ба мустақилии миллӣ ва дар Америка барқарор кардани муносибатҳои капиталистиро ҳал бояд мекард.

Хусусияти асосии инқилоб иборат аз он буд, ки он дар шакли ҷангӣ миллию озодиҳоҳӣ гузашт. Дар даври ҷанг якчанд тафйироти демократӣ ба амал омад.

Ҷараёни ҳаракатҳои ҷангӣ. Британияи Кабир мустақилии Америкаро якбора тан нағирифт, бар зидди тарафдорони истиқлол муборизаи қатъӣ бурд. Ҳаракатҳои ҳарбӣ асосан дар шимоли кишвар ба амал омад. Дар даври инқилоб армияи республикаиён мушкилиҳоро аз сар гузаронд. Аскарон ба кори ҳарбӣ омода набуданд, аслиҳа, тир, озуқаворӣ намерасиданд.

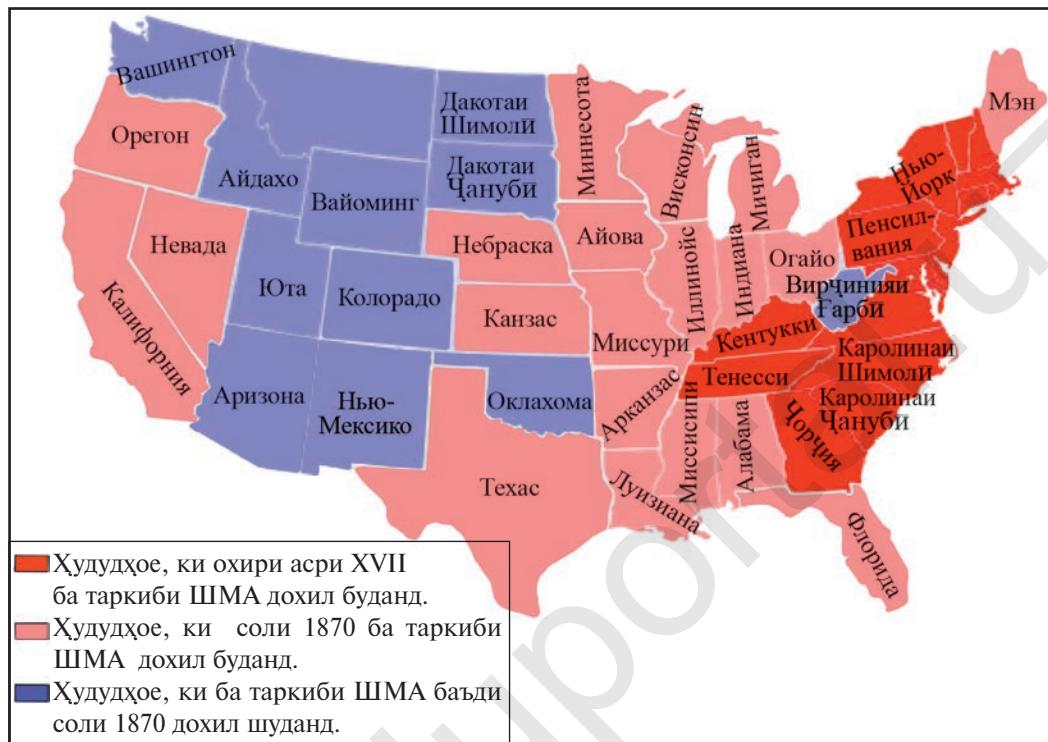
Дар чунин шароит Франсия ба Америка бо яроқ ёрӣ расонд. Байни Америка ва Франсия «Шартномаи дӯстӣ ва тиҷоратӣ» ба имзо расид. Иттилоғи Франсия – Америка натиҷаҳои хуб дод. **Соли 1782** қисми асосии лашкари англisis таслим шуд. Пас аз он ҳукумати Британияи Кабир барои музокираи сулҳ дар Париж розӣ шуд. Дар музокираҳо аз тарафи Америка Бенжамин Франклайн, Ҷон Адамс ва Жон Жей иштирок карданд.

Соли 1783 байни Британия ва собиқ мустамликаҳои он дар Америка сулҳи **Париж имзо** шуд. Мувофиқи сулҳ Британияи Кабир ташкили Штатҳои Муттаҳидон Америка, мустақилий, озодӣ ва соҳибиҳтиёри онро эътироф кард.

Ҷанг поён ёфт. Акнун дар пеш вазифаи муттаҳид кардани давлат, беҳтаркунии аҳволи иқтисодӣ меистод.

Конститутсияи соли 1787. Бомуваффақият анҷом ёфтани инқилоб ба америқоиҳо барои дар конститутсия ифода кардани орзуу умедҳо ва фояҳое, ки дар Баёнияи мустақилий зикр шуда буданд, имконият дод. Қариб ҳамаи штатҳо конститутсияи худро доштанд.

Аmmo дар кишвар муаммои дар асоси як қонун як кардани штатҳо, идора кардан, соҳти ягонаи иқтисодиро ташкил додан мавҷуд буд. Барои ҳалли онҳо дар моҳи май соли 1787 дар ҷамъомади Конвенти Федералий, ки дар Филаделфия кор сар кард, намояндагони интихобшуда аз штатҳо, арбобҳо гирди ҳам омаданд. Дар байни онҳо Ҷорҷ Вашингтон, Жейм Уилсон, Бенжамин Франклайн, Жеймс Медисон, Александр Гамильтон барин шахсони машҳур-«Падарони Америка» буданд.

ШМА дар солҳои 70-уми асри XIX

- ◆ Соли 1783 ...
- ◆ Моҳи май соли 1787 ...
- ◆ Фаъолияти Б. Франклин, Ж. Адамс ва Ж. Жей – ...

Фикру мулоҳиза, баҳс тӯл кашид. Баҳс хусусан дар атрофи масъалаи мақоми Конгресс, ҳукумати федералий ва Суди олий, муносабатҳои байнӣ ҳокимиияти марказӣ ва штатҳо сурат гирифт.

Дар натиҷа, 17-уми сентябри **соли 1787 Конститутсияи ШМА** қабул шуд.

Конститутсия дар ШМА соҳти республикаро барпо кард. Барои идоракуни ҳокимиияти иҷроия лавозими президенти ШМА ҷорӣ шуд, ки вай барои 4 сол интихоб шуда, ваколати васеъ дошт. Дар интихоботи **соли 1789 Ҷорҷ Вашингтон** президенти нахустини ШМА интихоб шуд.

Дар натиҷаи инқилоб ШМА ба давлати мустақил табдил ёфт, соҳти республика барпо шуд, ҳамаи мамониатҳо дар роҳи пешрафти савдо ва саноат бартараф шуд, ба ташаббуси шахсӣ ва фаъолият, тадбиркорӣ роҳи васеъ боз гардид. Аммо дар штатҳои ҷанубӣ плантарсияҳои гуломдорӣ монда буд.

Баёндии Мустақилӣ ва Конститутсияи ШМА ба тафаккури пешқадами Европа таъсири қалон расонд, ғояҳои онҳо ҳарактери ғояҳои умумиинсонӣ дошта, ба мазмуни муборизаи бисёр ҳалқҳо табдил ёфтанд.

Декларатсия – ҳуҷҷате, ки дар он қоидаҳои муҳим эълон шудааст.

Хукумати федералий – органи идорақуни марказии давлати федеративӣ.

Конвенти федералий – иттиҳодияни континенталий, иттиҳодияни қитъа, ташкилоти умумиқитъавӣ.

Федерал – мағҳум оид ба ҳамаи субъектҳое, ки ба таркиби федератсия (иттифоқ) даромадаанд.

1. Сиёсати мустамликадории Англия дар Америкаи Шимолӣ чӣ хел татбиқ шуд?
2. Омилҳое, ки ба ташаккули миллати америка оварданд, чиҳоянд?
3. Сулҳи Париж кай имзо шуд ва моҳияти он аз чӣ иборат аст?
4. Ҷиҳатҳои ба ҳуд хоси Конститутсияи ШМА аз чиҳо иборатанд?

Супориши кори эҷодӣ

Маълумотҳо оид ба Томас Ҷефферсон, Ҷорҷ Вашингтонро ёбед ва ба фаъолияти шахсони таъриҳӣ баҳо дидед.

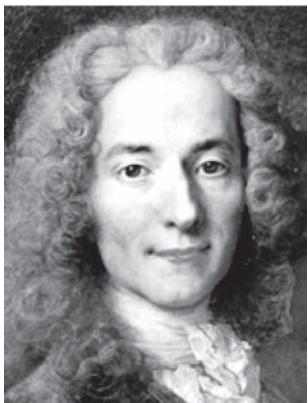

Аз ҳарита истифода бурда, соҳти маъмурию ҳудудии ШМА-ро дар дафтаратон қайд кунед.

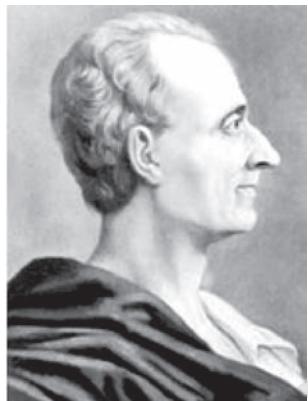
Мавзӯи 12-ум: АСРИ МАЪРИФАТ

Фояҳои иҷтимоию сиёсӣ. Асри XVIII дар таърихи Европа бо номи «Асри маърифат» даромадааст. Илму фане, ки пештар ҳамчун мулки олимон дар доираи танг мемонд, акнун берун аз университетҳо баромада, ба аҳли ҷамъият паҳн мешуд.

Адибон, рассомон, файласуфони қайфияти пешқадам дошта, ҳолатҳои азият дидани инсон, маҳдудшавии қобилият ва поймолкуни қадри

Волтер

Шарл Монтескё

онро дида, саҳт танқид мекарданд. Онҳо таълимоти калисо ва умуман динро ҳам танқид менамуданд, ба абсолютизм ва ҳамаи тартиботи феодалий зид баромаданд, бар зидди ҳамаи иллатҳои умраш ба охиррасидаи тарзи зисти феодалий мубориза бурданд.

Маърифатпарварони асри XVIII бо дарки бовариашон ба қудрату имконияти бепоёни инсон, зарурияти саросар маърифатнок намудан аз дигарон фарқ мекарданд. Аз ин сабаб маърифатпарварӣ ҳаракати бузурги давр буд.

Иштирокчиёни ин ҳаракат дар таърих номи «маърифатпарварон»-ро гирифтанд. **Волтер, Шарл Монтескё, Жан Жак Руссо, Дени Дидро** франсуз ва маърифатпарварианглис **Адам Смит** алломаҳои машҳуртарин буданд.

Маърифатпарварон ба қудрати офарапдагии шуури инсон саҳт боварӣ намуда, нисбат ба усуљои инқилобии муборизаи зидди тартиботи феодалий муносибати худро баён карданд. Онҳо фикр мекарданд, ки инкишофи маърифат худаш ба тағиироти тартиботи мавҷуда оварданаш мумкин.

Маърифатпарварон ба таври муқобил ба назарияҳои ва тоҷиҳои кӯҳна тоҷиҳои нави барои он давр инқилобиро пешниҳод мекарданд.

Боварии комил ба имкониятҳои илм дар бобати муносиб зиндагӣ кардани инсон ва фароҳам овардани шароити меҳнат тоҷиҳои асосии Асри маърифат буд. Аз ин сабаб суханони «Илм ва тараққиёт» ба шиори маърифатпарварон табдил ёфт. Боварии бузург ба қудрати офарапдагии инсон маърифатпарваронро ҳамеша илҳом мебахшид.

Адабиёти бадеии Асри маърифат. Асри маърифат яке аз марҳилаҳои асосӣ дар таърихи маданияти Европа буда, бо инкишофи илм, фалсафа ва афкори иҷтимоӣ вобаст аст. Асоси Асри маърифатро озодфикарӣ ташкил медиҳад.

Қаҳрамони дўстдоштаи бачагон Робинзон Крузо дар Асри маърифат ба дунё омад. Адиби англис **Даниэл Дефо** (1660–1731) қаҳрамони худро

кордон, меҳнатдүст, ба қувваи худ бовардошта карда офаридааст. Робинзон дар ҷазираи беодам файрат ва якравӣ карда, хона, чизҳои рӯзгор, мебел месозад, ҳайвонҳоро хонагӣ мекунад. Романи «Ҳаёт ва саргузаштҳои гароibi Робинзон Крузо» мадҳияи меҳнат, фикри аниқи инсонӣ, қўшиш ва часорат шуда монд.

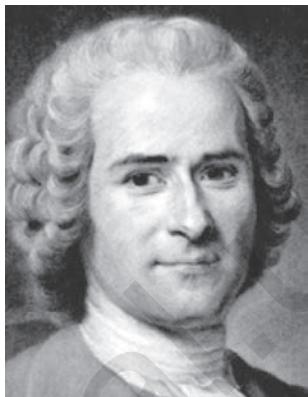
Рӯҳонии дехот, баъдтар раҳбари ибодатхонаи Дублинни Ирландия **Жонатан Свифт** (1667–1745) тоҷоҳои бисёр ачиби маърифатпарварон одамонро дигар накарданашро, ҷамъияти буржуазӣ ҳам мисли ҷамъияти феодалий аз мукаммалий хеле дур буданашро дар романаш «Саргузаштҳои Гулливер» ғош менамояд.

Қаҳрамони Свифт Гулливер бо Робинзон ҳамзамон, одамони Асри маърифатанд, лекин нигоҳои Гулливер хеле чуқур аст. Эҳтимол аз ин сабаб сайёҳатҳои вай ба кишварҳои дурдаст мароқангез ба итмол мерасанд.

Аммо мақсади Свифт на табиии инсонро бепарво мушоҳида кардан, балки нисбати инсонҳо дилсӯзи зоҳир кардан, барои аз инсонгарӣ дур, ёбой нашуданашон кўмак расонидан аст. Ба гуфти Свифт «Инсон аз он дараҷае, ки шумо фикр мекунед, ақлноктар аст». Ин гуфтани вай Асри маърифатро бо нури безавол равшан менамояд.

Даъвати вай оид ба нигоҳ доштани инсонгарӣ дар ҳолатҳои вазнин имрӯз низ аҳамияти худро гум накардааст.

Шоири бузурги немис **Иоганн Волфганг Гёте** (1749–1832) қаҳрамони аз пайи қаҳрамони ифодагари асри шуур ва равшаний дар бораи доктор Фауст афсонай қадими немисиро аз нав навишт. Барои офаридани ин драмаи фалсафӣ вай 60 сол сарф кард, дар асар баробари таъкиди мубориза барои ғоя муборизаи бузургтарин аст, моҳияти Асри маърифатро кушода медиҳад.

Ж.Ж. Руссо

Д. Дефо

Ж. Свифт

Фаусти пиронсол ҳақиқати абадиро дарк мекунад:

*Бозгаشتа раҳи дури ҳаётам, охир
Дарёфтаам ҳақиқати ин олам.
Ҳам баҳри ҳаёти хушу ҳам озодӣ
Бояст мубориза барад ҳар одам.*

И.В. Гёте

«Бепарво»

И.С. Бах

Санъати тасвирий. Дар нимаи якуми асри XVIII дар санъати тасвирии Европа ҳанӯз ҳам нишонаҳои санъати дарборӣ авҷ гирифта буд. Дар ин давр «мусаввири аввалинмақоми шоҳ», устоди бузурги саҳнаҳои афсонавӣ **Франсуа Буше** (1703–1770) буд. Суратҳои вай аз ҳаёти реали (вокей) хеле дур буданд, аммо дар қасрҳои аристократҳо зинати ачоиб мебахшиданд.

Боз як рассом **Антуан Ватто** (1685–1781) буд, суратҳои ў боз ҳам маъни чуқур доштанд. Асарҳои қашидаи вай ҳиссу орзухои хеле нозукро, кайфияти пинҳон аз ҷашми қаҳрамононро ифода менамуд. Асарҳои «Таклифи мушкил», «Бепарво» аз байнӣ асарҳои Ватто хеле машҳуранд.

Мусиқа. Оҳангсози немис **Иоганн Себастян Бах** (1685–1750) дар замони зиндагиаш ҷандон машҳур набуд. Асарҳои ў барои одамон хеле ҷиддӣ менамуд. Калисо барои аз Ҳудо тарсидан оҳангҳои вай коғӣ нест гуфта, ўро қабул намекард. Ҳатто писари Бах низ эҷоди падарашро ноумедона, кӯҳна меҳисобид. Қисми зиёди дастнависҳои ба онҳо меросмонда сўхта мешаванд.

Асари бузурги Бах барои хор, солистон ва оркестр бо номи «Мусибати бузурги Матто баённамуда» азобу уқубат, ҳиссу ҳаяҷони Исои Маҳесро дар асоси ҳикояҳои шогирдаш Матто ифода кардааст. Бах бар асоси афсонавӣ Инчил қаҳрамони худро, ки барои наҷот додани инсонҳо худро қурбон мекунад, ҳамчун драмаи халқӣ талқин баён менамояд.

Волфганг Амадей Мотсарт (1756–1791) боз як шахсе буд, ки ба санъати мусиқии Асри маърифат ҳиссаи бузург гузоштааст. Ў дар шаҳраки зебои Австрияи қадим ба дунё омад.

Ҳамзамонон Мотсартро мўъчидаи ҳаққонии асри худ медонистанд. Зиндагии вай хеле кўтоҳ, дар қашшоқӣ, хўрӣ ва танҳо гузашта бошад ҳам, аммо дар он суурӯр ва муҳаббати бузург, баҳт ва ҳаракат ба сўи эҷод болотар меистод.

Ў аз 3-солагӣ мусиқаро омӯҳт, дар 4-солагӣ нахустин концертро навишт, дар 12-солагиаш нахустнамоиши операи вай дар театри Милан ба саҳна гузошта шуд, Мотсарт дар 14-солагиаш академики академияи бонуфузи мусиқии Италия гарид. Ў даҳ соли охири умрашро дар Вена гузаронд. Операи «Хонадоршавии Фигаро» оҳангсозро хеле машҳур намуд. Оҳангҳои ин опера дар ҳама чо: кўчаву майдонҳо, ошхонаҳо садо медоданд, ҳатто мусиқорони кўчаги низ онро ичро мекарданд.

Асари охирини оҳангсоз «Реквийем» (*requiem*-оҳанг мотам, ором) дар калисоҳо ба хотираи марҳумон ичро карда мешуданд. Он асарест дар бораи ҳаёт ва мамот, қисмати инсон дар ин дунё. То ичрои аввалини асар умр ба Мотсарт вафо накард.

Людвиг ван Бетховен (1770–1827) худро шогирди оҳангсози бузург Мотсарт мешуморид. Вай аз 22-солагӣ дар Вена зист. Бетховен дар оқибати бемории вазнин азият кашида, гўшаш намешунид, Бетховен таслим нашуд. Вай барзидди беморӣ мубориза бурда, асарҳои аз якдигар зебо офарида ва одамонро ба ҳайрат гузошт.

«Соната дар роҳи фантазия» асари оҳангсоз дар бораи муҳаббати бадбаҳт мебошад.

Симфонияи «Қаҳрамонона»-и ў бо рӯҳи воқеаҳои инқилобие, ки дар охири асри XVIII дар Франсия рўй доданд, ҳамоҳанг аст.

Симфония аввал ба Бонопарт бахшида шуд. Баъди он ки Наполеон худро император эълон кард, Бетховен номи онро дигар карда, «Қаҳрамонона» номид.

Образи исёнгари саркаш, қиёфаи инсони ба зарбаҳои қисмат пуртотоқат ва матин дар маркази симфония намоён мешавад.

В.А. Мотсарт

Л.В. Бетховен

Бетховен то охири умраш бахшида ба шуур, тантана ва ғалабай қувваҳои некро асар навиштанро орзу карда буд.

Асри XVIII ба таърих ҳамчун Асри маърифат, ки он бар зидди асос-ҳои ҷамъияти табакавии Европа, ҳокимияти абсолютии монархҳо бо даъвати маънавӣ баромадааст, дохил шуд. Гояҳои маърифатпарварӣ шуури инсонҳоро забт намуда, ба қувваи моддӣ табдил ёфта, қиёфаи тамаддуни Европаро тағиир дод.

Гояҳои маърифатпарварӣ дар солҳои ҷанг барои мустақилий дар Америкаи Шимолӣ, дар замони инқилоби бузурги франсуз ҳарактери оммавӣ қасб намуд. Аксар гояҳои даври маърифат дар асри XIX, хусусан дар асри XX ба асоси амалиёти сиёсии кишиварҳои демократӣ, нормаҳои ҳуқуқӣ табдил ёфта, дар байнини табакаҳои васеи ҷамъият эътироф шуданд.

Гояҳои аз қабили озодӣ ва баробарии инсон, ки дар Асри маърифат ташаккул ёфтанд, дар асрҳои минбаъда дар байнини аҳолии Осиё ва Африка паҳн шуда, мазмуни муборизаи ин ҳалқҳоро ташкил карданд.

1. Гояҳои иҷтимоюи сиёсии Асри маърифат бо номи қадом мутафаккирон вобаста буданд?
2. Қадом намояндагони адабиёти бадеии Асри маърифатро ва қадом гояҳои асосии онҳоро медонед?
3. Аз намояндагони санъати тасвирии даври маърифатпарварӣ қиҳоро медонед ва асрҳои онҳо чӣ фарқ доранд?
4. Асри маърифат ба дунёи санъати мусиқӣ қадом оҳангозони машҳурро дод?

Романи «Саргузаштҳои Гулливер»-и Ж. Свифтро аз китобхона гирифта хонед ва таассуратонро дар дафтаратон нависед.

Аз интернет истифода бурда, симфонияи «Реквийем»-и Мотсарт ва «Қаҳрамонона»-и Бетховенро шунавед ва дар асоси онҳо эссеи «Сехри мусиқа»-ро нависед.

Филми «Мотсарт»-ро бинед ва хулоса бароред.

БОБИ III. КИШВАРҲОИ ОСИЁ ВА АМЕРИКА ДАР АСРҲОИ XVI–XVIII

Мавзӯи 13-ум: ХУСУСИЯТҲОИ АСОСИИ ИНКИШОФИ КИШВАРҲОИ ОСИЁ ДАР АСРҲОИ XVI–XVIII

Дар фанни таърихи Европа шакли тараққиёти шарқонаро «тамаддуни анъанавӣ», «ҷамъияти анъанавӣ» мегӯянд. Ба он аксарият тарзи зисти хоккорона, сабру тоқати динӣ, шакли ба ҳуд хоси заминдорӣ, аз тарафи давлат ба тартиб андохтани ҳаёти одамон ҳамчун нишонаҳои асосӣ мансуб медонанд.

Тамаддунҳои қадим дар қадом ҳудудҳо пайдо шудаанд?

Самтҳои асосии тараққиёт. Дар кишварҳои Осиё Ҷаври нав бо мустамлика шудани онҳо вобаста аст. Дар асрҳои миёна кишварҳои Шарқ

ба туфайли инъоми табиат афзалиятҳои географӣ ва таърихии худро намоиш доданд. Ба тақсимоти инкишофётаи иҷтимоии меҳнат, ба дараҷаи хеле баланди тараққиёти маданий, ба ташаккули соҳти динию ахлоқӣ, ки зинаи болои пешрафти маънавӣ инъикос мекард, расида буд. Бартарии Шарқ аз Фарб хусусан дар имкониятҳои маънавии бо мурури асрҳо ҷамъшуда, қувваи интеллектуалий, ки ба таҷрибаю до-нишҳо такя менамояд, бараъло намоён гардид.

Дар ин давр инноватсияҳои техникий, технологӣ, ташкилий ва маданий васеъ паҳн шуда, аксари онҳо пас аз 300–500, ҳатто 1000 сол дар Европа пайдо шуданд, қисман аз Шарқ омӯхтанд. Суръати афзо-иши аҳолӣ низ аз баланд будани имкониятҳои иқтисодӣ далолат мебоданд.

Аммо дар ибтидои Даври наව дар тараққиёти кишварҳои Шарқ нисбат ба Фарб ақибмонии ҷиддӣ сар шуд. Сабабҳои асосии онҳо зеринанд:

— *дар давлатҳои Шарқ ҳароҷоти ҳарбӣ нисбат ба давлатҳои Фарб хеле зиёд буд;*

— *аз асрҳои XVI–XVII сар карда дар кишварҳои Шарқ суръати ин-кишифи воситаҳои нақлиёт (соҳтмони кишиғи, бандарҳо, каналҳо) ва коммуникатсия (чопи китоб, сатҳи савод) нисбат ба кишварҳои Фарб наст буд;*

— *аз охирҳои Асрҳои миёна дар кишварҳои Шарқ ба усулияти танҳоӣ ё «дарҳои пӯшида» асос намуда, сиёсати фаъоли хориҷӣ бурда нашуд;*

— *дар арафаи доҳил шудани мустамликадорони европоӣ дар аксар кишварҳои Шарқ ба ҷои инкишифи сарватҳои моддӣ, иҷтимоию маънавӣ, ки таъриҳан оғарифа шуда буданд, дар натиҷаи истифодавӣ экстенсивии тӯлонии ресурсҳои табииӣ бӯйрони иҷтимоию иқтисодӣ ба назар мерасид.*

Экспансия ва мустамликадории Европа ба соҳтори иқтисодию иҷтимоии мамлакатҳои Шарқ таъсири хеле зиддиятнок расонд. «Мулоқоти» байни тамаддунҳо боиси бисёр маҳрумиятҳо дар байни одамон шуд. Дар аксар ҳолатҳо мустамликадорӣ аз торочгарии бузургмиқёс иборат шуда монд.

Аммо дар миёнаҳои асри XVII афзалияти Фарб нисбат ба Шарқ фақат зоҳирان буд, дар ин давр Шарқ дар кори ҳарбӣ, оғаридани неъматҳои моддӣ аз Европа хеле пеш рафта буд. Аммо як хел набуд. Дар Шарқ якчанд намуди тамаддунҳоро дидан мумкин буд.

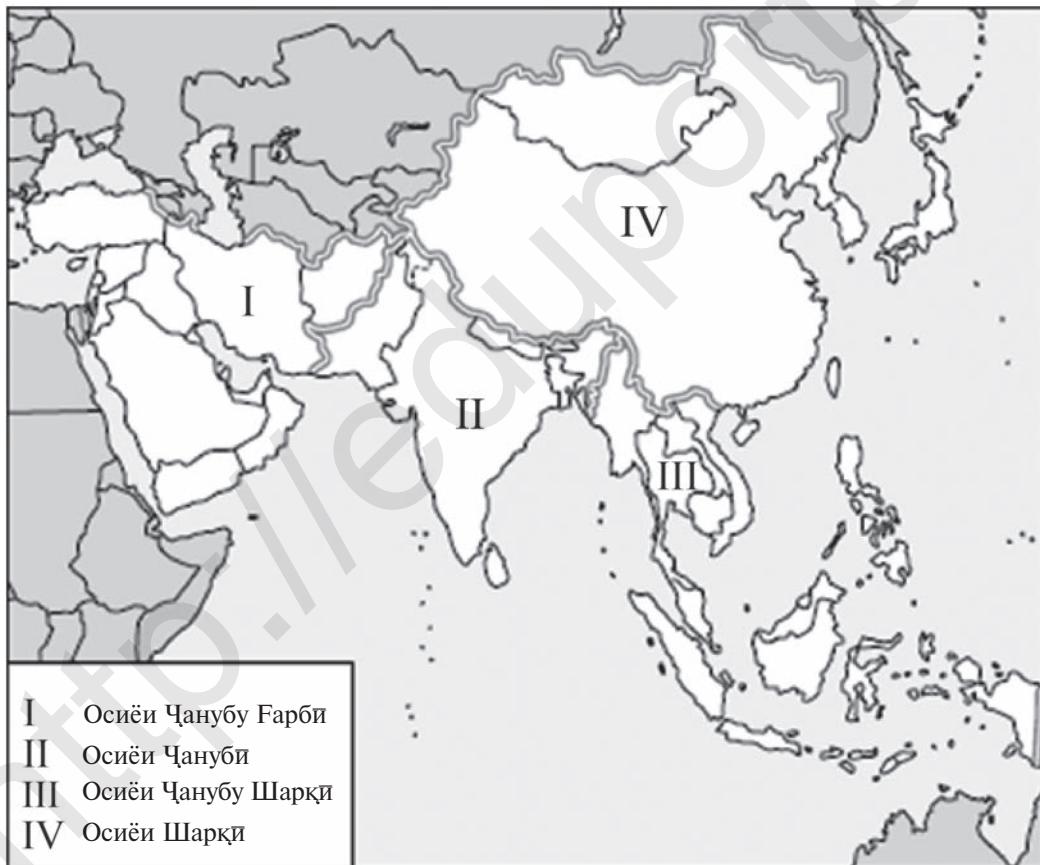
Тамаддуни Хитою конфутсиягӣ дар асри XVI тамаддуни аҳолиаш аз ҳамма бисёр ва қисми бойи дунё ба шумор мерафт. Тарзи зисти хоксо-

ронай одамон, сабру тоқати динӣ, шакли ба худ хоси заминдорӣ, аз тарафи давлат ба тартиб андохтани ҳаёти одамон ҳамчун нишонаҳои асосӣ мансуб медонанд.

Тамаддуни Япония тамоман характери дигар дорад. Вай аз Хитой бисёр навигариҳоро: алифборо, қисми зиёди маданияти моддиро гирифтат буд.

Аз ин сабаб тамаддуни Японияро як соҳаи тамаддуни Хитой ҳам мегӯянд. Аммо дар тафовут аз Хитой дар ҷамъияти япон шахс ва ҳуқуқи интихоби роҳи ҳаёт рад намешавад.

Дар таркиби аҳолии Япония чун дар ҷамъияти дворянҳои Европа ритсарҳои олиҳиммат (самурайҳо) ва князҳо мавҷуд буданд, ки ин ҳолат

Минтақаҳои Осиёи Ҷанубӣ ва Шарқӣ

дар дигар кишварҳои Шарқ набуд. Дараҷаи баланди инкишоф аз хусусиятҳои ноёби ин тамаддун дарак медод. Фақат режими Токугава тартиботи хитоиро ҷорӣ карду инкишофи ҷамъияти япон суст шуд, онро аз робитаҳои фаъоли байналмилалий канда намуд.

Тамаддуни ҳинд ба Ҳиндустон ва кишварҳои Осиёи ҷанубу шарқӣ паҳн шуд. Ҷиҳати ба худ хоси ин тамаддун аз он иборат буд, ки дар ҷамъияти ҳинд ҳолати иҷтимоии одамон аз омили таваллуд, яъне аз мақоми волидайнаш дар ҷамъият вобаста буд. Одамон ба қаста (табақа)-ҳо ҷудо шуда, мавқеи инсон дар ҷамъият бо қастаи вай муайян карда мешуд.

Ҷиҳатҳои ба худ хоси **тамаддуни ислом** аз ин иборат буд, ки дини ислом, ки асоси онро ташкил медод, на фақат ба ҷаҳонбинии мусулмонҳо, балки тарзи зисти онҳоро муқаррар менамуд. Дини ислом ҳамаи мусулмонҳоро баробар дониста, дар байни бисёр ҳалқҳо паҳн шуд.

Аз асрҳои XVI–XVII сар карда дар кишварҳои Шарқ суръати инкишофи соҳтори воситаҳои нақлиёт ва коммуникатсия нисбат ба кишварҳои Ғарб паст буд.

Дар Шарқ бӯхрони соҳти асримиёнагӣ, аввало, дар вайрон шудани заминдории давлат, сустии ҳокимияти марказӣ ва низоми андоз намоён шуд. Дар кишварҳои Шарқ соҳти феодалии ҷандин асрҳои инкишофёфта якчанд ҷиҳатҳои хос дошт. Ба ин ҷиҳатҳо баланд будани роли давлат дар ҷамъият ва боқӣ мондани муносибатҳои хешу таборӣ ва гуломдорӣ, паст будани роли шаҳрҳо дар ҳаёти иқтисодии ҷамъиятро дохил кардан мумкин.

Дар асрҳои XVII–XVIII дар муносибатҳои байни ҳалқҳои Европа ва Осиё тағиироти чуқур рӯй доданд. Пештар дараҷаи инкишофи техникии ҳарбӣ, ҳунармандӣ ва савдо ба якдигар наздик буд. Аммо дар даври минбаъда барои европоиҳо хеле қулагӣ омад. Ҳалқҳои Осиё бошанд, аз зулми империяҳо озод шуда, ҳар дафъа анъанаҳоро аз нав зинда намуда, барои барқарор кардани тарзи ҳаёти иҷтимоию иқтисодии то даври истило кӯшиш менамуданд. Ин тартибот барои ашрофон ва аҳолии маҳаллӣ нисбат ба тартиботи ҷорикардаи истилогарон беҳтар, боадолаттар менамуд. Ба мантиқи бозгашт ба ҳаёти кӯҳна ҳам дар Ҳитой, ҳам дар Ҳиндустон, ҳам дар аксар кишварҳои исломӣ қатъӣ амал мекарданд.

- ◆ Тамаддуни Хитою конфутсиягӣ – ин ...
- ◆ Тамаддуни Япония – ин ...
- ◆ Тамаддуни ҳинд – ин ...
- ◆ Тамаддуни ислом – ин...

Дар даври нав низ идеал намудани тартиботи анъанавии ташаккул-ёфта, ҳама одаткарда ҷиҳати муҳими тамаддуни Шарқ шуда монданд. Айнан ҳамин ҷиҳат агар аз як тараф барои ҳифзи асосҳои тамаддуниро дар шароити истилои беруна имкон дода бошад, аз дигар тараф суръати инкишофи онро суст намуд, барои татбиқи навигариҳои илму техника, ҷорӣ кардани усуљҳои нави ташкили ҳаёти иҷтимоӣ ва истеҳсолот монеъгӣ кард.

Экстенсив – афзоише, ки на дигаргуниҳои сифатии пешрафт, балки ба пешравии шумора ва ба натиҷаҳои фаврӣ (зуд) нигаронида шудааст.

1. Ҷиҳатҳои ба худ хоси тамаддуни Хитою конфутсиягӣ аз ҷиҳо иборат аст?
2. Ҷиҳатҳои ба худ хоси тамаддуни Япония аз ҷиҳо иборат аст?
3. Фарқияти тамаддуни ҳинд аз дигарон аз ҷиҳо иборат аст?
4. Фарқияти тамаддуни Ислом аз дигарон аз ҷиҳо иборат аст?

Супориши кори эҷодӣ

Дар асоси технологияи Т умумият ва фарқияти тамаддуниҳои хитой-конфутсиягӣ, япония, ҳинд, исломро дар дафтаратон нависед.

Аз ҳарита истифода бурда, мавқеи ҷойгиршавии тамаддуниҳои хитой-конфутсиягӣ, япония, ҳинд, исломро ёбед.

Мавзӯи 14-ум: ХИТОЙ ДАР АСРҲОИ XVI–XVIII

Ҳаёти сиёсӣ. Дар охири асри XVI – ибтидои асри XVII дар Хитой аз сиёсати сулолаи мин норозигӣ авҷ гирифт. Дар мамлакат қувваҳои тарафдори ислоҳот пайдо шуданд. Ислоҳи идоракунии давлат, боло бурдани роли бевоситаи император дар идоракунии кишвар, инчунин, барои афзун намудани самаранокии дигаргунсозиҳои иқтисодӣ

ва сифати маҳсулот хусусӣ кардани мануфактура ва устохонаҳо, қатъ соҳтани кашидаги гирифтани замини дехқонон, ба тартиб андохтани низоми андоз ва монанди инҳо ҷои муҳим доштанд.

Дар Хитой муносибатҳои мулк ба замин кай ташаккул ёфта буд?

Дар ибтиди асри XVII ислоҳотчиён ҳокимииятро дар Пекин гирифтанд ва барномаи худро дар амал татбиқ кардани шуданд. Аммо ба туфайли муқовимати асилзодагони дарбор ислоҳотпарастон аз ҳокимиият дур, аксарияташон бадарға карда шуданд. Ҳурдани хазинаи давлат, кашидаги гирифтани замини дехқонон, зиёдқунии андозу маҷбуриятҳо давом мекард. Аҳволи байналмилалии Хитой торафт вазнин мешуд.

Аммо барои ҳокимиияти минҳо беш аз пеш авҷ гирифтани исёни дехқонон бар зидди соҳти ҳукмрон хавфнок шуда монд.

Ҳукмронии сулолаи чин (син). Дар охири асри XVI дар ҷануб аз дарёи Амур иттилоқи қабилаҳои манчур пайдо шуд. Манчурҳо давлати худро ташкил карда, Муғулистони ҳамсаюро мутеъ гардониданд. Соли 1636 сардори манчурҳо Абахай худро хон, давлати навро бошад. Чин (яъне «соғ», «тоза») номид.

Чинҳо барои забт кардани Хитой дуру дароз мубориза бурданд. Дар ин давр авҷи исёни мардум дар Хитой ва аз тарафи як гурӯҳи шӯришгарон забт шудани Пекин ба чинҳо ёрӣ расонд. Соли 1644 ҳукмдори манчурҳо Шунҷжи ба Пекин омада, худро императори Хитой эълон кард.

Чинҳо шӯриши дехқонони Хитойро пахш намуданд. Қўшиши ватандӯстони маҳаллӣ барои ташкили фронти ягонаи зидди чинҳо дар шаҳри Нанкин низ ба муваффақият нарасид. Шӯришҳои пайи ҳам баъди чанд сол низ аз тарафи лашкари чинҳо бераҳмона пахш карда шуд.

Тамоми ҳудуди Хитойро забт кардан барои чинҳо осон нашуд. Ҳар як шаҳр ҷангҳои шадид кард. Баъди ҷангҳои тӯлонӣ Тайван низ истило шуд ва Хитой пурра ба итоат даромад. Сулолаи чини манчурҳо дар Хитой то соли 1911 ҳукм ронд. Чинҳо дар асрҳои XVII–XVIII сиёсати истилогаронаи худро давом доданд. Корея, Муғулистони Фарбӣ ва Шимолӣ, Ветнам, Қашқар забт шуд, Бирма ҳам нисбат ба чинҳо вассалиро эътироф кард.

Ҳаёти иқтисодӣ. Дар ибтидои асри XVI дар Хитой соҳаи аграрӣ хеле пеш рафт, кишоварзӣ дар иқтисодиёти кишвар нақши асосӣ дошт. Олоти меҳнат гарчанде оддӣ буд, дехқонон аз шолӣ – озуқавории асосии аҳолӣ ҳосили баланд мегирифтанд. Онҳо дар ин соҳа технологияи нав, усулҳои нави коштан, тухмиҳои сифатнокро ҷорӣ намуданд. Дехқонони Хитой гайр аз шолӣ, дар бобати парвариши пахта низ ба комёбиҳои калон ноил шуданд.

Дар Хитой ду намуди асосии мулк ба замин-давлатӣ ва хусусӣ мавҷуд буд. Аммо заминҳои хусусӣ дар асри XVI кам шуданд. Заминҳои дехқонон ба дasti заминдорони калон, судхӯрон ва амалдорон гузаштанд. Қисми калони замин бевосита ба мулки император табдил ёфт.

Дехқонон заминро ба иҷора гирифта, зироат мекоштанд. Ҳаққи иҷора 50 фоизи ҳосилро ташкил мекард ва он дехқононро беҳол намуда, сабаби эътиrozашон мешуд. Ин замон андоз низ зиёд шуда мерафт. Андоз натуралӣ, яъне бо шолӣ гирифта мешуд ва фақат аз асри XVI андоз бо тангаи нуқрагин ҷорӣ карда шуд. Ин душвориҳо боиси чандин шўриши дехқонон гардид, онҳо тамоми худуди империяро фаро гирифтанд.

Шумораи аҳолии шаҳр нисбат ба деҳот хеле кам буд. Шаҳриён асосан бо хунармандӣ ва савдо машғул буданд. Барои истеҳсоли матоъ дастгоҳҳои барои ҳамон давр мукаммал, аз ҷумла, ускунаҳои бо ёрии об даврзананда истифода мешуд.

Барои соҳтмони биноҳо аз воситаҳои ба кран монанд истифода мебурданд. Биноҳои он замон бунёдшуда имрӯз низ бо мукаммалий ва шаҳоматашон қасро ба ҳайрат меоранд.

Киштисозон киштиҳои калон ва мустаҳкам сохта, ба комёбиҳои техникий ноил шуданд.

Хитой аз нигоҳи тараққиёти техникий аз Фарб гарчанде ақиб мемонд, то охири асри XVIII аз ҷиҳати иқтисодӣ чун яке аз давлатҳои пурқудрат монд.

Ба Хитой омадани европоиҳо. Хитой ҳамчун кишвари бою афсонавӣ таваҷҷӯҳи европоиёнро ҳамеша ҷалб мекард. Европоиҳо барои аз ҳуд кардани комёбиҳои техникии Хитой мекӯшиданд. Ин ҷараён баъди қашфиётҳои бузурги географӣ дар асри XVII низ давом кард. Испания баъди истилои Филиппин ҳазорон шаҳрвандони Хитойро, ки дар ҷазираҳои атроф бо савдо машғул буданд, нобуд кард. Ин гуна бадкори минбаъд низ давом кард.

Дар асри XVII дар соҳилҳои Хитой кишиҳои голландиҳо пайдо шуданд. Онҳо як қисми ҷазираҳои Тайванро ишғол намуданд. Инчунин, Англия низ ба ин ҳудудҳо мароқ зоҳир кард. Англисҳо дар ҳудуди Гуанҷоу ҷойгир шуда, барои тиҷорат аз ҳукумати Хитой рӯхсат пурсианд. Европоиҳо аз Хитой абрешим ва чинӣ бурда, ба ин ҷо тамоку ва силоҳҳои оташфишон меоварданд.

Дар солҳои 70-уми асри XVIII Россия бо Хитой алоқаҳоро ба роҳ монданӣ шуд. Аммо мубориза барои зери таъсири худ даровардани Шарқи Дур ва Осиёи Марказӣ байни ин ду давлат барои муносабати нек роҳ намедод. Байни онҳо задухӯрдҳои мусаллаҳона низ рӯй до-данд.

Европоиҳо аз Хитой абрешим ва чинӣ бурда, ба ин ҷо тамоку ва силоҳҳои оташфишон меоварданд.

Дар солҳои 70-уми асри XVIII Россия бо Хитой алоқаҳоро ба роҳ монданӣ шуд.

Маданияти Хитой дар асрҳои XVI–XVIII. Дар замони минҳо маданияти Хитой гул-гул шукуфт. Ҷамъият анъанаҳои беҳтарини даврҳои пешинаро аз худ карда, марҳилаи нави тараққиётро аз сар гузаронд.

Дар ин замон маданияти бар дин ва ҷаҳонбинии қадим асосёфтаро ба талабҳои Даври нав мутобиқ карданӣ шуданд. Яке аз олимони машҳури Даври минҳо Ван Янмин аз асоси ҷаҳонбинии хитоиҳо-конфутсијагӣ даст нақашида, ин таълимотро ба вазъияти тафийирёфтаи таъриҳӣ онро мутобиқан шарҳ медод.

- ◆ Соли 1636 – ...
- ◆ Соли 1644 – ...
- ◆ Асри XVI – ...
- ◆ То охири асри XVI–XVIII – ...

Дар замони чинҳо адабиёт низ ба муваффақиятҳо ноил шуд. Дар асоси афсонаҳои қадимиҳои ҳалқ романи «Сайёҳат ба Фарб» оварида, дар он таассуроти рӯҳонии хитоӣ, ки аз пайи мӯъчиза ба Ҳиндустон рафтааст, ифода ёфтааст.

Дар асрхои XVI–XVII яке аз намудҳои машҳури санъати театр–кунсюй ба театри умумимилий табдил ёфта буд. Дар он актёрҳо никоб пӯшида, рол мебозиданд. Операи Пекин дар асоси кунсюй ташаккул ёфта, дар сартосари дунё машҳур гашт.

Дар санъати тасвирий анъанаҳои мозӣ давом дода шуд. Дар замони минҳо Академияи санъати тасвирий аз нав ташкил шуд. Санъати ороиши тасвирий ба асарҳои бадеи инкишоф ёфт, санъати пейзаж пеш рафт. Устоёни Хитой дар оғаридани асарҳои чинӣ, аз матоъ ва миниатюраҳои локшуда на фақат дар диёри худ, балки дар кишварҳои Европаи Фарбӣ ба муваффақиятҳо сазовор шуданд.

Ҳамин тарик, дар замони сулолаи чин Хитой ба қуллаи қудрати худ баромад. Дар оҳирги асри XVIII давлатҳои Farb ба Хитой даромада, нақшаш ба мустамлика табдил додани онро амалий карданӣ мешуданд, аммо Хитой ҳамчун давлати аз ҳама калон ва пурқудрати Осиё монд. Лекин дар оқибати ақибмонии иқтисодию сиёсӣ Хитой ба ниммустамликаи Farb табдил ёфт.

Санъати пейзаж – жанри инъикоси табиат дар санъати тасвирий.

1. Дар бораи фаъолияти сардори манҷурҳо Абахай чиҳо медонед?
2. Дар бораи сиёсати истилогаронаи Хитой дар асрҳои XVI–XVIII чиҳоро дониста гирифтед?
3. Ҷиҳатҳои ба худ хоси муносибатҳои Россия ва Хитой дар солҳои 70-уми асри XVIII аз чиҳо иборат буданд?
4. Дар асрҳои XVI–XVIII ҷиҳатҳои ба худ хоси инкишофи маданияти Хитой аз чиҳо иборат буданд?

Супориши кори эҷодӣ

Дар асоси ҷадвали концептуалий ҷиҳатҳои ба худ хоси тараққиёти Хитойро дар асрҳои XVI–XVIII таҳлил намоед.

Аз ҳарита истифода бурда, ба сарҳадоти Хитой дар асрҳои XVI–XVIII аниқӣ дароред.

Мавзӯи 15-ум: ҲИНДУСТОН ДАР АСРҲОИ XVI–XVIII

Асосгузорӣ ба империяи Бобуриҳо. Дар асри XVI Ҳиндустон паро-кандагии сиёсиро аз сар гузаронида, кишварро ҷангҳою муқовиматҳои дохилий беҳол карда буд. Ҳокими Кобул Захириддин Муҳаммад Бобур

вазъяти дохилии сиёсии Ҳиндустонро кунчковона мушоҳида карда, аз ин ҳолат истифода карданӣ шуд ва барои забти Ҳиндустон юриши ҳарбиро сар кард. Дар ин давр дар султонии Деҳлии Ҳиндустони Шимолӣ намояндаи сулолаи лӯдиёни афғонҳо Иброҳими Лӯдӣ ҳукмронӣ мекард.

21-уми апрели соли 1526 ў дар ҷанги зидди лашқари Бобур дар ҷанги Панипат мағлуб шуда, ҳалок гардид.

Дар асрҳои миёна дар Ҳиндустон қадом сулолаҳо ҳукмронӣ кардаанд?

Ба таҳти султонии Деҳлии Бобур омад ва ба сулолаи бобуриҳо асос гузошт. Бобур то вақти вафоташ (соли 1530) дар Ҳиндустон ҳукмронӣ кард. Бино ба васияти ў ба таҳт писараши Ҳумоюн нишастан. Аммо ашрофони маҳаллӣ бар зидди Ҳумоюн як шуда, соли 1540 ўро аз таҳт афтонданд. Ҳумоюни дар ҷанг мағлуб дар дарбори шоҳи Эрон Таҳмаспи I паноҳ ёфт. Таҳти Ҳиндустонро сардори қабилаи сури афғонҳо Шерхон гирифт. Ҳумоюн баъди муборизаҳои тӯлонӣ соли 1555 Деҳлиро баргардонида гирифт. Вале дере нагузашта, вафот кард. Ба таҳт писари Ҳумоюн Акбар омад. Ўз байни ворисони Бобур аз ҳама машҳур, ислоҳотгари бузург буд. Ин шоҳ дар таърихи Ҳиндустон бо номи «Акбари Бузург» машҳур аст. Акбар солҳои 1556–1605 Ҳиндустонро идора кард. Вай бо ёрии усулҳои ҳарбӣ ва дипломатӣ ҳамаи бекҳои мусулмон ва роҷаҳои ҳиндро ба итоати худ даровард.

Ислоҳоти Акбаршоҳ. Солҳои ҳукмронии Акбаршоҳ даври тиллоии империя шуданд. Акбаршоҳ бо мақсади ташкили давлати мутамарказ ва ҳокимияти тавони империяро ба вилоятҳо чудо карда, ба онҳо ноибони худро таъян намуд. Низоми андоз ҳам ислоҳ шуд, дар ҳудуди империя андози ягонаи савдо татбиқ гардид, аз заминҳои холиса ва ҷогирдорон андозаи як хел, яъне баробар ситонида мешуд. Барои тамоми империя воҳидҳои ягонаи дарозӣ ва вазн ҷорӣ шуд ва бар асоси низоми Мирзо Улуғбек тақвими ягона татбиқ гардид. Дар кишвар қасрҳо, иншоотҳои меъморӣ ва боғҳо барпо гаштанд. Илму фан, санъат ва деҳқонӣ пеш рафт. Ба таъмири роҳҳо, соҳтмони корвонсаройҳо ва ба корҳои тиҷорат бо кишварҳои Европа ба воситаи роҳҳои баҳрӣ эътибори калон дода шуд.

Аз байни ислоҳотҳои Акбар ислоҳоти динӣ ба ў шӯҳрати калон овард. Дар Ҳиндустони бисёрдинӣ, ки одамон ба ислом, ҳиндуизм ва боз ҷан-

дин динҳо эътиқод доштанд, Акбаршоҳ сиёсати муросои байни динҳоро бурд.

Ў дар идоракуни мамлакат баробари мусулмонон ҳиндҳоро низ ҷалб кард, андози сари ҷонии файримусулмонон — **чињяро** бекор намуд, андозҳое, ки аз зиёратгоҳҳои ҳиндҳо ситонида мешуданд, низ манъ гардид. Акбаршоҳ дар кишвараш сиёсати таҳаммули диниро пеш бурда, дар байни ҳиндҳо паҳн шудани дини исломро рағбатнок кард ва ҳар гуна поймолкуни ҳиндҳоро бекор намуд.

Акбаршоҳ подшоҳи бомаърифат буд, илмҳои фалсафа, дин, адабиёт ва таъриҳро нағз медонист. Ў ба ҳамзистии осоиштаи ҳиндувон ва мусулмонон мудаввағ шуд. Сиёсати одилонаи Акбаршоҳ барои ба империяи бузург табдил ёфтани давлати Бобуриҳо, аз тарафи аҳолии маҳаллӣ ва амалдорон дастгирӣ шудани он роли қалон бозид. Ин дар навбати худ ба боз ҳам тавонотар шудани империя ва шӯҳрати он хизмат кард.

Ба туфайли сиёсати одилонаи Акбаршоҳ дар Ҳиндустон ў ба номи «Подшоҳи миллӣ», «Ҳукмдори ҳалқ» сазовор шуд. Вай соли 1605 вафот кард.

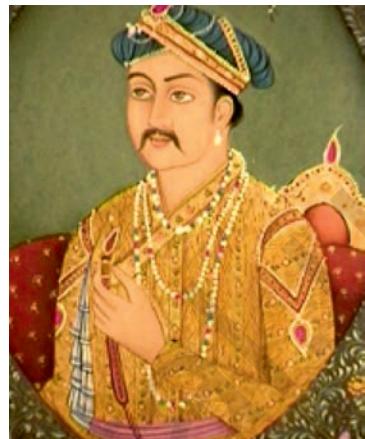

- ◆ 21-уми апрели соли 1526 ...
- ◆ Соли 1530 ...
- ◆ Солҳои 1556–1605...
- ◆ Акбаршоҳ — ...

Ислоҳоти Акбаршоҳ ба эътирози ашрофони мусулмон ва мутаассибони динӣ сабаб шуд. Дар байни норозиҳо писари Акбаршоҳ, вориси таҳт Ҷаҳонгир Мирзо ҳам буд. Ў ба таҳт омада, аксар ислоҳоти падарро бекор кард.

Оғози таназзули империя. Сиёсати ворисони Акбаршоҳ аҳволи иқтисадии империяро вазнин намуд. Даромад ба ҳазинаи давлат кам шуд. Дар ин ҳол қайфияти ҷудоиҳоҳӣ аз империя пурзӯр шуд. Дар натиҷа империяи Бобуриҳо рӯ ба таназзул овард.

Ин гуна ҳолат, хусусан, дар солҳои ҳукмронии писари Шоҳ Ҷаҳон Аврангзеб Оламгир (1658–1707) авҷ гирифт. Аврангзеби дар оқибати

Акбари Бузург

хунрезиҳои дохилий ба таҳт омада, барои нигоҳ доштани империяи пароканда шудаистода қоидаҳои дини исломро қатъӣ ҷорӣ кард. Барои файримусулмонон андози ҷизъа аз нав ҷорӣ шуд, барои ҳиндувон дигар андозҳоро ду ҳисса зиёд намуд, ба онҳо ҷашнҳояшонро манъ кард, барои вайронкунии ибодатхонаҳояшон амр дод. Ниҳоят, дар кишвар шӯришҳои ҳалқӣ сар шуданд.

Дар ибтидои асри XVIII империя ба парокандагӣ сар кард. Армия қудраташро гум кард, мустақилиии ҳокимиони маҳаллӣ пурзӯр шуд. Дар ҷунин шароит ба кишвар аввал эрониҳо, баъд афғонҳо зада даромада, онро тороҷ карданд. Ҳокимияти подшоҳи бобурӣ торафт заиф мешуд. Кишвар ба парокандагии феодалий бозгашт, барои дохилшавии европоиҳо шароити мусоид фароҳам омад.

◆ Солҳои 1658–1707 ...

Ба Ҳиндустон даромадани европоиҳо. Мақсади давлатҳои Европа соҳибӣ кардани сарвати бузург, заминҳои серҳосили Ҳиндустон буд. Ба туфайли инқизози империяи Бобуриҳо ҳукмдорони Европа нақшаҳояшонро амалий карданӣ шуданд.

Соли 1757 Британияи Кабир Банголаро ишғол кард. Ин ҳудуди бой барои минбаъд давом додани нақшаҳои истилогаронаи Британияи Кабир такягоҳ шуд. Ҳамин тарик, даври ба мустамликаи Британия табдилёбии Ҳиндустон сар шуд. Дар ин ҷараён компанияи Ост-Индияи Британияи Кабир роли қалон бозид. Дар охири асри XVIII компанияи Ост-Индия ҳамаи рақибҳояшро мағлуб карда, дар мутеъ кардани Ҳиндустони пароканда ва заиф раҳнамо шуд.

Маданият ва санъат. Дар замони Бобуриҳо илм, маданият ва санъати Ҳиндустон қуллаҳои навро фатҳ намуд. Дар Ҳиндустон илмҳои математика, тиббиёт нисбат ба илми Европа хеле пеш рафта буданд. Адабиёт низ пеш рафт. Дар қасри Акбаршоҳ асарҳои машҳури адабиёти ҳинд, ба монанди «Маҳабҳората», «Рамаяна» тарҷума шуданд. Шоири бузурги ҳалқҳои Шарқ, олими мутафаккир Мирзо Абдулқодир Бедил дар ин давр дар Ҳиндустон эҷод кард.

Дар байни эҷодгарон ду нафар шоири бузурги ҳинд-Тулсидас ва Судрас фарқ мекунанд. Тулсидас дар асоси сужетҳои «Рамаяна» достони хеле бузурги «Часоратҳои Рама»-ро таълиф кард. Бино ба ривоятҳо Сурдас модарзод кӯр буд, оид ба ҳаёти Кришна достонҳо оғарид.

Ҳиндустон дар асри XVIII

Шаҳомати меъмории даври бобуриҳо, ороиши нотакрор, ҳамоҳанги анъанаҳои меъмории дарбории мусулмонӣ ва ҳинд ҷозиба доштанд. Дар ин давр обидаҳои машҳури меъморӣ қад рост карданд, яке аз онҳо дурдонаи ноёби санъати меъмории дунё мақбараи Тоҷмаҳал буд. Онро

Тоҷмаҳал

Шоҳ Ҷаҳон ба хонуми дӯстдоштааш Мумтоз Маҳал бахшида бунёд кунонида буд.

Ҳамин тарик, Ҳиндустони дар даври бобуриҳо марҳилаи нави тараққиётро аз сар гузаронида, аз асри XVIII эътиборан ба мустамликаи англисҳо табдил мейғфт.

Кароҳтии иқтисодӣ, парокандагии сиёсӣ ва ҷангҳои дохилий дар кишвар барои Ҳиндустонро забт карданӣ англисҳо имконият оғаридаанд.

1. Империяи Бобуриҳо дар Ҳиндустон чӣ гуна барно шуд?
2. Сиёсати Акбаришоҳ ва Аврангзебро дар империя қиёс кунед ва ҷиҳатҳои монанд ва фарқи онҳоро ёбед.
3. Омилҳои оғози таназзули империяи Бобуриҳоро қайд кунед.
4. Кадом омилҳо барои Ҳиндустон даромадани европоиҳо имкон доданд?

Супориши кори эчодӣ

Аз асрҳои «Бобурнома» ва Ҳумоюннома» истифода бурда, дар мавзӯи «Саҳми сулолаи Бобуриҷо дар тамаддуни дунё иборат аз ин, ки...» эссе нависед.

Аз интернет истифода бурда, ба Ҳиндустони даври Бобуриҷо сайёҳати виртуали ташкил кунед ва дар асоси материалҳои азбаршуда воқеаҳои таърихири таҳлил намоед.

Мавзӯи 16-ум: ЯПОНИЯ ВА КОРЕЯ ДАР АСРҲОИ XVI–XVIII

Япония дар Шарқ Дур, ҷазираҳои уқёнуси Ором ҷойгир буда, онро «кишвари офтоббаро» меноманд.

Дар Япония муносибатҳои заминдорӣ кай пурра ташаккул ёфта буд?

Дар асрҳои миёна Хитой ба тараққиёти Япония таъсири мусбӣ расонд. Ин таъсир хусусан дар даври ҳукмронии сулолаи мин ба маданият, санъати рассомӣ, адабиёт, меъморӣ, фалсафа ва соҳаи ҳарбӣ нағз эҳсос мешуд.

Соҳти сиёсӣ. Дар асрҳои XVI–XVIII аҳолии Япония ба табақаҳо ҷудо шуда, вилоятҳоро феодалҳо-даймёҳо назорат мекарданд, дар дasti онҳо дворянҳо-самурайҳо хизмат мекарданд. Дар таҳти кишвар расман император менишааст, аммо ҳокимияти сиёсӣ дар амал дар дasti ҳокими ҳарбӣ – сёгун буд.

Воқеаи муҳими сиёсии ин давр ба давлати мутамарказ муттаҳид шудани Япония мебошад. Дар муттаҳид шудани кишвар хизмати се шахси таърихӣ: Ода Нобунага, Тоётоми Хидеёси ва Токугава Иеасу беқиёс аст. Онҳо якҷоя армияи тавоно ташкил карда, кишварро аз гирдоби ҷангӣ доҳилий раҳо доданд. Аз онҳо Токугава Иеасу соли 1603 унвони сёгунро қабул кард ва шаҳри Эдоро (Токиои ҳозира) пойтаҳт карда, ба сеюмин сёгунӣ асос гузошт. Ин давлат сёгунии То-

Токугава Иеасу

кугава ном гирифт. Токугаваҳо кори муттаҳид кардани Японияро ба охир расонда, онро то соли 1867 идора намуданд. Дар кишвар ҳокимияти мутлақи сулолаи токугава барпо шуд. Аммо ин сулола ба номаш ҳокимияти императорро нигоҳ дошт. Чунки император барои халқи япон авлоди Худо ба ҳисоб мерафт.

Худро чудо кардан. Баъди кашфиётҳои бузурги географӣ дар Япония европоиҷо пайдо шуда, ин ҷо дини насронӣ низ паҳн гардид. Миссионерҳои европоӣ онро байни японҳо тарғиб менамуданд. Аммо аксари миссионерҳо мақсад доштанд зери ниқоби дин халқи японро ба аросот монда, ба истиқлоли Япония нуқта гузошта, онро истило кунанд. Бино ба қонуне, ки охири аспи XVI қабул шуд, ҳамаи миссионерҳои насронӣ аз кишвар бароварда шуданд.

Соли 1614 сёгун қонуни манъ кардани дини насрониро баровард. Қонун ин динро душмани кишвар эълон кард. Аз онҳое, ки дини буддоиро ҳурмат намекарданд, талаб намуданд, ки Японияро тарқ кунанд. Ҳамин тарик, мустамликаҳоҳони Европа аз Япония пеш карда шуданд. Ин ҳол ба муносибатҳои Япония бо Европа таъсир накарда намонд.

Дар натиҷа, Япония худро аз дунёи беруна ҷудо кард. Сёгун ба воситаи сиёсати худро ҷудокунӣ ният дошт, ки ҳавфи ба мустамлика табдилёбии Японияро бартараф намояд.

- ◆ Соли 1603 ...
- ◆ Аз миёнаҳои аспи XVI ...
- ◆ Соли 1867 ...
- ◆ Соли 1614 ...

Соли 1603 дар Япония ҳукмронии сулолаи сеюми сёгун – ҳонаводаи Токугава сар шуд.

Ислоҳоти Ёсимуне. Ёсимуне ҳамчун арбоби машҳури давлатии сулолаи токугава ном баровард. Ў ҳаштумин сёгун аз сулолаи токугава буд, солҳои 1716–1745 ҳукмронӣ кардааст. Ёсимуне аз ҳисоби азҳудкунии заминҳои хушӯк сиёсати рағбаткунии дехқононро пеш бурд. Шабакаи иншоотҳои обёрикуниро такмил дод. Қонуни манъқунии заминҳарӣ, фурӯҳтан ё ба ғарав гузоштанро баровард. Маҷмӯаи қонунҳо бо номи «Фармони 100 модда», ки ў ҷорӣ кард, барои ба тартиб даровардани ҳаёти кишвар ва ҷамъият аҳамияти қалон дошт.

Корея дар асрҳои XVI–XVIII

Таҷовузи Япония. Торафт таназзулёбии давлати мутамаркази Корея дар асри XVI боиси таҷовузҳои ҳамсоягон шуд. Хусусан, аз ҷануб ҳавфи Япония пурзӯр гардид.

Кадом омилҳо ба се шоҳӣ тақсим шудани Чосони қадим оварда расонданд?

Соли 1592 лашкари Япония ба ҳудуди Корея даромад ва муқобилияти лашкари корейсҳоро шикаст дода, Сеул, Пхенянро ишғол кард. Қисми қалони кишварро японҳо истило намуданд. Онҳо нисбат ба аҳолӣ хеле бераҳмиҳо карданд.

Дар мамлакат бар зидди истилогарони япон ҷангӣ ҳалқӣ сар зад. Дар ҷойҳои истилошуда гурӯҳҳои партизанини ҳалқии «Барои кори ҳақ» ташкил ёфтанд. Ба ҳаракатҳои лашкари ҳалқ галабаҳои флоти корейсҳо таҳти қумондонии Ли Сун Син мадад бахшид. Флоти Ли Сун Син флоти японро мағлуб кард.

Лашкари панҷоҳ ҳазорнафараи лашкари Хитой муборизаи корейсҳоро бар зидди японҳо осон намуд.

Соли 1593 лашкари ягонаи Хитой ва Корея Пхенян ва Сеулро озод кард.

Соли 1592 лашкари Япония ба ҳудуди Корея даромад.

Соли 1593 лашкари ягонаи Хитой ва Корея Пхенян ва Сеулро озод кард.

Таҷовузи японҳо боиси талафоти азими маънавию моддии кишвар шуд. Заминҳои кишт хеле кам шуд. Дар байни амалдорон пораҳӯй ва ҷиноятгарӣ, дар байни ҳалқ бошад, гуруснагӣ ва вабо авҷгирифт. Кишвар акнун ҳудро барқарор карданӣ буд, аммо ҳуҷуми манҷурҳо сар шуд.

Таҷовузи манҷурҳо ба Корея. Манҷурҳои дар Хитой ҳукмронии ҳудро ҷорӣ мекардагӣ соли 1627 ба Корея зада даромаданд. Онҳо муқобилияти лашкари корейсҳоро шикаст дода, якчанд шаҳрҳоро ишғол ва тороҷ намуданд. Ҳукумати корейс бо истилогарон музокираҳо бурд. Бино ба

шартномаи сулҳи тарафайн Корея бояд аз ёрии Хитой ва муносибатҳои иттифоқчигӣ даст мекашид.

Лашкари манчурҳо ба Корея ҳӯҷуми нав сар кард. Манчурҳо шаҳри Сеулро гирифтанд. Корея ноилоҷ монд ва таслим шуд. Бино ба шартномаи нави соли 1637 шоҳи Корея худро вассали манчурҳо эътироф кард. Ҳукумати корейсҳо маҷбурияти қатъи ҳама гуна муносибатҳо бо сулолаи минҳо ва дар ҷангӣ зидди Хитой ба манчурҳо ёрӣ додан, ҳар сол товон доданро бар зимма гирифт. Товони калони ба манчурҳо супурдашаванда аҳолиро хонавайрон мекард ва аҳволи Кореяро боз ҳам бад намуд.

Тараққиёти иҷтимоӣ. Инқирози вазнини иқтисодию сиёсӣ ҳокимиони Кореяро барои гузаронидани ислоҳот маҷбур соҳт. Табақаи пешқадами аҳолӣ низ ҳукуматро ба он даъват мекард. Сарфи назар аз маҷониати муносибатҳои феодалий дар қишвар бозори маҳаллий ташаккул ёфта, ярмарка ва марказҳои бузурги савдо пайдо шуданд, робитаҳои савдӣ бо Хитой ва Япония вусъат ёфтанд.

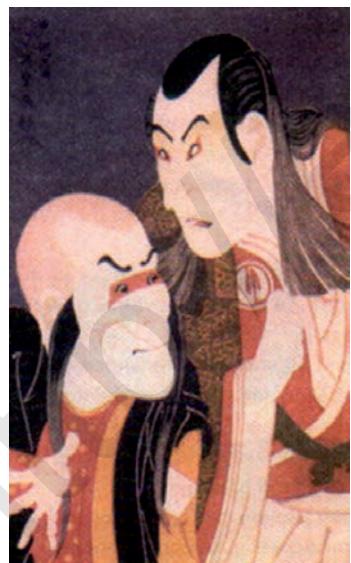
Дар замони шоҳ **Ёонгҷо** (1725–1776) бо мақсади тараққӣ додани қишвар ислоҳот гузаронида шуд. Сарбандҳо, обанборҳо, барои пешгирии гурӯснагӣ анборҳои ғалла соҳтанд. Аз биринҷ тайёр кардани нӯшокии спиртӣ манъ шуд ва баъзе андозҳои давлатӣ бекор ё кам карда шуд.

Ҳангоми истинтоқ намуди саҳти азобдиҳӣ (шикастани пой) манъ гардид.

Дар замони шоҳ Ёонгҷо баёния дар бораи бекор кардани мутеъгии шахсии дехқонон аз заминдорони калон ва набераи зани фулом шахси озод буданаш қабул шуд.

Ин кӯшишот барои мустаҳкам намудани соҳти заифшудаи феодалий дар ҳӯҷати «Маҷмӯаи бузурги қонунҳо», ки соли 1785 қабул шуд, ифодай худро ёфт. Аммо қисман гирифтани тарафи заминдорони калон ва амалдорон барои мустаҳкам намудани ҳукмронии онҳо инқирози чуқури соҳти феодалиро дошта наставонист. Қишвар ба ҳудуди давлатҳои тавонии мустамликавӣ табдил ёфт.

Маданият ва санъат. Дар ҳаёти японҳо санъат нақши алоҳида дорад. Кӯшиш барои ҳис намудани ҳамоҳангии олам, қобилияти дарки

Актёрони театри Кабуки

зебоии атроф яке аз чиҳатҳои хоси характери японҳо мебошад. Дар асрҳои XVI–XVIII санъати оғариданӣ боди япон дар атрофи қалъаи дар мобайни ҷойгиршуда инкишоф ёфт. Биноҳои биёргабатай нӯги бомаш каҷ паррандаи калони парвоз кардаистодаро ба ёд меовард.

Дар асри XVII театри анъанавии япон – **кабуки** (суруд, рақс, маҳорат) пайдо шуд. Актёрони ин театр фақат аз мардон иборат буда, рӯяшон грими мураккаб дошт.

Дар Даври нау шеърияти япон низ боло рафт. Жанри бештар аз ҳама паҳншудаи назм шеърҳои иборат аз панҷ қатори бекофия буда, онҳо дар асоси принципи «Дар чакраи об уқёнусро бояд дид» эҷод мешуданд. Он жанри хокку ном гирифта, намояндаи бузурги ин жанр Масую Басё буд.

Дар Даври нау дар Корея санъати сарояндагии ба бахшигии мо монанд васеъ паҳн шуд. Бо ин жанр эҷодиёти даҳонии ҳалқ мақоми адабиётро гирифт.

Дар санъати тасвирий инъикоси эҷодиёти ҳалқ, лавҳаҳои ҳаёти корейсҳо ба ҳукми анъана даромада буд. Усули пейзажи Хитой низ даромада омад. Он жанри «тасвири кӯҳу об» ном гирифта, расмҳои дар ин жанр эҷодкардаи Чон Сон, Ли Мёнук, Ким Хондо хеле машҳур буданд.

Ҳамин тавр, дар давоми асрҳои XVI–XVIII Япония ба давлати ягони мутамарказ табдил ёфт, бозори миллии умумияпонӣ ташаккул ёфт. Ба туфайли ислоҳот ва сиёсати оқилонаи хориҷӣ дар тафовут аз давлатҳои Осиё аксарият ба нигоҳ доштани мустақилии ҳуд мувваффақ шуданд.

Дар Корея бошад ислоҳот бӯхрони соҳти мавҷударо боздошта на тавонист. Кишвар ба объекти мустамликавии Хитой, Япония, Россия ва давлатҳои Европа табдил меёфт.

Сёгун (сё-генерал, гун – лашкар) – гурӯҳи ашрофоне, ки дар Япония ҳокимиятро дар асрҳои XVII–XIX идора мекард.

Кабуки (худро тарк кардан) – намуди театри суннатӣ дар охири асри XVII дар Япония паҳн шуда буд.

Самурай (сабурау – хизмат кардан) – табақаи ҳарбию феодали дар Японияи феодали.

1. Ба хизмати Ода Нобунага дар табррихи Япония баҳо дуҳед.
2. Хизматҳои Тоётоми Хидеёси ва Токугава Иеасуро дар назди Япония қиёс кунед.

3. Кадом омилҳо дар Даври нав ба заиф шудани Корея оварда расонданد?
4. Таҷовузи Япония ва манҷурҳо ба Корея ба кадом оқибатҳои иқтисодӣ оварда расонд?

Супориши кори эҷодӣ

Аз матн истифода бурда, муваффақиятҳо ва камбудиҳои давлатҳои Япония ва Кореяро дар асоси нақшай SWOT таҳлил кунед ва ба дафтаратон нависед.

Вобаста ба мавзӯъ филми бадеии «Самурайи охирин»-ро бинед ва хулоса бароред.

Мавзӯи 17-ум: ИМПЕРИЯИ УСМОНИҲО ДАР АСРҲОИ XVI–XVIII

Болоравии империя. Дар ибтидои асри XVI империя ба вилоятҳо, вилоятҳо ба **санҷоқҳо** (ноҳияҳо) тақсим мешуд. Вилоятҳоро волӣ, санҷоқҳоро санҷоқбей идора менамуд. Такягоҳи асосии империя лашкари он буд.

Ислоҳотеро, ки дар замони асосгузори сулолаи Усмонӣ Усмон амали шуда буданд, оё медонед?

Заминҳои деҳқонии худуди империя мутеъкарда мулки давлатӣ эълон шуд. Султон ин заминҳоро ба ивази хизмат ба **сипоҳиён** (аскарони савора) тақсим карда дода буд. Миқдори онҳо ҳар гуна буд. Сипоҳиён ҳамин тавр соҳиби хоҷагии худ шуданд. Онҳо замини худро ба деҳқонон ба ичора медоданд. Дар айни вақт иштиrok дар ҳаракатҳои ҳарбӣ бар зиммаи сипоҳиён, агар зарурият шавад, ичрои фармони султон ба зиммаи санҷоқбейҳо гузошта мешуд. Инчунин, ба таври муносиб ба даромади аз заминашон гирифта аскарони мусаллаҳро низ бояд меоварданд. Даромади хоҷагии сипоҳиро андози аз деҳқони иҷоракор гирифташаванда ташкил медод. Файр аз ин, лашкари доимии пиёдаи империя – **яничарҳо** (лашкари нав), инчунин, флоти тавонаи ҳарбии баҳрӣ мавҷуд буданд. Ин омилҳо имкон дод, ки дар асри XVI низ империяи Усмонӣ ҷангҳои қалонмиқёси таҷовузгарона баранд. Дар ин замон Эрон ба рақиби қалонтарини империя дар Осиё буд.

Империя Усмониҳо дар асри XVII

Султони Салими I соли 1514 лашкари шоҳи Эрон Исмоили Сафавиро торумор намуд. Ин фалаба барои оғози ҷанг бар зидди иттилоқии шоҳи Эрон султонии Миср роҳро кушод. Султони Салими I аввал Сурия ва Фаластино, баъд, **соли 1517** пойтаҳти Миср Қоҳираро ишғол кард.

Империя на фақат дар Осиёю Европа, балки дар Африка низ мустамликаҳо дошт. Вусъати ҳудуди империя ба зери назорат гирифтанни роҳҳои азими савдо аз тарафи Туркия оварда расонд. Ин омилҳо сабабгори боз ҳам тавоно шудани ҳокимияти марказӣ ва қувваи ҳарбӣ шуданд. Дар оқибати кор, нуфузи байнамалии савдои Туркия дар кишварҳои Европа, Осиё ва Африка боз ҳам афзуд.

Аҳволи дохилӣ. Қудрати империя на фақат ба туфайли сиёсати оқилонаи султонҳо, балки бар ивази истисмори сахти (эксплуа-

Султони Салими I

татсия) меҳнаткашон, аз ҳисоби сарвати зиёди аз кишварҳои мустамлика овардашуда боло мерафт. Дехқонон аз эксплуататсияи пурзӯршуда бемадор шуда, ба шаҳрҳо, кӯҳҳо гурехта мерафтанд. Султон барои гирифтани пеши роҳи ин ҳолат оид ба баргардонидани дехқонони гурехта ба соҳибони заминашон фармони маҳсус баровард.

Хонавайрон шудан ва гурехтани аксарияти дехқонон дар миёнаҳои асри XVI сар карда боиси инқизози соҳаи кишоварзӣ шуд.

Ҳамин тариқ, даври заиф шудани қудрати ҳарбии Туркия сар шуд. Дар шароите, ки дар Европаи Фарбӣ давлатҳои мутамарказ пайдо шуда, ҳокимиюти марказӣ пурзӯр мегардид, Туркия ба таназзул рӯбарӯ шуд.

Соли 1684 давлатҳои Европа бар зидди Туркия «Лигаи муқаддас» ташкил карданд.

Дар охири асри XVI – ибтидои асри XVII Туркия мисли пешина қудрати хуҷумгарона надошт.

- ◆ Волӣ – ин ...
- ◆ Аз миёнаҳои асри XVI сар карда ...
- ◆ Санҷоқбей – ин ...
- ◆ Соли 1684 ...

Оғози мутеъ шудан ба давлатҳои Европа. Бо мурури вақт Туркия ба бӯҳрони иқтисодӣ дучор омад. Дар ин шароит Туркия ба мадади давлатҳои Европа умед баст. Ба савдогарони европоӣ якчанд имтиёз ва сабукиҳо дода шуд. Масалан, барои тоҷирони Франсия ҳамагӣ се фоиз боҷ мӯқаррар гардид. Дар натиҷа бозорҳои Туркия аз молҳои Европа пур шуда рафтанд. Ин ҳол ба ҳунармандони маҳаллӣ зарбаи саҳт расонд. Дар сиёсати хориҷӣ Туркия пеш аз ҳама ба Англия ва Франсия наздик шуд. Аз назари султонҳо онҳо дар муборизаи зидди Россия бояд иттифоқҷии империя мешуданд. Ҳукumatҳои Англия ва Франсия аз вазъияти мавҷуда ба манфиатҳои худ истифода бурданӣ шуданд. Туркияи ба мадади онҳо умедвор дар **асри XVIII** чандин бор бо Россия бичангид, аммо мағлуб шуд. Мағлубият ба инқизози муносибатҳои Асри миёна, ки дар Туркия ҳукм меронд, сабаб шуд.

Авлиё Чалабӣ

Илм, маданият ва санъат. Аз асри XVIII зери таъсири тояжои пешқадами Европа дар шаҳрҳои азим, пойтахт – Истанбул илмҳои дунёви ба пешравӣ сар карданд. Дар ин замон олими бузурги турк **Кошиб Чалабӣ**, дар соҳаи математика ва астрономия **Хизр Халифа Табарӣ**, **Мулло Мөхмәт Чалабӣ**, **Мустафо Коширзода** барин олимон фаъолият бурданд.

Дар ин замон дар адабиёти турк ҳам фаъолии ба худ хос мушоҳида шуд, асарҳои бузург ба дунё омаданд. Аз байни онҳо асари «**Сайёҳатнома**»-и **Авлиё Чалабӣ** ҳамчун манбаи таърихи географӣ аҳамияти хос дорад.

Дар соҳаи меъмории охири асри XVII – ибтидои асри XVIII услуби ноаён, услуби омехтаи аз миллияти хеле дур пайдо шуд. Ҳол он, ки меъморони турк дар асрҳои XV–XVII обидаҳои бузурги таърихи оғарида буданд. Ҳусусан, меъмори бузурги асри XVI Синон бо биноҳои бетакори худ дар инкишофи меъмории турк саҳми калон гузаштааст.

Ҳамчун намунаҳои ачиби меъмории асри XVII қӯшкҳои Бағдод ва Равонро дар қасри Тўпқориро гуфтган мумкин. Санъати наққошӣ ва миниатюра ҳам хеле ривоҷ кард.

Дар наққошӣ аз расмҳо ва навиштаҷоти миниатюра ҳамчун воситаи ороиш истифода мебурданд.

Сарфи назар аз таъсири маданияти Европа дар Даври нав маданияти турк миллият ва хусусияти хоси худро нигоҳ дошт. Аммо бўхрони сиёсию иқтисодии империя ба инкишофи маданият низ таъсир накарда намонд.

Хулоса, давлати Усмониҳо, ки дар Асрҳи миёна империяи тавоно буд, дар Даври нав инқизорози калонмиқёсро аз сар мегузаронид. Кўшишҳо барои татбиқи як қатор ислоҳотҳо мамлакат ба ниммустамликаи давлатҳои Farb табдил ёфта буд.

Лига – иттифоқ, иттиҳодия.

Империя – давлате, ки дар он зери зўрӣ ҳалқҳои гуногуни забон, дин, анъанаҳои маданиашон аз якдигар фарқ мекунанд, муттаҳид гардидаанд.

1. Дар таърихи империяи Усмониҳо асри XVI чӣ гуна мақом дошт?
2. Мутеъглии Туркия аз давлатҳои Туркия чӣ гуна содир шуд?
3. Ба савдоғарони Франсия дар Туркия чӣ гуна имтиёзҳо дода шуданд ва чаро?
4. Дар бораи муносибатҳои Туркия ва Россия дар асри XVIII чихо медонед?

Аз интернет истифода бурда, ба давлати Туркияи асрҳои XVI–XVIII сайёҳати виртуали кунед. Таассуротатонро дар дафтаратон қайд кунед.

Мавзӯи 18-ум: ЭРОН ДАР АСРҲОИ XVI–XVIII

Барпо шудани хукмронии сулолаи Сафавиҳо. Дар охири XV Эрон ба якчанд ҳудуди ба ҳокимияти марказӣ итоат намекардагӣ тақсим шуда рафта буд. Дар натиҷаи он байни онҳо ҷангӣ дохилий авҷ гирифт ва ба тараққиёти қишвар таъсири манғӣ мерасонд. Аз ин сабаб қишвар суст шуд. Таназзули Эрон ҳавфи таҷовузи Туркияро бештар намуд.

Кадом давлати мустақили дар Эрон ташкилшуда дар масъалаи истилои Ўрдаи Тиллой ва назди Кавказ ба рақобат сар карда буд?

Дар натиҷа, чун давлати ягона муттаҳид намудани Эрон зарурати ҳаётӣ шуда монд. Ин вазифаи таърихири лашкаркаш, ҳокими шаҳри Ардабел Исмоили Сафавӣ, ки обрӯи калони сиёсӣ дар Эрон дошт, амалӣ намуд.

Дар натиҷаи ҷангҳои Исмоили I Сафавӣ худудҳои калон зери тасаруруфаш даромаданд. Соли 1502 шаҳри Табрезро ишғол намуда, худро шоҳаншоҳ эълон кард. Ҳамин тариқ, давлате ба вуҷуд омад, ки дар таъриҳ бо номи «давлати Сафавиҳо» дохил шуд. Таркиби давлат аз ҳисоби худудҳои берун аз Эрон васеъ шуд. Пойтаҳт шаҳри Табрез шуд. Исмоили I Сафавӣ на танҳо давлати мутамарказ ташкил кард, балки онро ба яке аз давлатҳои пуркудраттарини замон табдил дод.

Исмоили I Сафавӣ бо мақсади мустаҳкам кардани ҳокимияти марказӣ шакли **суюргали** заминдориро қариб тамоман бекор намуд. Ба ҷои он **туюлро** ҷорӣ кард.

Аммо ин чора қӯшиши заминдорони калонро барои итоат накардан ба марказ бознадошт.

Давлатдорони сафавӣ мунтазам ҷангҳои истилогарона бурданд. Муборизаи ҳалқҳои тобеи давлати Сафавиҳо бешафқатона пахш мешуданд.

Даври хукмронии Шоҳ Аббоси I. Дар даври Аббоси I (1587–1629) ба заминдории калони мустақил хотима гузошта шуд. Давлати Сафавиён

ба қуллаи баланди қудрат расид. Соҳибони замин замоне ба сафавиҳо ёрии калонрасонда буданд, бар ивази он дар замони шоҳҳои оянда дар ҳудудҳои калон соҳиби замин гаштанд. Онҳо дар амал хонҳои ҳудудҳои мустақил шуданд.

Аббоси I пойтахтро аз шаҳри Табрез ба **Исфаҳон** кўчонд. Дар низоми андози кишвар тартибот ҷорӣ кард ва миқдори онро кам намуд. Ба инкишофи савдо ва ҳунармандӣ эътибори алоҳида дод. Корвонсаройҳо ва роҳҳои нави савдо созонд. Ба роҳзанҳои роҳҳои савдо муборизаи саҳт бурд.

Дар сиёсати хориҷӣ савдоро ривоҷ дод. Ин боиси авчи савдои доҳилӣ ва хориҷии Эрон шуд. Иншоотҳои нави обёрикунӣ барпо шуд. Файр аз ин, Аббоси I лашкари доимӣ ташкил кард.

Оғози таназзули иқтисодӣ. Аз аспи XVIII дар давлати Сафавиён бӯхрони иқтисодӣ оғоз ёфт. Аз сабаби он, ки заминдории шакли туюл хеле зиёд, ҳаҷми замини ба давлат мансуб кам буд, даромад ба хазинаи давлат каме коҳид.

Барои пешгирий кардани он ҳукмдорони минбаъда миқдори андози дехқононро зиёд намуданд. Дар оқибати он ҳоҷагиҳои дехқонӣ ҳонавайрон шуда, аҳволи савдогарон ва ҳунармандон бад гардид, андози сарикасӣ (ҷизя) ҳам афзуд.

Дар ниҳояти кор, дехқонон аз ичора гирифта, рӯзгор бурдан манфиатдор нашуданд. Дехқонон ноилоч ба дигар ҷойҳо мерафтанд. Аммо шоҳ Султон Ҳусайн барои пешгирий кардани ин ҳолат соли 1710 фармоне баровард, ки мувофиқи он дехқон заминро партофта намерафт.

Ҳонавайрон шудани ҳоҷагиҳои дехқонӣ боиси якбар кам шудани савдои доҳилӣ гардид.

Шоҳ Аббоси I

- ◆ Аз охири аспи XV Эрон ...
- ◆ Соли 1710 ...

- ◆ Соли 1502 ...
- ◆ Даври Аббоси I ...

Истилои афгонҳо. Бўхрони иқтисодӣ дар навбати худ боиси сар заданни норозигиҳои табақаҳои гуногуни аҳолӣ шуд. Акнун соҳибони заминҳои калон ба ҳокимияти марказӣ итоат намекарданд, халқҳои истилошуда барои озодӣ муборизаро авҷ доданд.

Масалан, соли 1722 афғонҳо таҳти раҳнамоии Мирмаҳмуд ба Эрони заифшуда ҳамла оварданд. Шоҳи Эрон Султон Ҳусайн маҷбур шуда, ҳокимиятро ба дасти Мирмаҳмуд супурд. Ҳамин тавр, дар таърихи Эрон замони мутеъгӣ ба афғонҳо сар шуд.

Ба сари ҳокимият омадани Нодиршоҳ. Ин замон ҳокимияти сафавиҳо ба ном мавҷуд буд. Шоҳи охирин Тахмаспи II дар амал ҳеч ҳокимияте надошт. Файр аз ин ўқобилияти ба ҷанги зидди туркҳо ва афғонҳо роҳнамун кардани мардумро надошт. Дар чунин шароит фарзанди шуҷӯъ ва сарлашқари бузург Нодир Қулӣ ба майдон баромад. Вай лашқари афғонҳоро тамоман торумор карда, Эрон аз тобеъгии афғонҳо начот дод. Нодир Қулӣ ба ҳамаи қаламрави тобеи сафавиҳо ҳокимияти худро барпо карда, соли 1736 дар анҷумани ашрофони қабилаҳо худро шоҳи Эрон – **Нодиршоҳ** гуфта, эълон намуд. Ҳамин тариқ, ҳукмронии сулолаи сафавиҳо ба охир расид.

Дар натиҷаи ҷангҳои истилогонаи бузурги Нодиршоҳ империяи калон барпо шуд. Аммо Нодиршоҳ **соли 1747** дар натиҷаи низоъҳои дохилӣ кушта шуд.

Барпо шудани ҳукмронии сулолаи Қочорҳо. Баъди ҳалокати Нодиршоҳ империя ба ҷанд қисм тақсим шуд. Дар Эрон барои таҳт байни қабилаҳои гуногун мубориза авҷ гирифт. Дар ин мубориза роли асосиро қабилаҳои занд ва қочор бозиданд.

Муборизаи байни онҳо **соли 1758** бо ғалабаи қабилаи занд анҷом ёфт. Намояндагони ин қабила то **соли 1796** ҳукмронӣ карданд. **Соли 1796** ҳокимиятро **қочорҳо** ба даст гирифтанд.

Соли 1722 афғонҳо таҳти раҳнамоии Мирмаҳмуд ба Эрони заифшуда ҳамла оварданд.

Дар даври **Аббоси I** давлати Сафавиён ба қуллаи баланди қудрат расид.

Нодир Қулӣ соли 1747 дар натиҷаи низоъҳои дохилӣ кушта шуд.

Ҳамин тариқ, дар Эрон ҳукмронии сулолаи нав-сулолаи қочорҳо барпо гардид. Пойтаҳти мамлакат ба шаҳри Текрон кӯчид. Пешвои қочорҳо Оғо Муҳаммад худро шоҳаншоҳ эълон намуд. Сулолаи нав дар Эрон то **соли 1925** ҳукмронӣ кард.

Адабиёт, санъат ва меъморӣ. Дар асрҳои XV–XVII ҳам анъанаҳои маданияти бостонии Эрон давом дода шуд. Ҳусусан, дар бобати шаҳрсозӣ, санъати амалий ва шеърият анъанаҳо нигоҳ дошта шуданд.

Дар ин давр шоирон **Хатой** (Исмоили I Сафавӣ), **Содикбеки Афшор**, **Соиби Табрезӣ**, намояндагони бузурги адабиёти классикии курд **Аҳмад Ҳасани** ва **Мирзо Шафиқ** ва дигарон пурсамар эҷод карданд.

Санъати тасвирӣ ва меъморӣ ба дараҷаи баланд баромад. Қасрҳо, мадрасаҳо ва масҷидҳои аҷиб бунёд гардиданд. Масҷиди Шоҳ, масҷиди Шайх Лутфулло, Али Капа ва қасри Чилсун дар Исфаҳон аз ҷумлаи онҳо буданд.

Дар ин давр миниатюраи Эрон намунаи олитарини санъати бадеии классикии дунё ба шумор мерафт. Дар инкишофи санъати миниатюра дар Ҳирот мактаби Беҳзод таъсири қалон расондааст.

Дар асри XVIII низ анъанаҳои маданий давом дода шуданд. Аммо қарахти иқтисодӣ ва парокандагии сиёсии кишвар дар адабиёт ва санъат низ инъикоси худро ёфт. Файр аз ин, даромада омадани европоиҳо низ ба анъанаҳои қадим таъсири худро нарасонда намонд. Бо назардошти талаби бозор ба истеҳсоли қолин ва дигар чизҳои санъати амалий эътибор дода шуд, ки минбаъд ба самтҳои тараққиёти маданияти Эрон рол бозид.

Хулоса, дар натиҷаи ҷангҳои доимии байниҳамдигарӣ, шӯришиҳо дар асри XVIII Эрон ҳам аз ҷиҳати иқтисодӣ ва ҳам сиёсӣ рӯ ба инқироз овард. Ин боиси ба кишвар зада даромадани мустамликаҳоҳони Европа шуд. Эрони бемадоршуда ба объекти мустамликавии Англия ва Франсия, Россияи подшоҳӣ табдил ёфт. Дар натиҷа бо давлатҳои мазкур якчанд шартномаҳои новаробарро имзо карда, ба экспансияи иқтисодӣ ва сиёсии онҳо роҳро кушода дод.

Тијол – мулки замин, ки ба амалдорон ҳангоми иҷрои вазифаи хизматӣ, ё хизматҳои алоҳида дар назди шоҳ муваққатан ё умрбод дода мешуд. Аммо ин замин меросӣ набуд.

Хатой

1. Дар Эрон сулолаи сафавиҳо кай ба таҳт омад?
2. Сафавиҳо барои мустаҳкам намудани ҳокимияти марказӣ қадом чораҳоро ҷуста бӯданд?
3. Нодиршоҳ дар қадом шароит ба сари таҳт омад ва ҷаро ҳокимияти ў умри дароз наёдид?
4. Ба сари ҳокимияти Эрон омадани сулолаи қочорҳо ҷӣ гуна ба амал омад?

Супориши кори эҷодӣ

Аз матн истифода бурда, оид ба таърихи Эрон дар асрҳои XVI–XVIII дар дафтаратон ҳронологияи таърихиро пай ҳам нависед.

Мавзӯи 19-ум: КИШВАРҲОИ АФРИКА ДАР АСРҲОИ XVI–XVIII

Таърихи Африкаро аз нуқтаи назари тамаддунӣ ба ду-аз Саҳрои Кабир то шимол ва ҷануб ҷудо карда, омӯхтан маъқул аст.

Африқаи Шимолӣ. Дар қисми шимолӣ аз Саҳрои Кабири қитъа кишварҳои арабие, мисли Миср, Судан, Либия, Ҷазоир, Тунис, Мароқаш ва Мавритания ҷойгир шуда, онҳо аз асри VII сар карда, зери таъсири дин ва маданияти ислом инкишоф ёфтанд. Дар асри XVI аксар кишварҳои араб аз тарафи усмониҳо забт карда шуданд. **Мисри** таҳти хукмронии мамлукҳо ҳам аз аввалинҳо шуда, мустақилии худро аз даст дод. Дар ибтидои **соли 1517** лашқари Салими I пойтаҳти Миср Қоҳираро ишғол ва онро тороҷу вайрон кард.

Истилои туркҳо ба муносибатҳои мавҷудаи иҷтимоию сиёсии кишвар тафйироти ҷиддӣ надаровард. Фақат ҳокимияти мамлукҳо сарнагун карда, ҳамаи феодалон мулкҳову имтиёзҳои худро нигоҳ доштанд. Миср мақоми алоҳидай подшоҳиро гирифт ва дар амал давлати ниммустақил шуд. Ҳокимияти маҳаллии идоракунӣ пурра дар дасти амирони мамлукҳо монд. Туркҳо аз маҳорати идоракунӣ, шароити маҳаллиро донистани мамлукҳо, нағз донистани урғу одатҳои аҳолӣ ба манфиати худ истифода бурданд.

Дар Миср техникаи истеҳсолот гарчанде хеле оддӣ буд, тақсимоти меҳнат дар мануфактураҳо ба афзоиши маҳсулот оварда расонд. Аз ин рӯ, савдои доҳилӣ ва хориҷӣ зуд пеш мерафт. Миср бо давлатҳои Европа ва ҳамсояи Осиё муносибатҳои хуби савдоиро ба роҳ монд. Дар охири асри XVIII танҳо дар шаҳри Қоҳира 5 ҳазор нафар савдогарони хориҷӣ фаъолият доштанд.

Дар солҳои 60-уми асри XVIII ҷангҳои байни ашрофони мамлукҳо оғоз ёфта ба вазъи иқтисодии Миср таъсири бад расонд. Ҳудсариҳо, зулм бар дехқонону хунармандон сабабгори эътиrozи ҷиддӣ дар кишвар шуданд.

Ба ҳаракати ҳалқии зидди зулми туркҳо ва мамлукҳо шайхони машҳури масциди Ал-Азҳари Қоҳира раҳнамоӣ мекарданд. Бо даъвати онҳо тобистони **соли 1795** хунармандон ва савдогарони қоҳирагӣ дӯконҳояшонро пӯшиданд.

Ҳокимони мамлукҳо маҷбуран бо шайхҳо музокира бурда, барои қатъи зўрӣ ва ҳудсарӣ ваъда доданд.

Соли 1798 лашкари франсузҳо бо сарварии Наполеон ба Миср зада даромад ва Қоҳираро ишғол кард. Масциди Ал-Азҳар дар замони ҳуҷуми истилогаронаи франсузҳо ба маркази ҳаракати ҳалқӣ табдил ёфт. Соли 1800 франсузҳо маҷбуран Мисро тарқ карданд.

Дар ибтидои асри XVI испанҳо ба Ҷазоир зада даромада, ҳудудҳои соҳилии онро забт карданд. Сарвари ҳаракати ҳалқии зидди испанҳо Хайриддин барои ёрӣ ба туркҳо муроҷиат кард. Султони Усмониҳо Салими I барои ҷойгир шудан дар Африқаи Шимолӣ аз фурсат истифода бурда, ба Хайриддин унвони бекларбегӣ (беки бекон) дод. Ба **Ҷазоир** корпуси бузурги яничарҳо, кишиҳои ҳарбӣ, артиллерия ва ёрии молиявӣ фиристод. Хайриддин ба ёрии туркҳо такя карда, паси ҳам шаҳрҳои Ҷазоирро аз испанҳо озод кард. Ҷазоир расман ба Истанбул итоат карда бошад ҳам, подшоҳи кишвар қарib сиёсати мустақил мебурд.

Дар асри XVI ба **Либия** низ европоиҳо даромаданд. Соли 1510 Триполиро испанҳо ишғол карданд. Либиягиҳо низ барои мадад ба султон Салими I муроҷиат карданд.

Туркҳо зери шиори озод кардани мусулмонҳо **соли 1551** тамоми Либияро ба империяро ҳамроҳ намуданд. Аз асри XVIII эътиборан Либия ба ном ба Истанбул мутеъ буд, сиёсати мустақилонаи дохилӣ ва хориҷиро татбиқ мекард.

Аз асри XVI испанҳо ва туркҳо ба **Тунис** мароқ зоҳир карданд. Дар натиҷа **соли 1574** лашкари туркҳо иборат аз 40 ҳазор нафар ба соҳилҳои Тунис фаромада, дар он ҷо ба ҳукмронии испанҳо хотима гузоштанд.

Судан ва Марокаш мустақилии худро нигоҳ доштанд. Марокаш бо империяи Усмонӣ ва давлатҳои Европа шартномаҳои савдоӣ имзо карда, фоидай калон медиҳад. Мамлакат нағз тараққӣ мекард.

Африкаи Фарбӣ. Европоиҳо, асосан португалиҳо ва испанҳо дар асри XV ба худудҳои Африкаи Фарбӣ бо омадан сар карданд. Португалиҳо ва испанҳо аз **соли 1434 то соли 1482** **худудҳои соҳилиро** аз димоғаи Сабз то дарёи Конгоро омӯхтанд. Португалиҳо аввал аз ин ҷо тилло гирифта рафтанд. Зоро дар ин давр дар бозорҳои Европа ба фуломон эҳтиёҷ ҷандон зиёд набуд.

Дар таърихи инсоният гуломдорӣ кай пайдо шуд?

Дар натиҷаи ба мустамлика табдил ёфтани қитъаи Америка ва бо сабабҳои гуногун нобуд шудани аҳолии маҳалли зарурият ба қувваи корӣ пайдо шуд. Ин эҳтиёҷ ҳусусан дар худудҳои ҳочагиҳои плантатсионӣ хеле пурзӯр буд. Манбаи ин гуна қувваи корӣ асосан аҳолии Африкаи Фарбӣ буда, баъди ҷандин сад сол ин ҷойҳо ба бозори хеле қалони фуломон табдил ёфт.

То охири асри XVI бо савдои фуломон фақат португалиҳо машғул мешуданд. Онҳо дар соҳилҳои Африкаи Фарбӣ ҷойгир шуда, оҳиста-оҳиста ба воситаи дарёҳои Сенегал ва Гамбия доҳили қитъа шуданд. Аммо дар ин ҷойҳо давлатҳои пурқудрат ҳам буданд, ки португалиҳо худро чун истилогар нишон дода наметавонистанд. Аз ин сабаб онҳо эътибори асосиро ба Гвинеяи Поён, соҳилҳои уқёнуси Атлантика нигаронидааст. Португалияниҳо соҳилҳоро ба ҷор ҳудуд тақсим карда,

Ҷараёни меҳнати ҳалқҳои баату дар замин

онҳоро бо молҳои асосие, ки ин ҷойҳо мекашиданд, номиданд. Масалан, соҳилҳои Либерия Шимолии ҳозира соҳили Қаламфур, соҳили Устухони фил, соҳили Тилло, байни дарёҳои Волта ва Нигер бошад, соҳили Фуломон ном гирифт.

Дар охири асри XVI дар ҳамаи ҳудудҳои Америка, ки ба мустамликаҳои Испания, Англия ва Франсия табдил ёфта буданд, ҳоҷагиҳои плантатсионӣ вусъат ёфтанд. Дар натиҷаи он эҳтиёҷ ба меҳнати ғуломон беш аз пеш афзуд. Барои ишғол кардани бозори қувваи кории Африка байни давлатҳои Европа муборизаи шадид сар шуд. Дар оқибати ин мубориза аҳолии Африка зарари қалон дид.

Аз асри XVII дар бобати савдои ғуломон голландҳо пешқадамиро ба даст гирифтанд ва ба мустамликадорони испан дар Америка ғуломони африкоиро бурда мерасониданд. Аммо ҳукмронии Голландия дар бозори ғуломон дер давом накард. Аз нимаи дуюми асри XVII барои ишғол кардани бозорҳои мустамлика Англия ва Франсия ҳамроҳ шуданд. Плантаторҳои англisis ва франсуз ба туфайли васеъ намудани ҳоҷагиҳои ҳуд барои аз они ҳуд кардани бозори меҳнати ғуломон, даст кашидан аз хизмати савдогарони португалӣ ва голландӣ, ки бар ивази молашон тиллою нуқра мегирифтанд, ҳаракат менамуданд. Швейцария, Дания, Бранденбург барин давлатҳо низ ба савдои ғуломон ҳамроҳ шуданд. Муборизаю рақобати байни давлатҳои пурзӯри Европа дар нимаи дуюми асри XVII ва тамоми асри XVIII давом кард. Қитъаи Африка, хусусан, Африқаи Фарбӣ ва Марказӣ майдони ин мубориза шуданд.

Онҳое, ки бо савдои ғуломон машғул буданд, аз он фоидаи қалон медианд. Бошиддат пеш рафтани шаҳрҳои Европа ва Америка, аз қабилии Бристол, Ливерпул, Манчестер, Лондон, Нант, Руан, Амстердам, Нью-Йорк, Орлеани нав, Рио-де-Жанейро бо фоидаи аз савдои ғуломон мемомада вобаста буд.

Дар асрҳои XVI–XVIII ғуломфурӯшони европой ба Америка **15–16 миллион** ғулом оварданд. Арабҳо низ ба кишварҳои мусулмон таҳминан ҳамин қадар ғулом фурӯхтанд. Аксари ғуломон ҳангоми бурдан ба мансил нобуд мешуданд. Фақат ба воситаи уқёнуси Атлантика ҳангоми бурдани ғуломон барои фурӯхтан **60–70 миллион** нафар африкӣ ҳалок шуд.

Савдои ғуломон на фақат афзоиши табиии аҳолии Африкаро боздошт, балки ҷамъияти африкоиҳоро ба роҳи файриоддии тараққиёт тела дод. Савдои ғуломон дар ҷамъияти африкоиҳо нобаробарии мулкию иҷтимоиро пурзӯр намуд, ба вайроншавии соҳти қабилавӣ, ба ташаккули

доираи гуломфурӯшон аз байни пешвоёни қабила оварда расонд. Савдои гуломон ба таназзули халқҳои Африка, пайдоиши ҳисси нобоварӣ ба якдигар ва нафрат сабаб шуд. Бар ивази беҳол шудани Африка ба туфайли савдои гуломон мамлакатҳои Европа ва Америка аз нигоҳи иқтисодӣ гул-гул мешукуфтанд.

- ◆ Соли 1517...
- ◆ Соли 1551..

- ◆ Соли 1795...
- ◆ 15–16 миллион...

Яке аз оқибатҳои вазнини савдои гуломон барои Африка ҳолати психологӣ буд: ҳаёти инсон беқадр шуд. Оқибати манфуртарины гайриинсонии гуломдорӣ ташаккул ёфтани мафкураи нажодпарастӣ аст. Европоиҳо барои ҳақ баровардани кирдорҳои гайриинсонию бехулқии худашон дар роҳи забт карда, ба мустамлика табдил додани Африка аз ин мафкура устокорона истифода мебурданд.

Соли 1798 лашкари франсузҳо бо сарварии Наполеон ба Миср зада даромад ва Қоҳираро ишғол кард.

Фақат ба воситаи **үқёнуси Атлантика** ҳангоми бурдани гуломон барои фурӯхтан **60–70 миллион** нафар африкӣ ҳалок шуд.

Дар асрҳои XVI–XVIII кишварҳои Африкаи Шимолӣ ба таркиби империяи Ӯсмониҳо ҳамроҳ карда шуданд. Ин боиси ба ин ҳудуд паст шудани таъсирӣ европоиҳо, дар доираи тамаддуни исломӣ роҳи тараққиётӣ ба худ хосро тайӣ карданӣ халқҳои араби маҳаллӣ гардид.

Ба Африкаи Фарӯӣ даромада омадани европоиҳо ба бошиддат аз худ шудани сарватҳои табиии қитъа, инкишифи гуломдорӣ ва савдои гуломон оварда расонд. Савдои гуломон дар таърихи африкоиҳо нақши фоҷиабор гузошт.

Мамлук – табақаи ҳарбиён дар асрҳои миёна дар Миср. Онҳо асосан аз ҷавонони гуломи мансуб ба халқҳои Кавказ ва туркӣ ташкил мейғфтанд.

Нажодпарастӣ – маҷмӯи назария, мафкура оид ба нобаробарии ҳамаи наҷодҳо, таъсирӣ тафовути ирқӣ ба таъриҳи ва маданияти халқҳо.

1. Аз тарафи ӯсмониҳо забт шудани Миср боиси қадом дигаргуниҳо дар муносибатҳои иҷтимоию иқтисодии ин ҷойҳо шуданд?
2. Ба Африкаи Фарӯӣ даромада омадани европоиҳо кай сар шуд?
3. Эҳтиёҷи европоиҳо ба савдои гуломон кай пайдо шуд?
4. Савдои гуломон ба сари африкоиҳо чӣ оқибатҳоро овард?

БОБИ IV. КИШВАРХОИ ЕВРОПА ВА АМЕРИКА ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

Мавзӯи 20-ум: БРИТАНИЯИ КАБИР ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

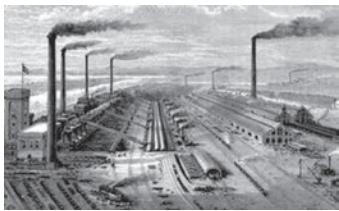
Инкишофи саноат. Дар ин давр саноати Британияи Кабир хеле тараққӣ кард. Соҳаҳои боғандагӣ, металлургия, мошинсозӣ, кон ҷойҳои аввалро ишғол намуданд.

Дар таърихи Англия «Ҷанги гулҳои сафед ва сурх» кай рӯй дода буд?

Дар оқибати мошиникунии истеҳсолот соли 1816 дар Британия мoshinҳо meҳнати daстии баробар ба 150 миллион одамро иҷро мекарданд. Ҳол он ки аҳолии Британияи Кабир он вақт 12 миллион нафарро ташкил мекард.

Дар асри XIX дар соҳаи истеҳсоли daстгоҳҳо дар мошинсозӣ баробари инқилоб ихтироъ рӯй дод. Инкишофи мошинсозӣ имконияти коркарди металлро дод. Акнун бо ёрии як мошин боз як мошини дигарро оғаридан мумкин шуд. Тараққиёти саноатӣ пайдо шудани соҳаи нави нақлиётро taқозо кард. **Соли 1825** дар Британияи Кабир дар дунё бори

Инқилоби саноатӣ
дар Англия

аввал роҳи оҳан сохта шуд. Ин ҳодиса ба ҳам пайвастани минтақаҳои гуногуни мамлакатро ва арzon шудани боркашониро таъмин намуд.

Дар оқибат соҳибони заводу фабрикаҳо бештар маҳсулотро мебаровадагӣ шуданд.

Оғози соҳтмони роҳи оҳан дар навбати худ эҳтиёҷро ба чӯян, оҳан ва пӯлод зиёд кард. Соҳаи нави саноат-паровозсозӣ пайдо шуд. Ин боиси ташкил додани флоти тавони савдо ва ҳарбӣ шуд.

Асри XIX дар таъриҳ ҳамчун асри истифодаи мошинҳои буғӣ дохил шуд. Ин тағйироти ҳаёти кишвар мавқеи Британияи Кабирро ҳамчун «хукмдори баҳрҳо» боз ҳам мустаҳкам намуд. Дар ин замон дар кишоварзӣ истифодаи мошинҳо ва нуриҳои маъданӣ сар шуд. Соҳтмони корхонаҳои калони саноатӣ давом дода шуд. Соҳтмони роҳҳои оҳан ва корхонаҳои азими саноатӣ маблағи зиёдро талаб менамуд. Ин қудрати банкҳои тиҷоратиро боз ҳам боло бурд. Онҳо акнун дар миқёси байналмилалӣ фаъолият нишон медоданд.

Дар кишвар концентратсия шудани истеҳсолоти саноатӣ рӯй дод. Бори аввал дар таърихи ҷаҳон дар иқтисодиёти мамлакат пешқадамӣ аз ҳоҷагии қишлоқ ба саноат гузашт. Британияи Кабир дар дунё ба мамлакати якуми саноатишуда табдил ёфт.

Ба поён расидани табаддулоти саноатӣ. Дар солҳои 40-уми асри XIX пешравии босуръати саноат ва тараққиёти илму техника ба ҳодисаи навба поёнрасии табаддулоти саноатӣ оварда расонд. Зери ибораи «ба поёнрасии табаддулоти саноатӣ» оғози оғариданӣ як мошин бо ёрии мошини дигар фаҳмида мешавад. Ин ҳодиса дар Британияи Кабир дар солҳои 40-уми асри XIX рӯй дод. Дар саноат мошини буғӣ қувваи асосӣ шуд. Ангиштсанг ба намуди муҳими сўзишворӣ табдил ёфт.

Ислоҳоти парламент. Соли 1825 парламенти Британияи Кабир қонунро дар бораи манъи корпартой қабул намуд. Ин қонун боиси норозигӣ дар байни коргарон шуд. Дар натиҷа масъалаи ислоҳоти парламент ба миён омад. Дар оқибат соли 1832 ислоҳоти парламент гузаронида шуда, тартиби интихобот тағйир ёфт.

- ◆ Солҳои 40-уми асри XIX ...
- ◆ Ба охир расидани табаддулоти саноатӣ...
- ◆ Соли 1816 ...
- ◆ Соли 1825 ...

Меҳнати бачагон дар Англия (солҳои 1815–1848)

Мувофиқи он ба марказҳои бузурги саноатӣ аз парламент 144-то ҷой ҷудо карда шуд. Ҳамин тавр, буржуазияи саноатӣ акнун аз нигоҳи сиёсӣ низ ҳукмронии худро мустаҳкам кард. Дар натиҷаи ислоҳот роли палатаи поёни парламент дар ҳаёти сиёсии кишвар афзуд. Он ҳуқуқи назорати буҷети давлатро дар худ нигоҳ дошт. Ҷавобгарии ҳукумати Британияи Кабир фақат дар назди палатаи поёни муқаррар гардид. Агар палатаи поёни нисбат ба ҳукумат норозигӣ изҳор намояд, ба истеъ孚 рафтани ҳукумат маҷбури буд.

Парламенти нави байди ислоҳот интихобшуда барои бачагони то 13-сола вақти кори 8-соатаро муқаррар намуд, ба меҳнат ҷалб кардани бачаҳои то 9-сола манъ шуд.

Ислоҳоти парламент муборизаро барои ҳуқуқи интихобот пурра боз надошт.

Соли 1836 дар шаҳри Лондон «Ассоциатсияи кории мубориза барои ҳуқуқи умумии интихобот» таъсис ёфт. Он оид ба масъалаи васеъ кардани ҳуқуқи интихобот дар тӯли 12 сол се маротиба ба парламент **хартия** – баёния супурд. Ҳаракат барои ба ҳамаи мардон додани ҳуқуқи интихобот ба таърих бо номи «ҳаракати чартистҳо» дохил шуд.

Ин ҳаракат гарчанде шикаст хўрд, ба интихоботи ояндаи парламент таъсир расонд. Соли 1867 ислоҳоти дуюми парламент гузаронида шуд. Тибқи он мардоне, ки дар шаҳрҳо хонаву ҷо дошта, дар хонадони алоҳида иқомат доранд, ҳуқуқи интихобот пайдо карданд.

Сиёсати хориҷӣ. Дар солҳои 50-уми асри XIX аз нигоҳи тараққиёти саноатӣ, миқёси савдо ва қудрат дар баҳр Британияи Кабир дар дунё ба мақоми аввал баромад.

Соли 1825 дар Британияи Кабир дар дунё бори аввал роҳи оҳан соҳта шуд.

Дар солҳои 40-уми асри XIX дар Британияи Кабир табаддулоти саноатӣ ба охир расид.

Соли 1836 дар шаҳри Лондон «Ассосиатсияи кории мубориза барои ҳуқуқи умумии интихобот» таъсис ёфт.

Ин қудрат ба он имконияти боз ҳам мустаҳкам кардани ҳумкронии мустамликовӣ бар дигар давлатҳо ва васеъкунии онҳоро дод. Ҳукумати англisis ба соҳтани базаҳои ҳарбии баҳрии пурзӯр дар минтаҳои аз ҷиҳати стратегӣ муҳими дунё ва ба итоат даровардани ҳудудҳои такяғоҳӣ эътибори алоҳида дод.

Дар асри XVIII ва нимаи якуми асри XIX дар роҳҳои баҳрий ва роҳҳои аз байни уқёнусҳо гузаранда як қатор пунктҳои такяғоҳӣ истило карда шуданд. Айнан ба ҳамин базаҳои ҳарбӣ ва бартарии калони флоти ҳарбӣ такя карда, Британияи Кабир дар миёнаҳои асри XIX ба давлати бузургтарини мустамликовӣ табдил ёфт. Ҳиндустон дар байни мустамликаҳои Британияи Кабир аз ҳама калон буд, дар он 300 миллион аҳолӣ (аз аҳолии Британия 10 баробар зиёд) иқомат мекард.

«Мустамликаҳои сафед». Британияи Кабир дар сиёсати мустамликовии худ ба «колонияҳои сафед» низ эътибори калон дод. Ҳудудҳои Америка, Африка ва Австралия, ки аз тарафи одамони аз Британияи Кабир ва дигар кишварҳои Европа омада аз худ шуда буданд, номи «Мустамликаҳои сафед»-ро гирифтанд. Канада, Австралия, Зеландияи нав аз қабили он мустамликаҳо буданд. Ин мустамликаҳо барои худидоракунӣ мубориза мебурданд. Ин мубориза, ҳусусан, дар Канада бoshиддат давом кард. Дар натиҷа, Британияи Кабир маҷбур шуда, ба Канада мақоми доминион дод.

Асри XIX аз бисёр ҷиҳат асри Британияи Кабир шуд. Дар ин ҷо бори нахуст асосҳои давлати ҳуқуқӣ ва ҷамъияти шаҳрвандӣ гузашта шуд.

данд. Пешравии илму техника боиси табаддулоти саноатӣ шуд ва Англия ба «устохонаи дунё» табдил ёфт. Англисҳо ҷангҳои доимӣ бурда, империяи бузургерио ба вуҷуд оварданд, ки чоряк қисми аҳолии Заминро як карда буд.

Истеъло (барканор аз вазифа) – аз лавозим рафтан.

Концентратсия (як, марказӣ) – дар як ҷо ҷамъ шудани ягон ҷиз.

Доминион – кишвар, худуде, ки худашро худ идора мекунад.

1. Дар бораи пешрафти саноатии Британияи Кабир ва оқибатҳои он чихоро дониста гирифтед?
2. Мазмуни ибораи «Ба поёнрасии табаддулоти саноатӣ»-ро шарҳ дигед.
3. Мубориза барои ислоҳот дар Британияи Кабир чӣ гуна анҷомид?
4. Оид ба давлати бузургтарини мустамликавӣ будани Британияи Кабир мисолҳо оваред.

Супориши кори ҷаҳонӣ

Матни мавзӯро дар асоси ҷадвали «Insert» таҳдил кунед ва рӯзномаи дӯқисми созед.

Аз интернет истифода бурда, ба давлати Британия Кабир дар асри XIX сайёҳати виртуали ташкил кунед. Таассуротатонро ба дафтаратон қайд кунед.

Мавзӯи 21-ум: ФРАНСИЯ ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

Империяи якум дар Франсия (1804–1814). Баъди табаддулоти давлатии соли 1799 Наполеон лавозими Консули аввалинро гирифт. Баъд тамоми умр ба консули интихоб шуд. Соли 1804 Сенат ўро «Императори франсузҳо Наполеони I» эълон кард. Ҳамин тавр, дар Франсия монархия аз нав барпо шуд. Аммо ин монархия на ба ашрофзодагон, балки ба буржуазия хизмат мекард.

Дар Франсия кай монархия табақавӣ, яъне давлати мутамарказе, ки ба ҷамъи намояндагони табақаҳо такя мекунад, ташаккул ёфт?

Дар замони императори якум дар натиҷаи ҷангҳои Наполеон ҳудудҳои империя васеъ шуд. **Соли 1805 дар ҷанг Аустерлитс** Наполеон бар

Чанги Аустерлитс

лашкари муттаҳидаи асосан аз армияи Россия ва Австрия иборат ғалабаи ҳалқунандаро ба даст овард. Дар ҷанги зидди Наполеон императорони Россия ва Австрия Александр I ва Франси II иштирок карданд.

Наполеон аз ин ҷанг рӯҳбаланд шуда, нисбат ба Британияи Кабир «муҳосираи қитъавӣ» эълон кард. Тибқи он тамоми давлатҳои тобеи Наполеон бо Британияи Кабир набояд савдо қунанд. Мақсади Наполеон бо ҳамин роҳ тобеъ кардани Британияи Кабир буд.

Соли 1807 Россия низ бо Наполеон Шартномаи сулҳ ва иттифоқиро баста, ҳамаи ғалабаҳои Франсияро дар Европа эътироф кард. Тибқи шартнома Россия ўҳдадор шуд, ки бо Британияи Кабир алоқаашро қанда, ба муҳосираи қитъа ҳамроҳ мешавад.

Аммо Наполеон бо муҳосираи қитъавиаш бар зидди Британияи Кабир ба мақсад нарасид. Аҳолӣ аз ҷангҳои доимӣ ҳаста шуд, дар кишвар норозигӣ, дар ҳудудҳои истилошуда ҳаракати миллию озодихоҳӣ оғоз ёфтанд.

Барои пахши эътиrozҳо ба Наполеон як ҷанг ғолибона зарур буд. Аз ин рӯ вай бар зидди Россия ҷанг сар карда, ғалабаашро ба нақша гирифта буд.

- ◆ Соли 1799...
- ◆ Даври империя якум-ин...

- ◆ Соли 1804...
- ◆ Соли 1825...

Чанги зидди Россия. Соли 1812 Наполеон бар зидди Россия ҹанг сар кард. Ҙанг дар таърихи Россия бо номи «Чанги ватанай» дохил шуд. Ҙанги ҳалкунандай байни лашкарҳои ду давлат 7-уми сентябрин соли 1812 дар деҳаи Бородинои назди Москва шуда гузашт. Дар ҹанги Бородино аз ҳар ду тараф талафот зиёд шуд. Наполеон Москваро ишғол кард. Аммо лашкари вай бенизомӣ карда, аскарон ба торочгарӣ гузаштанд. Дар лашкар рӯҳи ҹанговарӣ намонд.

Наполеон мачбур шуд Москваро тарк намояд. Армияи Россия бо сарварии М.И. Кутузов франсузҳои ақибнишастаро таъқиб карда, ба он талафоти қалон расонид.

Афтиданни империя. Ҙанги байни лашкарҳои муттаҳидаи кишварҳои Европа бо армияи Наполеон дар останаи Лейпциг соли 1813 ба амал омад. Дар ин ҹанги номи «Чанги ҳалқҳо»-ро гирифта лашкари Наполеон шикаст хўрд.

Соли 1814 лашкари иттифоқчиён ба шаҳри Париж даромад. Наполеон аз таҳт даст қашид. Иттифоқчиён ўро ба ҷазираи Элба бадарға карданд. Ҳамин тавр, империя афтид.

Давлатҳои иттифоқчӣ дар Франсия оид ба барпо кардани ҳокимияти сулолаи бурбонҳо қарор намуданд. Додари шоҳ Людовики XVI, ки дар солҳои инқилоб қатл шуда буд, Людовики XVIII бо қарори Сенат ба таҳт нишасти. Иттифоқчиён ба Франсия шартномаи сулҳ имзо карданд. Мувофиқи он Франсия аз ҳамаи ҳудудҳое, ки Наполеон забт карда буд, маҳрум шуд.

Чанги Ватерлоо. Аммо вазъияти дохилии Франсия мураккаб шуда мерафт. Ашрофзодагони кӯҳна ҷорӣ намудани тартиботи феодалий ва монархияи мутлақ, инчунин молу мулкашонро, ки аз даст дода буданд, талаб менамуданд. Аъёнҳои нави дар замони Наполеон бойшуда ва афсарони аз армия рафта низ норозӣ буданд.

Наполеони ин замон дар бадарғабуда аз вазъият истифода бурданӣ шуд. Ў моҳи марта **соли 1815 аз Элба** ба ҷануби Франсия омад. Лашкари иборат аз 30 ҳазор нафар, ки Людовики XVIII ба ҹанг фиристода буд, ба тарафи Наполеон гузашт.

Наполеон шаҳри Парижро гирифта, ба таҳт нишасти. Аммо ин дафъа ў ҳокимиятро ҳамагӣ 100 рӯз идора кард. Давлатҳои иттифоқчӣ (Брита-

Чанги Ватерлоо

нияи Кабир, Голландия ва Пруссия) лашкари калонро зидди Наполеон фиристоданд. Чанги ҳалкунандаи ду тараф дар деҳаи Ватерлоо (ҳоло дар ҳудуди Белгия) ба амал омад. Он ба таърих бо номи «**чанги Ватерлоо**» дохил шуд.

Наполеони бори дуюм аз таҳт рафта, акнун ба ҷазираи дури Еленаи Муқаддас бадарға карда шуд ва дар он ҷо соли 1821 вафот кард. Дар Франсия ҳокимиияти бурбонҳо аз нав барпо шуд.

Конгресси Вена. Давлатҳои голиб конгресс даъват карданд. Ин конгресс солҳои 1814–1815 дар пойтаҳти Австрия шаҳри Вена шуда гузашт. Мақсади асосии конгресс бар манфиати давлатҳои голиб тақсим карданӣ Европа буд.

Бино ба ҳӯҷҷати хотимавии конгресс ҳудуди Франсия дар сарҳади соли 1789 монда шуд. Дар Европа таъсири Британияи Кабир ва Россия пурзӯр шуд.

7-уми сентябри соли 1812 чанги Бородино шуда гузашт.

Соли 1813 дар остана Лейпциг «Чанги халқо» ба амал омад.
Соли 1821 Наполеон вафот кард.

Дар айни вақт Конгресси Вена **баёнияро** (декларатсия) оид ба манъи савдои гуломони сиёҳпӯст қабул кард.

«Иттифоқи муқаддас». Бо мақсади муборизаи якҷоя зидди инқилобҳои эҳтимолӣ дар Европа соли 1815 дар конгресси Вена монарҳои се давлат-Россия, Австрия ва Пруссия иттифоқ таъсис доданд, ки бо номи «Иттифоқи муқаддас» ба таърих дохил шуд.

Монархияи июлӣ дар Франсия. Барпошавии империяи дуюм. Соли 1824 Людовики XVIII вафот кард. Тахтро додараш Карли X гирифт. Ў барои мустаҳкам кардани ҳокимијат, соли 1830 парламенти кишварро пароканда кард ва маҳдуд намудани ҳуқуқи интихоботии шаҳрвандонро маълум соҳт. Ин боиси сар задани инқилоб дар шаҳри Париж шуд. Иштирокчиёни он буржуазия, коргарон, ҳунармандон ва донишҷӯён буданд. Мақсади инқилоб барпокунии республика дар Франсия буд.

Шоҳи Франсия Карли X аз инқилоб тарсида, ба хориҷа гурехт. Ҳокимијат ба дасти буружазияи калон-банкирҳо, саноатчиён ва заминдорони калон гузашт. Онҳо хеши бурбонҳо Луи Филиппро ба таҳт шинонда, ҳамин тариқ монархияро нигоҳ доштанд. Ин ҳодиса моҳи июли соли 1830 ба амал омад, аз ин рӯ ба таъриҳи бо номи «Монархияи июлӣ» дохил шуд. Дар даври он Конститутсияи нав қабул карда шуд. Дар **конституция** озодии сухан, матбуот, ҷамъомадҳо эълон шуд. Барои интихобкунандагон сензи сол ва мулк кам карда шуд.

Аммо аҳволи коргарон ва дехқонон вазнин шуда монд. Шӯришҳои онҳо бераҳмона пашӣ карда мешуданд.

- ◆ Соли 1815 ...
- ◆ Монархияи июлӣ – ин ...
- ◆ Соли 1824 ...

Инқилоби соли 1848. Зимистони соли 1846 дар Франсия хеле ҳунук омад, галлаи тирамоҳӣ нобуд шуд. Дар оқибати он нарҳи озуқаворӣ, пеш аз ҳама нон хеле баланд шуд.

Зиёда аз ин, дар натиҷаи зимистони қаҳратун дарахтони тутро ҳунук зад, саноати боғандагии вобаста ба пилла ба инқироз дучор омад ва бекорӣ авҷ гирифт.

Ин гуна вазъият ба пастравии истеҳсолот, бекурб шудани пул оварда расонд. Дар натиҷаи пӯшидашавии корхонаҳо ва ихтисор шудани ҷои корӣ бекорӣ авҷ гирифт. Ҳамин тариқ, барои оғози инқилоб шароит пухта расид.

Ниҳоят, моҳи феврали соли 1848 дар таърихи Франсия боз як инқилоб рӯй дод.

Дар муддати кӯтоҳ ҷойҳои муҳими Париж, муассисаҳо ба дасти шӯришгарон гузашт. Шоҳ Луи Филипп аз таҳт даст кашида, ба Британияни Кабир гурехт. Шӯришгарон қасри шоҳро ишғол карда, таҳти онро оташ заданд.

Ҳамин тариқ, дар натиҷаи инқилоби февралии соли 1848 монархияи Июли сарнагун шуд. 25-уми феврал Франсия Республика эълон шуд. Ин дар таърихи Франсия республикаи дуюмин аст. Парламенти кишвар ҳукумати муваққатӣ таъсис дод.

Ҳукумати нав озодии матбуот, намоишҳоро эълон намуд. Инчунин ба ҳамаи мардоне, ки 21 солро пур кардаанд, ҳуқуқи нтихобот дод.

Зимистони соли 1846 дар Франсия хеле хунук омад, ғаллаи тирамоҳӣ нобуд шуд.

25-уми феврали соли 1848 Франсия Республика эълон шуд.

Империяи дуюм. Дар мамлакат ҳукумате зарур буд, ки тартиботро ҷорӣ намояд. Аз ин сабаб табақаҳои ҳукмрон оид ба ҷорӣ кардани лавозими президентии дорои ваколатҳои қалон қарор намуданд.

Декабри соли 1848 чияни Наполеон Бонопарт Луи Наполеон Бонопарт Президенти Франсия интихоб шуд. Аз нав ташкил кардани империяи Франсия мақсади асосии вай буд.

2-юми декабри соли 1852 ў худро бо номи Наполеони III императори Франсия эълон намуд. Ҳамин тариқ, дар Франсия Империяи дуюм барқарор шуд. Гарчанде Наполеони III «Империя-сулҳу осоиш» гуфта буд. Франсия дар ҷандин ҷангҳо иштирок кард. Дар оқибати шикастхӯрӣ дар яке аз ин ҷангҳо Империяи дуюм сарнагун шуд.

Дар асри XIX ягон ҳалқ мисли франсузҳо бештар дар ҷанг иштирок накардааст, ягон миллате дар Европа ҷун франсузҳо инқилоби бештар надидааст. Дар натиҷа, дар оҳири асри XIX Франсия ҳарчанд ба сафи давлатҳои қудратманди дунё дохил шуда буд, бинобар инқилобҳою ҷангҳо талафоти бисёр дид, суръати тараққиёташ суст шуд.

Контибуцсия – товоне, ки давлати дар چанг мағлубшуда барои бароварда ни қусури ҷанг медиҳад.

Сенз – шартҳои маҳдуд кардан истифода аз ҳуқуқи интихоботии шаҳрвандон. Онҳо сензҳои мулкӣ, синну сол, чинс ва монанди инҳо шуданашон мумкин.

1. Империяи якум дар Франсия чӣ гуна ба вучуд омад?
2. Дар конгресси Вена қадом масъалаҳо ҳал шуданд?
3. Оид ба инқилоби февралии соли 1848 ва оқибатҳои он чиҳоро дониста гирифтед?
4. Империяи дуюм дар Франсия чӣ гуна барпо шуд?

Супориши кори эҷодӣ

Дар мавзӯи «Сабабҳои ҳалокати империяи якум» эссе нависед.

Чиҳатҳои мусбӣ ва манфии Империяи якум ва дуюми Франсияро дар асоси нақшай Т таҳлил қунед ва ба дафтаратон нависед.

Мавзӯи 22-юм: ГЕРМАНИЯ ВА ИТАЛИЯ ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

Сабабҳои сар задани инқилоб дар Германия. Сабаби асосии инқилоби Германия роҳи пешравии капиталистиро гирифтани тартиботи Асримиёнагии феодали буд. Дар натиҷаи он дар Германия ҳанӯз парокандагии феодали ҳукм меронд. Бинобар ин бозори ягонаи умумӣ ба вучуд наомад. Истеҳсолоти саноатӣ ва кишоварзӣ аз дигар мамлакатҳо ақиб монда буд. Идоракуни давлатии бар зўрӣ асосёфта ҳар гуна озод-фикариро таъқиб менамуд. Ин омилҳо боиси пухта расидани вазъияти инқилобӣ шуданд. *Мақсади асосии инқилоб барҳам задани парокандагии сиёсӣ ва тартиботи феодали дар Германия буд.* Ба инқилоб қисми мӯътадили буржуазияи тарафдори монархияи конститутсияйӣ раҳбарӣ мекард.

Дар асрҳои миёна дар Германия кай қувваҳои истеҳсолкунанда боло рафтанд?

Инқилоби соли 1848. Инқирози иқтисодие, ки соли 1847 давлатҳои Европаро фаро гирифта монд, Германияро дар канор намонд. Ин ин-

қироз ба афзоиши бекорӣ, пастравии музди кор оварда расонд. Нархи наво, хусусан ба маҳсулоти озуқаворӣ боло рафт. Мардуми гурӯсна ба кӯча баромад. Зери таъсири инқилоби моҳи феврали соли 1848 дар Франсия дар Берлин шӯриш сар шуд. Кӯчаҳои Берлин бо барикада иҳота шуданд.

Шабонгоҳон ҷангҳои шадид давом карданд. Дар чунин шароит шоҳи Пруссия роҳи муросоро ҷуста, ба интихоботи Маҷлиси миллат (парламент) ва таҳияи конститутсия ваъда дод. Ҳокимияти шоҳ вазъияти сиёсиро каме нармтар карда, ба пахш шудани инқилоб ноил шуд, аммо инқилоб бе асорат намонд.

Соли 1848 дар шоҳии Пруссия ҷорӣ шудани конститутсия худ як воқеаи муҳими сиёсӣ буд.

Камилло Кавур

Муттаҳид шудани Италия. Соли 1861 шоҳии муттаҳидаи Италия ташкил ёфт. Зарурити боз ҳам инкишоф додани капитализм ба охир расонидани ҷараёни муттаҳидшавии кишварро тақозо мекард. Бидуни он ҳолат Италия дар Европа мавқеи худро ёфта наметавонист. Ягонагии забон ва маданият ба Италия имконияти муттаҳид шуданро дод. Сарвазир **Камилло Кавур** сиёсатмадори дурандеш, ислоҳотгари мӯътадил ва тарафдори монархияи конституциявӣ буд.

К. Кавур бо Франсия дар масъалаи муборизаи зидди Австрия шартнома баст. Лашкари Австрияро мағлуб намуд ва шартномаи сулҳро имзо кард. Аммо Ситсилия ва шоҳии Неапол такягоҳи парокандагии сиёсии Италия шуда монданд.

Тарафдори ашаддии муттаҳидкунии Италия, қаҳрамони ҳалқ **Чузеппе Гарибалди** соли 1860 бо қувваҳои ҳарбиаш ба ҷазираи Ситсилия фаромада омад. Омма ўро ҳамчун начотбахш пешвоз гирифт. Шаҳри Палермо Ситсилия ишғол шуд. Баъд лашкари Ч. Гарибалди ба Неапол юриш кард. Лашкари Неапол ҳам торумор шуд ва ба шоҳии он хотима гузошта шуд.

Хизмати се шаҳсияти бузург барои муттаҳидкунии Италия бекиёс аст. Инҳо сарвазир К. Кавур, қаҳрамони ҳалқӣ, ки дар ҷангҳои миллию озодихоҳии кишварҳои Америкаи Лотинӣ ном баровардааст – Ч. Гарибалди ва раҳнамои ҷамъияти **«Италияи ҷавон»** Чузеппе Мадзини мебо-

шанд. Дар адабиёти бадей бо назардошти хизматҳои ин се нафар қаҳрамони миллӣ дар як шудани Италия онҳоро бо «Ақлу заковат, ҷон ва шамшери Ватан» қиёс мекунанд.

Соли 1847 дар Германия бӯхрони иқтисодӣ рӯй дод.

Соли 1861 шоҳии муттаҳидаи Италия ташкил ёфт.

Хизмати се шахсияти бузург: Камилло Кавур, Чузеppе Гарибалди, Чузеppе Мадзини барои муттаҳидкунии Италия бекиёс аст.

Дар кишвар монархияи конститутсиявӣ қарор ёфт ва парламенти дупалатадор (Сенат ва Палатаи депутатҳо) ҷорӣ гардид. Соли 1866 вилюяти Венетсияи зери таъсири Австрія, соли 1870 бошад, шаҳри Рими тобеи Франсия ба шоҳии Италия баргардонида шуд. Ҳамин тариқ, ба давлати ягона муттаҳидшавии Италия поён ёфт.

Мубориза барои муттаҳидкунии Германия.

Дар Германия низ табақаҳои пешқадами ҷамъият барои муттаҳид кардани миллӣ мубориза мебурданд. Дар ин ҷо низ тамоми масъулиятро яке аз давлатҳои зиёди дар Германия мавҷудбуда бояд бар зимма мегирифт. Ин шараф насиби Пруссия шуд. Пруссия ин замон яке аз давлатҳои қудратманди империяи Германия буд.

Арбоби намоёни он давр **Отто фон Бисмарк** канслери шоҳӣ буд. Ў ба ҷараёни таърихии ба давлати ягона муттаҳид кардани Германия раҳбарӣ кард.

Баъди ғалабаи таърихии Пруссия бар Австрія дар соли 1866 Бисмарк ба имзои шартнома оид ба ташкили Иттилоғи Пруссия ва Германияи Шимолӣ муваффақ шуд.

Бисмарк лавозими канслери иттилоғ – Бундесканслерро ишғол кард. Бисмарк дар муддати кӯтоҳ бо ёваронаш конститутсияи иттилоғи Германияи Шимолиро тартиб дод.

Баъзе тағиироти матнҳои асосиро ба инобат нагиранд, ин конститутсия дар муддати беш аз 50 сол, то вакти қабул шудани Конститутсияи Республикаи Германия дар Веймар (соли 1919) амал кард.

Отто фон Бисмарк

Германияи ба якчанд давлатҳои майдо тақсимишуда дар асри XIX ба давлати замонавии қисми калони миллати немисро муттаҳидкарда табдил ёфт. Дар охир аср Германия аз қатори давлатҳои мутараққӣ ҷой гирифт.

Италия баъди муттаҳид шудан роҳи монархияи конститутсиониро пеш гирифт. Тараққиёти сусти бозори доҳилий доираҳои ҳукмронро ба истилогарӣ, барои ташкили империяи мустамликавӣ роҳнамун мекард.

- ◆ Соли 1848 ...
- ◆ Соли 1861 ...
- ◆ Соли 1848 шоҳии Пруссия ...
- ◆ Отто фон Бисмарк ...

Дар роҳи муттаҳид кардани Германия монеаи асосии хориҷӣ Франсия буд. Пруссия дар ҷанги зидди он тайёргарии тайёрии ҷиддӣ медид.

Буржуазияи мӯътадил – қисми буржуазияе, ки тарафдори муросо, бо роҳи сулҳомез ҳал кардани муаммоҳо, барои созиш намудан бо табақаҳои ҳукмрон кӯшиш мекунад.

1. Дар бораи сабабҳои инқилоби Германия ва мақсади асосии он чиҳоро дониста гирифтед?
2. Қадом ҳусусияти мақсади асосии инқилоби Италия аз мақсади асосии инқилоби Германия фарқ мекунад?
3. Шоҳии муттаҳidaи Италия ҷӣ гуна ташкил ёфт?
4. Дар бобати ба давлати ягона муттаҳид кардани Германия роли сарвазири Пруссия Бисмаркро қайд намоед.

Супориши кори эҷодӣ

Бо ёрии диаграммаи Venn умумият ва фарқияти таърихи Германия ва Италияро таҳлил карда, дар дафтаратон нависед.

Аз интернет истифода бурда, ба давлати Германия ва Италияи солҳои 40–60-уми асри XIX сайёҳати виртуали ташкил кунед. Таассуратонро ба таври хронологӣ дар дафтаратон қайд кунед.

Мавзӯи 23-юм: РОССИЯ ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

Ҳусусиятҳои ба ҳуд ҳоси ҳаёти иқтисодӣ. Тартиботи крепостной дар Россияи подшоҳӣ дар роҳи тараққиёти ҷамъият монеа шуда буд. Дар ҳоле, ки дар давлатҳои Европаи Фарбӣ ва ШМА саноати мошинишу-

да равнақ меёфт, дар Россия ҳанўз истеҳсолоти мануфактурӣ ҳукмрон буд. Дар соҳаи кишоварзӣ ҳанўз қоидаҳои соҳти крепостноии Асримиёнагӣ амал мекард ва ба садди асосии тараққиёт табдил ёфта буд.

Дар давлати Руси Киеви дини насрони кай қабул шуда буд?

Муборизаи зидди самодержавие ва соҳти крепостной. Пас аз галаба дар ҷангиги Франсияю Россия дар соли 1812 дар Россияни подшоҳӣ тартиботи идоракуни самодержавие ва ҳуқуқи крепостной боқӣ монд. Ин ҳолат одамони пешқадами Россияни подшоҳиро ба ҳаракат овард. Онҳо ватанашонро дар сафи давлатҳои пешқадами Европа дидан меҳостанд. Онҳо нағз медонистанд, ки соҳти мавҷудаи Ватанро дигар накарда, орзухояшонро ҷомаи амал пӯшонида наметавонанд.

Онҳо бар зидди самодержавие ва ҳуқуқи крепостной бо барномаи аниқ муборизаро саркарданд. Ин мубориза дар таърихи Россия бо номи «Ҳаракати декабристон» даромадааст. Декабристон фарзандони ашрофон буданд. Як гурӯҳи онҳо тарафдори дар Россия барпо кардани республика бошанд, дуюмӣ ҳоҳиши ташкили монархияи конститутсияӣ буданд.

Декабристон дуто ҷамъияти махфӣ ташкил карданд. Яке аз онҳо «Ҷамъияти ҷанубӣ», дигаре «Ҷамъияти шимолӣ» ном дошт. Ҳар ду ҷамъият ҳам лоиҳаи конститутсияи Россияро таҳия карданд. Арбоби намоёни «Ҷамъияти ҷанубӣ» иштирокчии Ҷангиги ватаниӣ **Павел Пестел** буд.

Лоиҳаи таҳиякардаи ў «Ҳақиқати Рус» ном дошт. Дар лоиҳа барҳам задани самодержавие, ҳуқуқи крепостной ва дар Россия ҷорӣ кардани низоми идоракуни республика дар назар дошта шуда буд. «Вечеи халқ» чун парламенти Россия пешниҳод шуд.

Дар «Ҷамъияти шимолӣ» лоиҳаи конститутсияро **Никита Муравёв** таҳия карда буд, дар он дар Россия монархияи конститутсионӣ мақбул дониста шуда буд. Вечеи халқии иборат аз ду палата (парламент) ҳам-

Павел Пестел

Никита Муравёв

нокомй анчом ёфт ва онро қувваҳои ҳарбии ба император содиқ пахш карда шуд.

Панҷ нафар раҳбарони ҳаракати декабристон, аз ҷумла П. Пестел ва Н. Муравёв ба дор овехта шуданд, аксари дигарон ба Сибир бадарға гардиданд. Аммо ҳаракати декабристон барабас нарафт. Гояҳои пешқадами онҳо ба пеш гузашта дер вақт табақаҳои пешқадами ҷамъияти Россияро дар муборизаи зидди самодержавие ва ҳукуқи крепостной илҳом дод.

Баъди пахши шўриши декабристҳо дар кишвар реаксия сар шуд. Ҳар кадом намуди эътиroz, озодфикрий аз тарафи ҳукумат бераҳмона таъқиб мешуд. Ҳусусан, намояндагони фаъоли адабиёти рус зери таъқиби саҳти гирифта шуданд.

Пўсидани ҳукуқи крепостной. Дар ҷангиги Крими солҳои 1853–1856 Россия ба мағлубият дучор шуд. Ин мағлубияти оқибати ноҷории иқтисодии Россия буд. Дар Россия соҳти крепостной кайҳо боз садди асосии тараққиёт шуда буд. Файр аз ин мағлубият нишон дод, ки то даме ҳукуқи крепостной бекор нашавад, дар Россия капитализм ҳеч гоҳе тараққӣ наҳоҳад кард.

Александри II

чун органи қонунгузори олӣ, ки дар асоси сензи мулк интихоб мешуд, тавсия гардид.

Деҳқонон ба мақсадҳои худ фақат бо шўриши мусаллаҳона расидан мумкин, гуфта, ба он тайёри медианд. Шўриш дар рӯзи маросими ба таҳт нишастани Николаи I-додари императори вафоткарда Александри I муқаррар шуда буд.

Шўриш бояд аз тарафи қисми ҳарбии ба декабристон содиқ амалий мешуд. Шўриш 14-уми **декабри соли 1825** сар шуд, аммо бо

нокомй анчом ёфт ва онро қувваҳои ҳарбии ба император содиқ пахш карда шуд.

Панҷ нафар раҳбарони ҳаракати декабристон, аз ҷумла П. Пестел ва Н. Муравёв ба дор овехта шуданд, аксари дигарон ба Сибир бадарға гардиданд. Аммо ҳаракати декабристон барабас нарафт. Гояҳои пешқадами онҳо ба пеш гузашта дер вақт табақаҳои пешқадами ҷамъияти Россияро дар муборизаи зидди самодержавие ва ҳукуқи крепостной илҳом дод.

Баъди пахши шўриши декабристҳо дар кишвар реаксия сар шуд. Ҳар кадом намуди эътиroz, озодфикрий аз тарафи ҳукумат бераҳмона таъқиб мешуд. Ҳусусан, намояндагони фаъоли адабиёти рус зери таъқиби саҳти гирифта шуданд.

Пўсидани ҳукуқи крепостной. Дар ҷангиги Крими солҳои 1853–1856 Россия ба мағлубият дучор шуд. Ин мағлубияти оқибати ноҷории иқтисодии Россия буд. Дар Россия соҳти крепостной кайҳо боз садди асосии тараққиёт шуда буд. Файр аз ин мағлубият нишон дод, ки то даме ҳукуқи крепостной бекор нашавад, дар Россия капитализм ҳеч гоҳе тараққӣ наҳоҳад кард.

Бо мақсади пахши мавчи эътиrozи пуршиддат дар кишвар император **Александри II 19-уми феврали соли 1861** Қонун «Дар бораи бекор кардани ҳукуқи крепостной»-ро имзо кард.

Бино ба қонун деҳқонони крепостной шахсан озод шуданд. Акнун деҳқононро харидан, фурӯҳтан ё ба ягон кас ҳадя кардан манъ шуд.

Деҳқон минбаъд метавонист бе рухсат оила созад, ба таври мустақил шартнома, созишиномаи савдо имзо кунад, мулк харида, онро мерос гузорад ва дигар ҳукуқҳоро дошт.

Соли 1812 Россия дар ҷанги Франсияю Россия ғалаба кард.

Декабристон дар Россия дуто ҷамъияти маҳфи – «Ҷамъияти ҷанубӣ» ва «Ҷамъияти шимолӣ» ташкил карданд.

19-уми феврали соли 1861 дар Россия Қонун «Дар бораи бекор карданни ҳукуқи крепостной» имзо шуд.

Ҳукумат деҳқононро озод карда, ба додани замин маҷбур буд. Агар чунин намекард, ғазаби ҳалқ авҷ гирифтанаш аниқ буд. Файр аз ин, асосан деҳқонон андоз месупурданд. Замини ба деҳқонон додашуда замини чек ном гирифт. Ҳукумат манфиати помешикҳоро низ ба назар гирифт.

Аз ҷумла, помешик аз се як қисми замини дар ихтиёраш бударо 1/3, дар ҳудудҳои чӯл қисми 1/2-ро нигоҳ дошта метавонист. Файр аз ин, деҳқон то ин дам аз ҳудудҳои дар қарори ҳукумат пешбинишуда истифода бурда омада бошад, замини зиёдатӣ ба помешик гузаронида мешуд. Ин заминҳоро «отрезок» мегуфтанд.

Деҳқон барои соҳибӣ намудани замини додашуда «викуп» бояд месупурд. Аммо деҳқон барои «викуп» пул надошт. Онро давлат медод. Деҳқонон ин қарзо дар тӯли 49 сол бо фоизаш бояд медоданд.

Аҳамияти таърихии ислоҳот. Соли 1861 дар натиҷаи ислоҳот ҳукуқи крепостной барҳам хўрд. Аммо ислоҳот деҳқононро якбора озод накард. Асорати крепостной дер давом кард. Дар натиҷа капитализм дар ҳоҷагии қишлоқи Россия хеле оҳиста инкишоф ёфт. Дар ҳар сурат ислоҳот аҳамияти буруги таърихӣ дошт. Чунончӣ, деҳқонон ба озодии шахсӣ ва ҳукуқи шаҳрвандӣ соҳиб гаштанд. Барои мустаҳкамшавии муносибатҳои капиталистӣ дар иқтисодиёт имконият васеъ шуд. Гарчанде дер бошад ҳам, мисли дигар давлатҳо табаддулоти саноатӣ идома ёфт.

Сиёсати хориҷӣ. Россия мисли дигар давлатҳои бузург дар асри XIX ҷангҳои истилогаронаро бас накард.

Аз ҷумла, байди ҷангҳои тӯлонӣ, соли 1864 тамоми Кавказ ба таркиби Россия даромад. Акнун барои забти Осиёи Миёна ҳаракатҳои ҳарбирио сар кард.

- ◆ 14-уми декабри соли 1825... ◆ 19-уми феврали соли 1861...
- ◆ Викуп —... Соли 1864...
- ◆ Солҳои 1853—1856...

Соли 1867 дар ҳудудҳои истилошудаи хонии Қўқанд ва аморати Бухоро генерал-губернатории Туркистон ташкил шуд.

Соли 1867 Россия Аляскаи ба худаш мансубро ба ШМА фурӯхт. Ҳамин тавр, Россия дар сиёсати хориҷиаш ба такъягоҳии ШМА-и то-рафт пурзӯршуда умед баста буд.

Маданият. Дар соли 1800—1870 дар ҳаёти маънавии Россия дигаргуниҳои азим рӯй доданд. Айнан дар ин солҳо Россия дар ҷойҳои болоии маданияти ҷаҳон меистод. Намояндагони машҳури адабиёти рус Александр Сергеевич Пушкин, Лев Николаевич Толстой, Фёдор Михайлович Достоевский дар ин давр эҷод карданд. Асарҳои бо маҳорати баланд навиштаи онҳо олами маънавии ҳалқи русро ба дунё шиносонд. А.С. Пушкин ба забони адабии замонавии рус асос гузошт. Асарҳои ўаз қабили «Руслан ва Людмила», «Асири Кавказ», «Евгений Онегин», «Духтари капитан» на фақат ҳаёти Россия, балки бойгарии забони руси-ро намоён кард.

Эҷодиёти А.С. Пушкин ба инкишофи минбаъдаи адабиёти рус таъсири бузург гузошт. Дар асарҳои «Бачагӣ», «Казакҳо», «Ҷанг ва сулҳҳо»-и Л.Н. Толстой, «Чиноят ва ҷазо», «Телба»-и Ф.М.Достоевский ҳаёти ҳалқи рус, дунёи ботинии одамон бо маҳорати том ошкор карда шудаанд. Инчунин, асарҳои шоирон ва нависандагони асли XIX, мисли Михаил Юрьевич Лермонтов, Николай Васильевич Гогол, Иван Сергеевич Тургенев низ машҳури дунё гаштанд.

Санъати мусиқии руси ин давр бо номи оҳангсози бузург Михаил Иванович Глинка ва Пётр Илич Чайковский вобаста аст. Эҷоди М.И. Глинка дар нимаи якуми асли XIX қуллаи баланди маданияти мусиқии рус буда, он ба мусиқии классикии рус асос гузошт. Асли машҳури вай операи «Руслан ва Людмила» мебошад. Инкишофи минбаъдаи санъати мусиқии рус зери таъсири М.И.Глинка ташаккул ёфт.

П.И. Чайковский намояндаи бузурги маданияти асли XIX-и рус, даҳои санъати мусиқӣ аст. Операҳои «Евгений Онегин», «Зебодухтари хоб», «Шелкунчик» ҳанӯз низ аз саҳнаҳои театрҳои ҷаҳон ҷой гирифтаанд. Дар ин замон рассомони машҳур Сильвестр Федосийевич Шедрин, Карл Павлович Брюллов ва Иля Ефимович Репин эҷод кардаанд. Дар

эчодиёти онҳо табиати бои Россия ва олами ботинии инсонҳои рус инъикос ёфтаанд.

Муваффақиятҳои маданияти рус ба Россия барои ишғол намудани ҷояш аз қатори давлатҳои пешқадам имкон дод.

Сарфи назар аз он, ки Россия дар Даври нав ба муваффақиятҳои муайян ноил шуд, дар солҳои 70-уми асри XIX он ҷун давлати ақибмондатарини Европа буд. То соли 1861 боқӣ мондани соҳти крепостной ва мавҷудияти соҳти сиёсие, ки садди роҳи ташаббускорию тадбиркории одамон мешуд, сабабҳои ақибмондагӣ буданд.

Викуп – харида гирифтани замин аз тарафи деҳқонон баъд аз озод шудан аз крепостной.

Кувваҳои реаксия – қувваҳое, ки ғояҳои пешқадамро таъқиб карда, барои нигоҳ доштани тартиботи кӯҳна, ё барқарор карданӣ онҳо мекӯшанд.

Самодержавие – ҳокимияти номаҳудуи ҳукмдорони Россия.

Бадарға – ба дигар ҷо фиристодан ҳамчун ҷазо.

1. Аз матн сабабҳои ақибмонии иқтисодии Россияро аз кишварҳои Европаи Farbī аниқ кунед.
2. Ҳаракати декабристон дар назди ҳуд ҷӣ мақсадҳо гузошта буд?
3. Оид ба реаксияи дар Россия ҳукмрон чиҳо медонед?
4. Чаро доираҳои ҳукмрони Россия барои бекор карданӣ ҳуқуқи крепостной маҷбур шуданд ва онро ҷӣ гуна амалӣ намуданд?

Супориши кори эҷодӣ

Дар асоси технологияи Т ҷиҳатҳои умумӣ ва фарқкунандай ҷараёнҳои хоси таърихири дар тараққиёти давлати Россия дар асри XIX таҳлил кунед ва ба дафтаратон нависед.

Аз интернет истифода бурда, ба давлати Россияи солҳои 40–60-уми асри XIX сайёҳати виртуали ташкил карда, воқеаҳои таърихии омӯҳтаатонро таҳлил на-моед.

Мавзӯи 24-ум: ШТАТҲОИ МУТТАҲИДАИ АМЕРИКА ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

Тараққиёти иқтисодии ШМА. Дар солҳои истиқлоли ШМА саноат бошиддат пеш рафт, дар солҳои 30-юми асри XIX инқилоби саноатӣ сар шуд. То миёнаҳои асри XIX мамлакате буд, ки асосан ба соҳаи кишо-

варзӣ асос ёфта буд. Дар шимоли мамлакат асоси кишоварзиҳо ҳоҷагии фермерӣ ташкил медод.

Фермерҳо аз меҳнати кироя васеъ истифода мебурданд. Онҳо нисбат ба деҳқонони ба помешикҳо тобеъ бештар мол фурӯҳта ё ҳарида метавонистанд.

Ин ҳусусиятҳои ба кишоварзии хоси ШМА ба инкишофи иқтисодӣёти он ёри медод.

Чаро дар асрҳои миёна дар Америка фақат қабилаҳои майя, инк ва кечуа давлатҳои худро ташкил карда буданд?

Ҳоҷагии плантатсия. Дар ШМА дер вақт ду соҳти ҳоҷагидорӣ давом кард. Дар штатҳои шимолӣ, ки ҳоҷагиҳои фермерӣ ривоҷ карда буд, дар ибтидои асри XIX ғуломдорӣ бекор шуд. Дар штатҳои ҷанубӣ ғуломдорӣ мавҷуд буд ва ҳоҷагиҳои плантатсия давом мекард. Шароити бади ҷануб барои қиши Ҷалай буд.

Инкишофи босуръати саноати Британияи Кабир ва ШМА талабро ба пахта зиёд намуд. Баробари ҳариди зиёди пахтаи ШМА барои фабрикаҳои Британияи Кабир эксплуататсияи ғуломон пурзӯр мешуд. Ин зулм аз крепостной дида боз ҳам бешафқат буд.

Дар айни вақт аксар табақаҳои пешқадами сафедпӯст, коргарон, фермерон, зиёён барои бекор кардани ғуломдорӣ мубориза бурданд. Ҳамин тарик, ҳаракатиabolitsionistҳо ба вучӯд омад.

ОНҲОЕ, ки ба ғуломдорӣ нафрот доштанд, дар ШМА зиёд мешуданд. Дар охирҳои солҳои 50-умabolitsionisti машҳур, фермери сафедпӯст Чон Браун дар Виржиния ба шўриши ғуломон сарварӣ кард. Ўдар кӯҳи Аллеган ҷой гирифта, аз он ҷо ба паҳн шудани шўриш дар плантатсияҳо умед баста буд. Гурӯҳи мусаллаҳи ташкилкардаи ўаз 22 нафар иборат буд.

Дар гурӯҳ 5 нафар сиёҳпӯст ҳам буд. Дар шаби боронӣ ўз анбори яроку аслиҳаро ба даст даровард. Баъд Браун одамони худро барои озод кардани ғуломон ба плантатсияҳои ҳамсоя ва гаравгон кардани ғуломдорон фиристод.

Аммо Браун ба ташкилкуни шўриши умумӣ муваффақ нашуд. Дере нагузашта лашкари ҳукумат гурӯҳи мусаллаҳи Браунро торумор кард. Брауни саҳт маҷрӯҳшуда ба ҳабс гирифта, баъд ба қатл маҳкум шуд.

Исёни гуломдорон. Дар ин давр дар ШМА сохти дупартияйӣ (дуҳизбӣ) ҳам пурра ташаккул ёфта буд. Арбоби дар байнин мардум боэъти-бори партии республикачиён Авраам Линcoln (1809–1865) буд. Баромадҳои Линcolnро бар зидди гуломдорӣ коргарон, фермерон, қисми пешқадами буржуазия пуштибонӣ карданд. А. Линcoln маъракаи пешазинтихоботиро бо шиори «Барои соҳиби замин шуданатон овоз дӣ-ҳед!» ташкил карда, оид ба қабул намудани қонун дар бораи ба фермерон бепул тақсим намудани замин ваъда дод.

Дар солҳои 30-юми асри XIX дар ШМА инқилоби саноатӣ сар шуд.

Дар охири солҳои 50-уми асри XIX Ҷон Браун барои ташкили шӯриши гуломон ҳаракат намуд.

Дар интихоботи президентии соли 1860 намояндаи Ҳизби республикачиён **Авраам Линcoln** гала-ба кард. Бо интихоби ў дар ин лавозим дар ҳукумат ба ҳукмронии гуломдорон хотима гузошта шуд. Ин қадам дар муборизаи зидди гуломдорӣ галабаи хеле бузург ва дар айни вақт сулҳомезона буд. Онҳо бори аввал ҳокимииятро ба дасти худ гирифтанд. Плантаторҳои ҷануб дар интихобот мағлуб шуданд, онҳо такягоҳи асосии Ҳизби демократҳо буданд. Онҳо бо роҳи қонунӣ ба нигоҳ доштани гуломдорӣ муваффақ нашуданашонро дарк карданд. Аз ин боис дар штатҳои ҷанубӣ давлати алоҳидаи бар гуломдорӣ асосёфтаро ташкил карданӣ шуданд, аз таркиби ШМА баромаданро, таъсиси конфедератсияи дорои президенти худиро эълон намуданд. Инчунин, лашкари алоҳида ташкил карданд. Ҳамин тариқ, плантаторҳои ҷанубӣ дар роҳи нигаҳдории гуломдорӣ ба манфиатҳои миллии хиёнат карданд. Акнун дар ШМА оғози ҷанги дохилӣ муқаррар шуда монд.

Ҷанги дохилӣ (1861–1865). Моҳи апрели соли 1861 байнин Шимол ва Ҷануб ҷанги дохилӣ сар шуд. Қувваҳои Шимол бартарӣ доштанд. Ҷанги дохилӣ (шаҳрвандӣ) **апрели соли 1865** бо галабаи Шимол анҷом ёфт.

Аммо қотиле, ки қувваҳои иртиҷоӣ кироя карда буданд, А. Линcolnро парронда кушт. Аммо ин қотили дар роҳи бекоркуни гуломдорӣ садд шуда натавонист.

Авраам Линcoln

Чанги дохилӣ дар ШМА

Моҳи декабри соли 1865 дар ШМА ғуломдорӣ бекор шуд.

Соли 1866 Конгресси ШМА ба конститутсия тафйирот дохил кард. Бинобар он ҳукуқҳои шаҳрвандию сиёсии сиёҳпӯстон бо сафедпӯстон баробар карда шуд.

◆ Апрели соли 1861...

◆ Моҳи декабри соли 1865...

◆ Ҷон Браун дар Виргиния – ...

Натиҷаҳои ҷанги дохилӣ. Фалабаи Шимол дар ҷанг аҳамияти бузурги таъриҳӣ дошт. Фалаба ягонагии кишварро нигоҳ дошт. Ғуломдорӣ бекор карда шуд ва Қонун «Дар бораи гомstedҳо» қабул шуд.

Дар кишоварзии заминҳои фарбии ШМА низ барои инкишофи капитализм имконият фароҳам омад. Фалаба хавғи аз ҷониби тарафдорони ғуломдорӣ забт кардан заминҳои фарбиро бартараф кард. Дар ҷануб ҳам барои пешравии хочагиҳои фермерӣ низ роҳи васеъ кушода шуд. Фалабаи таъриҳӣ барои ба охир расонидани табаддулоти саноатӣ ва инкишофи саноати Америка шароит муҳайё намуд.

Адабиёт ва санъати Америка. Дар ибтидои асри XIX аз сабаби он, ки аксари аҳолии ШМА босавод буданд, Инчилро, асарҳои адабони англис, аз қабили Уилям Шекспир, Чарл Диккенсро меҳонданд. Ҳусусан, бинобар он, ки қаҳрамони асар Даниэл Дефо-Робинсон Крузо ба тарзи ҳаёти американӣ наздик буд, он равияи минбаъдаи адабиёти миллиро муқаррар кард.

Муборизаи доимӣ барои ба итоати худ даровардани табиат, ҳиндувони маҳаллӣ мавзӯи асосии адабиёти миллии Америкаро ташкил мебод. Баъдтар ин мавзӯъ дар асарҳои «Пионерон»-и **Фенимор Купер**, «Моби Дик»-и **Герман Мелвилл** давом дода шуданд. Мавзӯи муборизаи байни кӯҳна ва нав, дунёи нав ва кӯҳна дар асарҳои нависандагони машхури Америка, аз ҷумлаи **Уолт Уитмен**, **Марк Твен**, дар шеърҳои **Генри Лонгфелло** инъикос ёфтанд.

Санъати тасвирий дар асри XVIII иборат аз тақлид ба англисҳо иборат буд. Рассомони ин давр мисли **Бенчамин Уест**, **Ҷон Копли** дар жанри портрет ва пейзаж ижод карда, дар Европа машхур шуданд. Аз солҳои 1850 сар карда, якчанд мактабҳои санъати тасвирий ва мусиқӣ кушода шуданд. Дар онҳо рассом ва оҳангсозони аз кишварҳои Европа омада роли калон мебозиданд.

Асри XIX асри инкишофи пурҷадали ШМА шуд. Ҳанӯз дар оғози аср ҳалқे, ки дар ҷанги дохилӣ барои нигоҳ доштани ягонагии давлат мубориза мебурд, дар оҳири аср ба яке аз давлатҳои тараққикардатарин ва пурзӯри дунё табдил ёфт.

Имкониятҳои барои озодиҳои васеи демократӣ, баробарии ҳуқуқу маҷбуриятаҳо, тадбиркорӣ ва ташаббускории одамон оғаридашуда ШМА-ро ба кишвари тавонотарини дунё табдил дод.

Аболитсионистҳо (бекоркунӣ) – тарафдорони бекоркунии гуломдорӣ дар Америка.

Қонун «Дар бораи гомстедҳо» – қонун дар бораи бепул додани замин барои ҳоҷагиҳои фермерӣ аз ҳисоби ҳазинаи замини калони бекорхобидаи Фарб.

Конфедератсия (иттифоқ, иттиҳодия) – иттифоқи давлатҳои соҳибихтиёр барои амалий карданни мақсад ва ҳаракати аниқ.

Фермер – тадбиркори соҳаи кишоварзӣ, ки аз замини ҳусусӣ ё аз замини ба муддати дароз иҷора гирифта маҳсулоти ҳоҷагии қишлоқро истеҳсол мекунад.

Ҳоҷагии плантатсия – ҳоҷагии калони дехқоние, ки дар ҷануби ШМА бар меҳнати фуломон асос ёфтааст.

1. Сабабҳои ҷанги дохилии дар ШМА рӯйдодаро дар дафтаратон бо тартиб нависед.
2. Ҷаро барои Шимол даромадан ба ҷанги дохилӣ нисбат ба ду қисм тақсим шудани ШМА афзалтар дониста шуд?
3. Барои таъмини ғалабаи Шимол президент А. Линcoln чӣ гуна рол бозид?
4. Дар бораи аҳамияти таърихии ғалабаи Шимол чиҳоро дониста гирифтед?

Супориши кори эҷодӣ

Ҳангоми хондани матни мавзӯй калимаҳои бароятон ношиносро дар дафтаратон нависед ва бо ёрии луғат мағҳумҳоро таҳлил кунед.

Аз интернет истифода бурда, ба ШМА-и асри XIX сайёҳати виртуалий ташкил кунед ва фаъолияти президент Авраам Линcolnро таҳлил кунед.

Мавзӯи 25-ум: МУБОРИЗАИ МИЛЛИЮ ОЗОДИХОХИИ ХАЛҚҲОИ АМЕРИКАИ ЛОТИНӢ

Оғози мубориза барои мустақилий. Мамлакатҳои Америкаи Лотинӣ ҳамон зери юғи мустамликавии Испания ва Португалия буданд. Табақаҳои ҳукмрони Испания зулми мустамликавиро беш аз пеш пурзӯр карданд. Чунончӣ, амалдорон, генералҳо ва афсарони испаний дар ин кишварҳо сарвати зиёд фун карданд. Онҳо креолҳоро писанд намекарданд.

Дар асрҳои миёна қадом ҳалқ дар ҳавзаи дарёи Урубамбаи Америкаи Ҷанубӣ ба шаҳри Каско асос гузошт?

Дар байни креолҳо намояндагони помешикҳо, савдогарон ва рӯҳониён ҳам буданд. Амалдорони Испания креолҳоро ба лавозимҳои маъмурии олии мустамликаҳо роҳ намедоданд, бо онҳо бо қибр муомила мекарданд. Креолҳо аз супурдани андозҳои вазнин ба хазинаи Испания, аз худсариҳои амалдорони мустамликаҳӣ ва манъи савдо бо дигар давлатҳо азият мекашиданд. Аҳвол дар Бразилияи мустамликаи Португалия буда низ вазъият чун мустамликаҳои Испания фарқ намекард.

Зулми мустамликавӣ дар роҳи боз ҳам инкишоф додани соҳаи кишоварзӣ ва савдо монеаи асосӣ шуд. Ин омилҳо боиси сар задани ҳара-

Америкаи Лотинӣ дар асри XIX

кати озодихоҳӣ бар зидди зулми мустамликавии Испания гардиданд. Мақсади асосии ин ҳаракат ташкили давлатҳои мустақил буд. Дар байнин шахсони босавод, помешикҳои креолҳо, хусусан, афсарон гояҳои озодӣ васеъ паҳн шуданд. Дар мамлакат ҳоло буржуазия суст буд.

Ҳамин тавр инқилобчиёни аз креолҳо баромада ба ҳаракати озодихоҳӣ сарварӣ карданд. Арбобони ҳаракати озодихоҳӣ ба оммаи халқ-дехқонони аз байнин ҳиндувон, метисҳо ва мулатҳо баромада ва ҳунармандон, инчунин ба гуломони сиёҳпӯст, ки ба туфайли истиқдол ба сабукшавии қисмати худ умед баста буданд, такя мекарданд.

Чанг барои мустақилӣ дар Мексика. Соли 1810 дар кишварҳои мустамлика шӯриши оммавӣ сар зад. Дар ҷараёни муборизаи озодихоҳии ҳалқҳои Америкаи Лотинӣ ҷандин нафар ватанпарварони ачиб ба камол расиданд.

Номи қаҳрамонони шарафманди муборизаи озодихоҳӣ **Мигел Идалгова Хосе Морелосро** ҳалқи Мексика имрӯз ҳам бо ҳурмат ба забон мегиранд. Рӯҳонии деҳа Идалгоро аҳолии таҳҷоӣ, хусусан, ҳиндӯён дӯст медоштанд. Ў забони ҳиндӯёнро медонист. Соли 1810 Идалго ҳиндӯён ва мулатҳои мансуб ба табақаҳои қашшоқтаринро ба мубориза барои мустақилӣ баргардонида гирифтани заминҳояшон даъват кард. Аз ҳиндӯён ва мулатҳои исёнгар лашкар ба вучуд омад. Идалго аз ғуломдорон дар зарфи даҳ рӯз озод карданӣ гуломонро талаб намуд ва товонеро, ки ҷамоаҳои ҳиндӯён ба маъмурони мустамлиқадор месупурданд, бекор кард.

Симон Боливар

Лашкари Испания шӯришро пахш намуд. Идалгои асирафтода парронда шуд. Ҳамсафи наздики Идалго Морелос кори ўро давом дод. Аммо лашкари доимию Испания ин дафъа ҳам шӯришро пахш кард. Морелос ҳам парронда шуд. Баъдтар сарварии ҳаракати озодихоҳиро помешикҳои бадавлат ба даст гирифтанд. Дар Мексика мубориза барои мустақилӣ давом кард.

Ниҳоят, соли 1821 Мексика ба мустақилӣ расид. Ғуломӣ бекор шуд. Баъдтар Мексика республика эълон шуд.

Мустақилии Венесуэла. Ба муборизаи Венесуэла барои мустақилӣ **Симон Боливар** раҳбарӣ намуд. Ў қаҳрамони маҷхури ҳалқҳои Америкаи Ҷанубӣ шуд. Боливар дар оилаи креоли бадавлати венесуэлагӣ – помешик ва савдогар ба дунё омад. Ў соҳиби илм буд ва ба Европа сафарҳо намуд.

«Ман то даме, ки занҷири Испанияро, ки мамлакати маро бандӣ кардааст, пора-пора накунам, хотирҷамъ намешавам», – гуфт ў. Боливар лашкари озодихоҳии Венесуэларо ташкил кард.

Соли 1810 дар Мексика шӯриши оммавӣ сар шуд.

Соли 1821 Мексика ба мустақилӣ расид.

Чанг барои мустақилиро Симон Боливар раҳбарӣ кард.

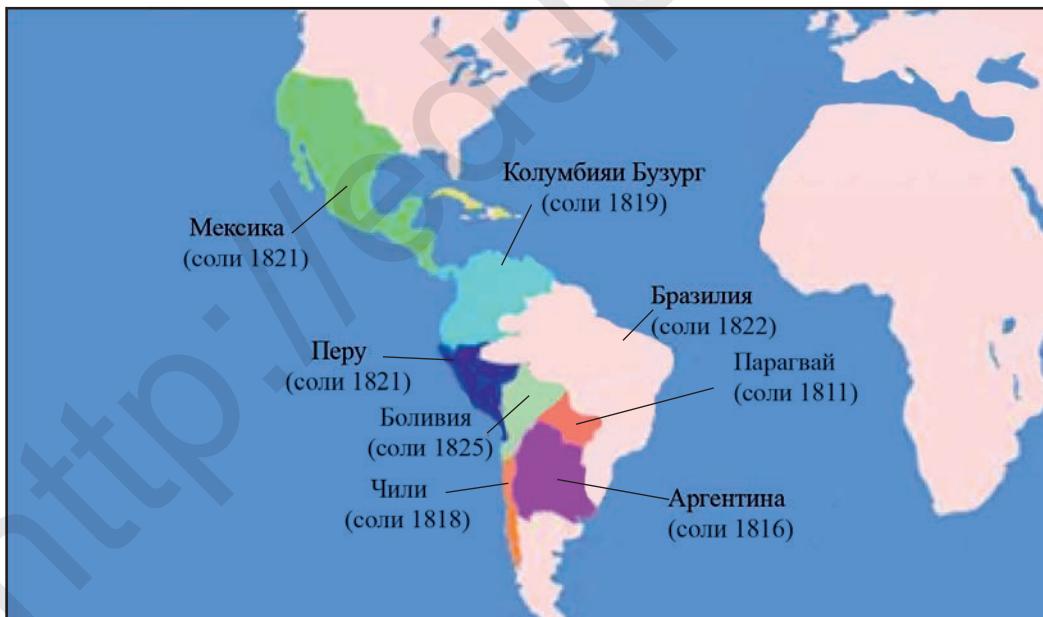
Вай барои ҷангҳои муваффақомезонаи зидди лашкарҳои испан үнвони генерал ва номи фахрии «Наҷотбахш»-ро гирифт.

Боливар на фақат ба креолҳои заминдор такя намуд, балки сиёҳпӯстон ва ҳиндӯёнро низ ба мубориза роҳнамун кард. Бекор шудани ғуломдориро эълон намуд ва ҳамин тариқ як қисми ғуломони сиёҳпӯстро ба лашкараш ҷалб кард. Ба дехқонони ҳиндӯ ваъда дод, ки баробари тамом шудани ҷанг ба онҳо ба замини худ соҳиб мешаванд.

Боливар ба аҳли пешқадами ҷамъияти Европа муроҷиат намуда, ёри пурсид, ба давлати ў аксар иҳтиёриён ҳозирчавобӣ карда, барои расонидани кӯмак ба ҳалқҳои Америкаи Лотинӣ қарор қабул намуданд ва ба Венесуэла расида омаданд. Дар байнин онҳо ирландиҳо, англисҳо, немисҳо, италияниҳо, поляқҳо ва русҳо буданд.

Соли 1811 Венесуэла мустақилиашро эълон кард. Боливар барои озодкунии Гренадаи Нав аз юфи Испания ёри дод ва Гренадаи Нав бо Венесуэла як шуд. Ба давлати ягона ба шарафи Христофор Колумб **Колумбияи Бузург** ном ниҳоданд.

Боливар ба лавозими президенти Колумбия нишасти. Ў бочи ба ҳиндӯён боршударо бекор кард. Лоиҳаи қонуни оиди мусодира намудани

Давлатҳои нави ташкилшуда дар Америкаи Лотинӣ дар ибтидои асри XIX

замини помешикҳои калонро тайёр кард. Аммо ин тадбир ба муқовимати помешикҳо дучор омад ва амалий нашуд.

Боливар ташкили конфедератсияи ҳамаи республикаҳои аз Испания озодшудаи Америкаро орзу карда буд. Дар марҳилаи душвортарин ва ҳалқунандаи инқилоб Боливар бо ҳалқ буд ва ба он фидокорона хизмат кард. Аз ин рӯ ў ба заминдорони калон маъқул нашуд.

Онҳо барои ҷисмонан нобуд кардани Боливар қарор намуданд. Ўдар ниҳояти кор маҷбуран, соли 1830 ба истеъло баромад. Боливар афсӯс хӯрда, чунин навишта буд: «Ба инқилоб хизмат кардан ба шудгор кардани баҳр баробар аст». Ҳалқҳои Америкаи Лотинӣ то ин дам қаҳрамони номӣ, озодкунандаи Америка аз мустамлика Боливарро бо эҳтиром ба ёд меоранд.

◆ Соли 1810 ...

◆ Соли 1821 ...

◆ Соли 1811 ...

◆ Соли 1830 ...

Анҷоми мубориза барои мустақилӣ. Дар Аржентина муборизаи мусаллаҳона барои мустақилӣ соли 1810 сар шуд. Санай 25-уми май-оғози мубориза дар таърих ҳамчун ҷашни миллии ҳалқи Аржентина қайд мешавад. Аржентинаро лашкари инқилобии таҳти фармондехии Ҳосе Сан-Мартин озод кард ва Аржентина мустақил шуд.

Дар солҳои минбаъда Парагвай, Чили ва дигар давлатҳо ба мустақилӣ ноил шуданд. Соли 1822 Бразилия худро аз Испания мустақил эълон кард. Лашкари ватанпарварони Перуи Боло, ки барои истиқлол бар зидди мустамлиқадорони Испания мубориза мебурданд, ҳамсафи Боливар таҳти раҳбарии генерал Сукре лашкари испанҳоро торумор намуд. Перуи Боло аз зулми Испания озод карда шуд. Мамлакат ба шарафи С. Боливар **Боливия** номида шуд.

Ҳосе Сан-Мартин

Уругвай ҳам баъдтар мустақилиро ба даст овард. Ҳамин тавр дар натиҷаи ба поён расидани мубориза барои мустақилӣ дар Америкаи Лотинӣ ба ҳукмронии Испания нуқта гузошта шуд ва якчанд давлатҳои нави мустақил ташкил ёфтанд. Испания танҳо дар Куба ва Пуэрто-Рико монду ҳалос.

Файр аз дар ҳамаи кишварҳои Америкаи Лотинӣ сохти республика барпо карда шуд. Муборизаҳо барои мустақилӣ дар Америкаи Лотинӣ муборизаи зидди мустамликадорӣ ва инқилоби буржуазӣ ҳам буданд.

Дар ин инқилобҳо аҳолии маҳаллӣ аз зулми мустамликовии Испания ва Португалия озод гардианд.

Хоҷагиҳое, ки дар замони мустамликадорӣ ташкил шуданд, оҳиста-оҳиста ба хоҷагии капиталистӣ табдил меёфтанд. Аммо ин хоҷагиҳо ҳанӯз ҳам ба меҳнати дастӣ асос ёфта, ба экспорти ашёи ҳом ва инвеститсияи хориҷӣ тобеъ буданд. Фақат баъди соли 1860 дар мамлакатҳои Америкаи Лотинӣ болоравии иқтисодӣ мушоҳида мешуд. Давлатҳои Европа сармоя ва техника дароварда, барои тараққиёти иқтисодӣ сармоя сарф карданро оғоз намуданд. Аҳолӣ асосан аз ҳисоби эмигратсия афзоши ёфт. Шаҳрҳои калон – марказҳои саноатию маданий пайдо шуданд. Дар ҷамъият нишонаҳои тамаддуни индустрӣалӣ баръало ба на-зар мерасид.

Креолҳо – авлодҳои испан ва португалиҳое, ки аввалтар ба Америкаи Лотинӣ кӯчида омада буданд.

Америкаи Лотинӣ – мамлакатҳое, ки дар аҳолиаш ба забонҳои испанӣ ва португалии лотиниасос гуфтугӯ мекард.

Метис – авлоди аз никоҳи омехтаи шахсони мансуб ба сафедпӯстон ва ҳиндӯёни дар Америка ба дунё омада.

Мулат – авлоди аз никоҳи сафедпӯстон ва сиёҳпӯстон ба дунё омада.

1. Америкаи Лотинӣ кай ба мустамлика табдил ёфта буд?
2. Оиди муборизаи миллию озодихоҳии мамлакатҳои Америкаи Лотинӣ ва на-тиҷаҳои он чиҳоро дониста гирифтед?
3. Рӯйхати давлатҳои миллиеро, ки дар натиҷаи ҷангҳо баҳри истиклол ташкил ёфтаанд, тартиб дuxед. Онҳоро аз ҳарита ёбед.
4. Тақдирӣ Боливар ҷӣ гуна анҷом ёфт?

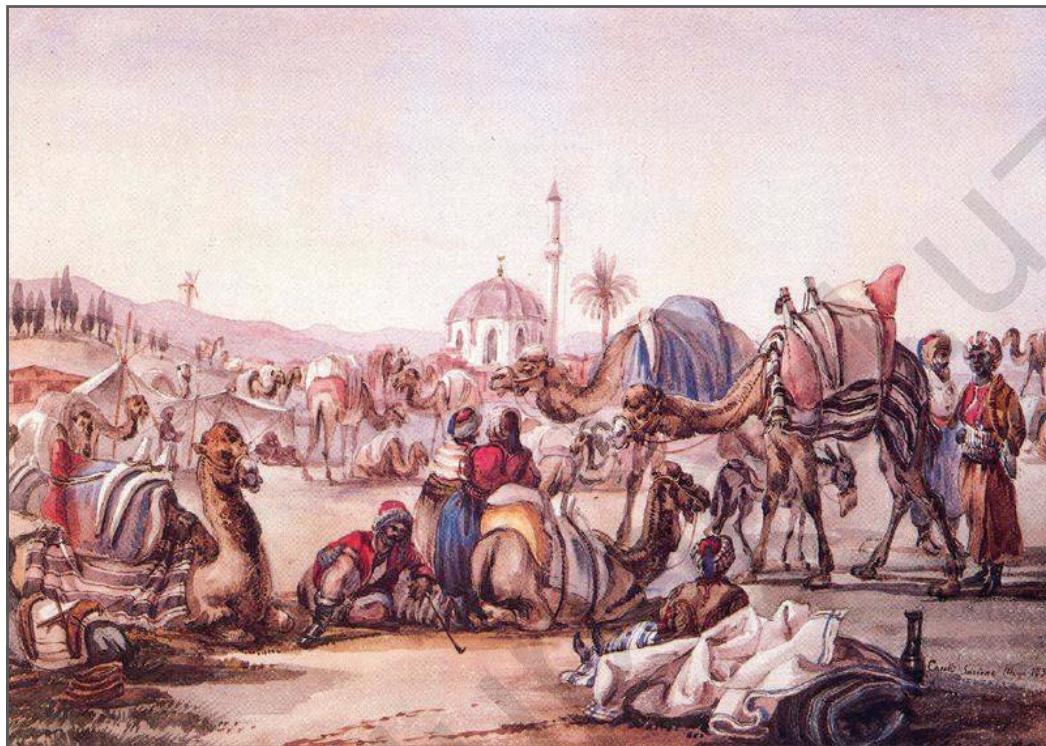

Супориши кори Ҷодӣ

Дар асоси ҷадвали концептуал ҷиҳатҳои ба худ хоси давлатҳои Америкаи Лотиниро таҳлил кунед.

Аз интернет истифода бурда, ба мамлакатҳои Америкаи Лотинӣ дар асри XIX саёҳати виртуали ташкил кунед. Фаъолияти қаҳрамонҳои ҳалқӣ Идалго, Морелос, Симон Боливар, Хосе Сан-Мартин, Сукреро таҳлил намоед ва кластери ранга тайёр кунед.

БОБИ V. КИШВАРХОЙ ОСИЁ ВА АФРИКА ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

Мавзӯи 26-ум: ҲИНДУСТОН ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

Тартиби мустамликадорӣ дар Британияи Кабир. Табақаҳои ҳукмрони Британияи Кабир дар Асри нав низ сиёсати пурра ба мустамликаи худ табдил додани Ҳиндустонро давом доданд. Бо ҳамин мақсад ҳукумат «Шўрои назорат оид ба корҳои Ҳиндустон»-ро ташкил кард.

Ин шўро самтҳои сиёсати мустамликадории Британияи Кабирро дар Ҳиндустон муайян карда медод.

Кадом султони Деҳли ба туфайли хоҷагии қишлоқро ва ҳунармандиро боло бурдан ва идоракунии оқилюнааш номи «ҳомии халқ»-ро гирифта буд?

Инчунин парламенти Британияи Кабир қонуни оиди идоракунии Ҳиндустонро қабул намуд. Тибқи он губернатори компанияи «Ост-Индия» дар шаҳри Калкutta генерал-губернатори ҳамаи мустамликаҳои Британияи Кабир дар Ҳиндустон таъин шуд. Ҳамин тариқ, компания дар амал ба дастгоҳи маъмурияти идоракунии мустамлиқавии Ҳиндустон табдил ёфт.

Дар Ҳиндустон фурӯхта шудани маҳсулоти саноати боғандагии Британияи Кабир хунармандони маҳаллиро хонавайрон кард. Зоро маҳсулоти онҳо аз нигоҳи сифат бо молҳои Британияи Кабир рақобат карда наметавонистанд. Дар оқибат даҳҳо ҳазор нафар боғандагони Ҳиндустон ба гуруснагӣ маҳкум карда шуданд.

Компанияи «Ост-Индия» ба қувваи калони ҳарби такя мекард. Вай аз ҳиндуён низ лашкари кироя ташкил дода буд. Аскари ин лашкар сипоҳӣ ном гирифта буд. Афсарони англisis ба лашкар қумондонӣ мекарданд.

Дар Ҳиндустон танҳо ҳамин лашкар ташкилоти муташаккили ҳиндуён буду ҳалос. Компания тарафдори ба Британияи Кабир беқилуқол итоат кардани сипоҳиён буд. Мустамлиқадорон ҳиссиёти миллии аҳолии маҳаллиро ба ҳисоб намегирифтанд.

Дар оқибат аз байни ҳамон сипоҳиёни ягона муташаккили ҳарби нисбат ба тартиботи мустамлиқадорон норозӣ бештар мешуданд.

Шўриши сипоҳиён. Сабаби бевоситай оғози шўриши сипоҳиён ҷорӣ кардани милтиқи бо патрон коркунанда дар лашкар буд. Рӯи патрони нав бо коғази рӯғанин печонида шуда буд, пеш аз ба милтиқ ҷо карданни патрон коғаз бо дандон бояд дарронда мешуд.

Дар байни сипоҳиёни овоза шуд, ки рӯғани болои коғаз аз омехтаи рӯғани гав ва хук тайёр шудааст.

Ҳукумати англisis барои пурра ба мустамлика табдил додани **Ҳиндустон** «Шўрои назорат оид ба корҳои Ҳиндустон»-ро ташкил кард.

Лашкари кирояи **компанияи «Ост-Индия»** ташкилоти ягонаи муташаккили сипоҳиёни ҳиндуён буд.

Дар дини ҳиндуён гав муқаддас ба ҳисоб меравад ва гӯшти он истеъмол намешавад. Сипоҳии ҳиндуён патрони рӯяш рӯғани гав молидаро бо дандон газидан динашро таҳқир, сипоҳии мусулмон бошад, патрони рӯяш рӯғани хук молидаро бо дандон газидан ҳақорати дини ислом

Шўриши сипоҳиён

(дар дини ислом гўшти хук ҳаром дониста шудааст) гуфта қабул карданд.

Аз ин сабаб онҳо аз қабули патрони нав сар тофтанд. Ин ҳодиса дар ниҳояти кор ба оғози шўриш оварда расонд.

Шўриш соли 1857 сар шуд. Сипоҳиён ба зудӣ шаҳри Дехлиро гирифтанд. Онҳо ба қасри шоҳ зада даромаданд. Баҳодуршоҳ II ба даъватномае маҷбуран имзо гузошт, ки ҳалқи ҳиндро ба шўриши зидди мустамликадорон ҷеф мезад.

Пахши шўриш. Британияи Кабир ба Ҳиндустон қувваҳои ҳарбии иловагиро фиристод. Баъд аз он бартарӣ ба тарафи истилогарони Британияи Кабир гузашт.

Лашкари Британия шаҳрҳои ишғолкардаи шўришгаронро муҳосира намуданд, онҳоро бо штурм ишғол карданд. Аҳолӣ худро қаҳрамонона ҳимоя намуд. Дар қӯчаҳо набардҳо ба амал омаданд. Мустамликадорон тўпҳоро ба филҳо бор намуда, ба Дехли даромаданд ва ин чора тақдири ҷангро ҳал кард.

Ҳангоми пахши шўриш ваҳшониятҳо содир шуд. Аскарони Британияни Кабир ба занону духтарон, бачаҳо ва қўҳансолон ҳеҷе наменкарданд. Асирафтодагонро дар назди оммаи якҷо ҷамъомада ба даҳони тўп баста, аз тўп парронда, пора-пора мекарданд.

Соли 1858 Ҳиндустон мулки Британияни Кабир эълон шуд. Гарчанде шўришгарон торумор шуданд, мустамликадорон маҷбур буданд баъзе ислоҳотҳо гузаронанд. Аз ҷумла, зиёд кардани андози заминро манъ намуданд.

Ҳуқуқи мулкдории роҷаҳои (князҳои) маҳалли бедаҳолат эълон шуд. Компанияи «Ост-Индия» баста шуд. Идоракуни Ҳиндустон ба ихтиёри маъмурони Британия гузашт.

- ◆ Сабабҳои шўриши сипоҳиён...
- ◆ Соли 1857...
- ◆ Соли 1858 ...

Ташаккулёбии табақаи зиёйён дар Ҳиндустон. Ҳуқумати Британияни Кабир аз шўриш хуласаҳои зарурӣ баровард. Аз ҷумла, барои илмомӯзии ҳиндҳо роҳ кушод. Мактаб, коллеҷ ва дигар масканҳои таълим таъсис ёфтанд. Ҳиндҳо акнун имконияти таълимро дар донишгоҳҳои давлатҳои Европа пайдо намуданд. Ҳамин тариқ табақаи маҳаллии рӯшанфирон (зиёйён) ташаккул меёфт.

Ҳиндӯёни соҳиби маълумоти европой ба хизмати давлат ҷалб карда мешуданд. Ба воситай онҳо паҳншавии забони англисӣ вусъат ёфт. Ба воситай ҷавононе, ки забони англисиро медонистанд ва дар Британия таълим гирифта буданд, дар ҷамъияти ҳинд гояҳои пешқадами Европа паҳн мегаштанд.

Ҳамин тавр то солҳои 70-уми асри XIX дар ҳаётни иқтисодию сиёсии Ҳиндустон дигаргунҳои муҳим рӯй доданд. Гарчанде суст буд, капитализм инкишоф меёфт. Ҳаракати миллию озодихоҳӣ пайдо шуда, муборизаи зидди мустамликаи англис пурзӯр мегардид.

Сипоҳӣ (ҷангвар) – лашкари кирояи иборат аз ҳиндӯён таҳти раҳбарии афсарони Британияни Кабир.

1. Оиди тартиботи мустамликадории Британияни Кабир дар Ҳиндустон чихоро доноста гирифтед.
2. Мустамликадорон Ҳиндустонро чӣ гуна идора мекарданд?

3. Сабабҳоу шўриши сипоҳиёнро эзоҳ дихед.
4. Ҳукумати Британияи Кабир барои пахш кардани шўриши кадом чораҳоро дид ва аҳамияти таърихии шўриши аз чиҳо иборат аст?

Супориши кори эҷодӣ

Аз романи «Шабҳоу ситоразор»-и Примқул Қодиров қисми «Агра. Гирдоби ситораҳо»-ро хонед ва вобаста ба мавзӯи «Роли Бобуриҳо дар таърихи Ҳиндустон» дар дафтаратон эссе нависед.

Мавзӯи 27-ум: ХИТОЙ ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

Таназзули империяи Чин (Син). Дар охири асри XVIII қудрати истилогарии империя суст шуд. Карактии иқтисодӣ ва қашшоқ шудани деҳқонон, ки қисми асосии аҳолии кишварро ташкил медоданд, онҳоро ба шўриш роҳнамун мекард.

Дар асрҳои миёна дар Хитой кадом сулолаҳо ҳукмронӣ кардаанд?

Ҳамин тариқ, Хитой дар шиканҷаи зиддиятҳои доҳилӣ буд. Сулолаи ҳукмрон ҳар гуна чораҳо андешида, умри соҳти ба поёнрасидаро дароз карданӣ мешуд. Онҳо ҳамаи муқобилиятро бераҳмона пахш мекарданд. Дар ин замон ба Хитой омадани савдогарони Британияи Кабир ва Франсия пурзӯр шуд. Ҳаракати фаъоли онҳо ҳукумати Хитойро хавотир карда монд. Император бо мақсади гирифтани пеши роҳи хориҷиёни зиёд соли 1757 бандаргоҳҳои Хитойро барои савдои хориҷӣ пӯшид. Ин сиёсати «Дарҳои пӯшида» Хитойро аз дунёи беруна чудо карда мемонд.

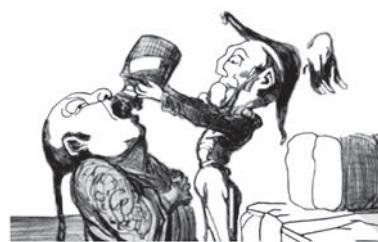
Савдои беруна танҳо таҳти назорати амалдорони император дар бандари Гуанчжоу ба роҳ монда шуду халос. Сиёсати яккагузории Хитой ба нигоҳ доштани тартиботи феодалий хизмат мекард. Вай ба инкишофи иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва мадании Хитой зарари калон расонд. Маъмурони император муваффақиятҳои дигар халқҳоро дар соҳаи илму техника рад мекарданд. Кишвар дар ботлоқи ақибмондагӣ монд.

Дар чунин шароит ҳукумати Британияи Кабир барои кушодани имкониятҳо ба савдогаронаш дар Хитой кӯшиш кард. Барои шикастани якравии императори Чин барои вай баҳона лозим буд.

Чанги якуми афюнӣ. Савдогарони Британияи Кабир бо роҳи гайриқонунӣ аз Ҳиндустон ба Хитой афюн (маводи нашъа) оварданд. Маъмурони маҳаллии Хитой корвони афюнро мусодира карданд. Ҷавобан ба он ҳукумати Британия барои қонунӣ кардани воридоти афюн ва молҳои англисӣ соли 1840 бар зидди Хитой ҷанг эълон кард. Ин ҷанг ба таъриҳ бо номи «Чанги якуми афюнӣ» дохил шуд. Ҷанг то соли 1842 давом кард. Дар ҷанг Хитой ба туфайли ақибмонии иқтисодӣ ва техникаи ҳарби мағлуб шуд.

Дар поёни ҷанг Британияи Кабир ҷазираи Гонконгро забт кард ва Хитойро маҷбур соҳт, ки якчанд бандарашро барои савдогарони хориҷӣ кушояд.

Аmmo Хитой қонунӣ будани даровардани афюнро эътироф накард.

Чанги афюнӣ.
Карикатура

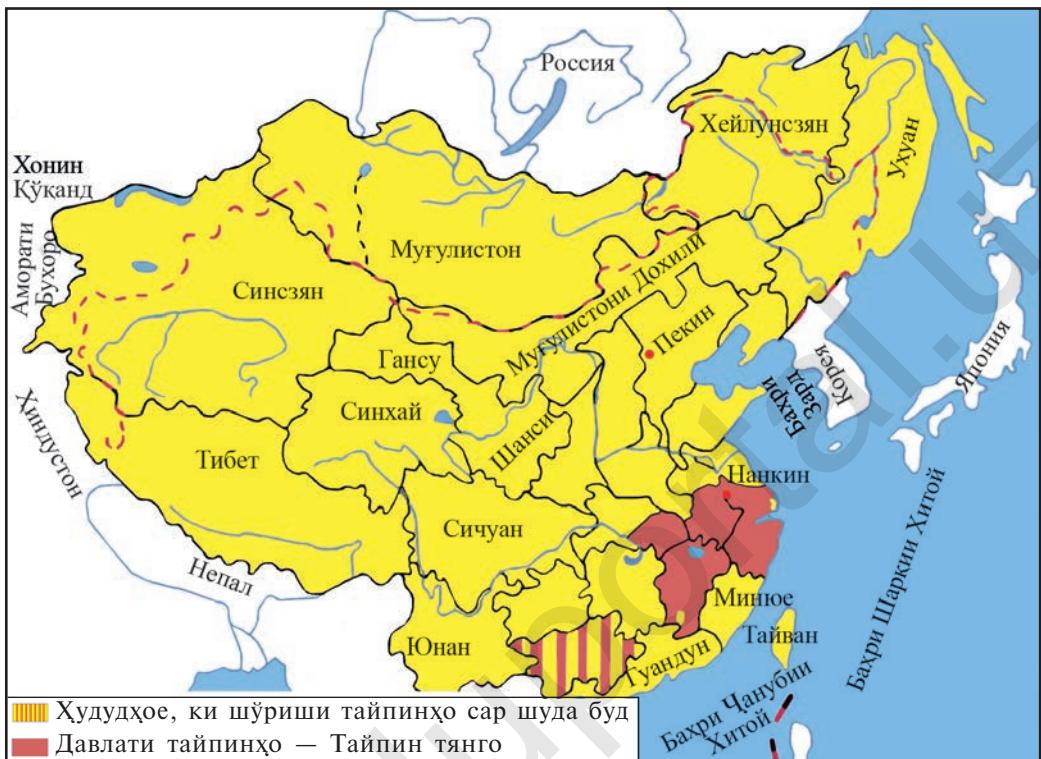

- ◆ Соли 1840 ...
- ◆ Соли 1856 ...
- ◆ Ҷангҳои афюнӣ – ин ...
- ◆ Ҳун Сютсюан – ин ...

Чанги дуюми афюнӣ. Дар солҳои 1856–1860 ҷангги дуюми афюнӣ рӯй дод. Ин дафъа Хитой ба зарбаи дандоншиканӣ лашкари муттаҳидаи Британияи Кабир ва Франсия дучор омад. Онҳо қасри тобистони пур аз ҳазинаҳои императорро дар остонаи Пекин талаву тороҷ ва вайрон карданд. Мустамликадорон Хитойро ба имзои шартномаи нави нобаробар маҷbur соҳтанд.

Ба хориҷиён боз дар дигар бандарҳо барои бурдани савдо рухсат ва имтиёзҳо дода шуд. Дар айни вақт шаҳрвандони англис ва франсуз дар ҳудуди Хитой аз итоат ба қонунҳо ва суди ин мамлакат озод карда шуданд. Агар ҷиноят содир кунанд, онҳоро сафири даҳлдор бо қонунҳои мамлакати худаш суд менамуд. Британияи Кабир дар савдои баҳри афзалият пайдо намуда, дар Хитой бештар аз ҳама имтиёз дошт. Дар қварталҳои (даҳаҳо) маҳсуси шаҳрҳои соҳили баҳрҳо фақат аҷнабиҳо истиқомат мекарданд, маъмурони Хитой ба инҷоҳо даромада наметавонистанд.

Шўриши деҳқонон ва давлати Тайпинҳо (1850–1864). Дар оқибати сиёсати таслимгаронаи ҳукумати Хитой ба ниммустамликаи давлатҳои

Шўриши тайпинҳо дар Хитой (соли 1854)

Европа табдил шуданаш ва афзудани зулми феодалий боиси норозигиҳои пуртезутунди оммаи халқ шуданд. Дехқонон маҷбуран шўриш бардоштанд. Ин шўриш соли 1850 дар ҷануби кишвар сар шуд. Муборизаи зидди сулолаи Син ва феодалҳо бо муборизаи зидди мустамликадорон як шуд.

Ба шўриш писари дехқон, муаллими мактаб Хун Сютсюан раҳбарӣ мекард. Шўришгарон дар вилояти Янси «Давлати осмонии фаровон» («Тайпин тянго») барпо карданд. Шаҳри Нанкин маркази он буд. Бино ба фикри Хун Сютсюан дар ин гуна давлатҳо «дехқонон бояд ҷамоа шуда зиндагӣ кунанд, дар ҷамоа набояд нобаробарӣ бошад, барои он, ки ҳама сер ва либосаш бошад, соҳиби замин буда, баробар кор кунанд, якҷоя ҳӯрок тановул намоянд, либосро баробар тақсим карда, пулро якҷоя сикка зананд». Ҳаёти аҳолӣ дар асоси тартиби ҳарбӣ ба роҳ монда шуд. Ҳар як оила ба лашкар як нафар аскар бояд медод. Сарвари қисми

ҳарбӣ дар айни вақт дар ҳудуди қисм вазифаи ҳокимииятро ичро менамуд. Ҳамаи мардон ба як лагери меҳнат, занон ва бачаҳо ба дигар маскан ҷойгир шуданд.

Ҷангӣ якуми афюнӣ солҳои 1840–1842 ба амал омад.

Давлати тайпинҳо байни солҳои 1850–1864 амал кард.

Соли 1757 императори Хитой бандаргоҳҳоро барои савдои беруни баст.

Маглубияти тайпинҳо. Орзуву умедҳои раҳбарони шўриш пуч баромад. Нақшаҳои онҳо дар бораи тақсим кардани замин бо назардошти шумораи аъзоёни оила табақаҳои мулқдорро аз шўриш дур кард. Ин ҳолат дар байни раҳбарони тайпинҳо низоъро ба амал овард. Дехқонони аз замин ноумедшуда рӯҳафтода гардианд. Ин барои торумор кардани тайпинҳо аз тарафи давлат имконият фароҳам овард. Ҳукумат қувва чамъ намуда, ба ҳуҷум гузашт.

Ба он Британияи Кабир, Франсия ва Штатҳои Муттаҳидаи Америка ёрӣ расониданд. Давлатҳои бузург аз ҳукмронии сулолаи син, ки ба таназзул рӯ оварда буд, манфиатдор буданд. Соли 1864 лашкарҳои ҳукумат шаҳри Нанкинро, ки дар он раҳбарияти шўриш ҷойгир буд, ишғол намуданд. Ҳун Сютсюан ба ҷонаш қасд кард. Пас аз пахши шўриши тайпинҳо мустамликадорон сулолаи синро дастгирӣ намуда, дар назди он шартҳои нав гузоштанд.

Дар ибтидои аспи XIX Хитой, ки ҳанӯз давлати бузург ба ҳисоб мерафт, ба миёнаҳои аср омада, ба ҳудуди хеле муҳими манфиатҳои ба ҳам зидди мустамликавии давлатҳои Farb, баъд ШМА, Россия ва Япония табдил ёфт. Ақибмондагии иқтисодию ҳарбии Хитой сарфи назар аз мақоми давлати бузург доштанаш ба ниммустамликаи давлатҳои Farb табдил дод.

Афюн — моддаи нашъаманди пуртасири ба хоббаранда.

1. Хитой чӣ гуна ба асорати давлатҳои бузург монд?
2. Мақсад аз сиёсати «дарҳои пӯшида» чӣ буд ва он ба қадом оқибатҳо овард?
3. Ҷангҳои афюнӣ барои кушодани дарҳои Хитой барои капитали ҳориҷӣ чӣ гуна рол бозиданд?
4. Дар бораи шўриши тайпинҳо ва сабабҳои маглубияти онҳо чиҳоро дониста гирифтед?

Супориши кори эчодӣ

Бо ёрии диаграммаи Venn ҷиҳатҳои умумӣ ва фарқунандай Ҷангҳои якум ва дуюми афюниро, ки дар Хитой рӯй дода буданд, таҳлил кунед ва ба дафтаратон нависед.

Аз интернет истифода бурда, ба давлати Хитоий асри XIX сайёҳати виртуали ташкил кунед ва фаъолияти Хун Сютсюанро таҳлил намоед.

Мавзӯи 28-ум: ЯПОНИЯ ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

Бо зўрӣ «кушодани» Япония. Ҳанӯз дар асри XVI дар Япония паҳн кардани дини насронӣ манъ шуда буд. Ҳукуматдорон дини насрониро вайронқунандай анъанаҳои миллии ҳалқи япон, миссионерҳои насрониро гурӯҳҳои нахустини истилогар номида буданд. Аз ин сабаб ҳукуматдорони Япония дар асри XVII мамлакатро барои хориҷиён пӯшиданд ва аз кишвар ҳамаи аҷнабиёро берун карданд.

Ҳокимияти Сёгун чӣ гуна дар Япония барпо шудагиашро ба ёд оред.

Дар фармони сёгун чунин қайд шуда буд: «Аз ин вақт эътиборан ба Япония аз кишварҳои хориҷӣ ҳеч қасе, ҳатто сафирон намедароянд. Ҳавфи марг ҳам ин фармонро бекор набояд кунад».

Ҳамин тавр солҳо паси ҳам сипарӣ шуданд. Ниҳоят соли 1854 флоти ҳарбии баҳрии ШМА Японияро маҷбур соҳт, ки дарашро кушояд. Ҳамон сол байни ШМА ва Япония Шартнома «Оиди сулҳ ва дӯстӣ» имзо шуд. Тибқи он Япония барои ШМА ду бандаргоҳашро боз кард ва консули ШМА-ро қабул намуд. Баъд аз ШМА ба Япония давлатҳои Европа низ даромада омаданд. Мақсади онҳо ишғол намудани бозорҳои Япония буд.

Соли 1858 ба америкоиҳо боз чанд бандар кушода шуд. Ба шаҳрвандони ШМА дар Япония ҳуқуқи экстерриториявӣ дода шуд. Барои молҳо ШМА бочи паст муқаррар паранд. Дере нагузашта ҳамин гуна шартномаҳо бо давлатҳои Европа низ ба имзо расиданд. Аслан ин шартномаҳо Японияро паст зада, нобаробар буданд, зоро тан надодан ба давлатҳои аз нигоҳи ҳарби пурзӯр имконнозазир шуд. Ҳамин тарик, даври пӯшидагии сиёсию иқтисодии Япония ба охир расид.

Оғози даври «Идоракуни бомаърифат». Барои хориҷиён боз шудани Япония ба иқтисодиёти он таъсири манғӣ расонд. Зоро бозорҳои Япония аз молҳои хориҷӣ пур шуда рафтанд ва ба истеҳсолоти мануфактура ва хунармандии маҳаллӣ зарбай калон расонданд. Дар натиҷа ҳаракат барои аз мамлакат рондани хориҷиён пурзӯр шуд.

Дар айни вақт қисми пешқадами самурайҳо ва рӯшанфирокон нағз медонистанд, ки мамлакат дар солҳои барои хориҷиён пӯшида аз ШМА ва давлатҳои Европаи Фарбӣ ақиб мондааст. Аз ин рӯ онҳо дар бораи бо роҳи ислоҳот ба давлати замонавӣ табдил додани Японияро фикр ме-карданд.

Тарафдорони император барои модернизатсия кардани Япония аз ҳаракати муборизон барои сарнагун соҳтани ҳокимияти сёгун ва барқарор намудани ҳокимияти император истифода бурдани буданд.

Ҳамин тариқ кӯшиш барои бо зўри кушодани кишвар ва шартномаҳои нобаробари ҳукумати сёгун бо давлатҳои хориҷӣ барои оғози ҷангӣ дохилий сабаб шуд. Кувваи асосии ҳаракати оммавии сарнагун кардани

Чараёни тоза кардани шолӣ

ҳокимиияти сёгуно самурайҳо ташкил мекарданд. Ба онҳо табақаҳои бой ва миёнаи деҳоту шаҳр ҳамроҳ шуданд. Дар натиҷаи ҷонги дохилӣ (шахрвандӣ) ҳокимиияти сёгун сарнагун шуд.

Соли 1867 сёгуни охирини сулолаи токугава аз ҳокимиият ба фоидай **император Мусухито** даст кашид. Ҳамон сол ба вай тоҷи императориро бо номи **император Мейдзи** («идоракуни бомаърифат») пӯшониданд.

Император Мейдзи

Оғози ислоҳотҳои Мейдзи. Дар Япония замони модернизатсия (ислоҳот) сар шуд. Ҳукумат дар назди ҳуд вазифаи аз анъанаҳои миллӣ даст накашида, мустақилиро пурра нигоҳ дошта, мисли Фарб замонавӣ кардани Японияро гузошта буд. Аввал ислоҳоти аграрӣ татбиқ шуд. Ин ислоҳот ба ҳариду фурӯши замин, ба мулки хусусӣ табдил додани он рухсат дод. Дар натиҷа деҳқонони дар давоми солҳо барои заминдорони калон меҳнаткарда соҳиби чеки замин шуданд. Инчунин барои замин андози калон ҳам муқаррар карда шуд.

Меъёри ин андоз ба 50 фоизи ҳаҷми даромад аз ҳосилро ташкил медод. Аз ин боис баъди гузаштани 10 сол аз ислоҳот танҳо аз се як қисми деҳқонон замини тирифтаашонро нигоҳ дошта тавонистанду ҳалос. Боқимонда ҳама ба иҷоракор табдил ёфтанд. Сарфи назар аз ин ислоҳот инкишофи муносибатҳои капиталистиро дар ҳоҷагии қишлоқ таъмин намуд.

Ислоҳоти соҳаи маъмурий ҳокимиияти маҳаллии князҳоро барҳам зад. Барои шикастани қудрати князҳо аввал як қисми замини онҳо мусодира карда шуд. Баъд князҳо аз ҳуқуқи идоракуни маҳрум шуданд. Ҳокимиият дар ҷойҳо ба дasti губернаторҳое, ки император таъин менамуд, гузашт.

Соли 1854 флоти ҳарбии баҳрии ШМА Японияро маҷбур соҳт, ки дарашро кушояд.

Соли 1858 ба америкоиҷо боз ҷондиҳони бандар қарданд.

Соли 1867 сёгуни охирини сулолаи токугава аз ҳокимиият ба фоидай император Мутсухито даст кашид.

Бино ба ислоҳоти ҳарбӣ дар Япония ўҳдадории умумии ҳарбӣ ҷорӣ карда шуд. Самурайҳо қиёғаи аввалиашонро гум карданд. Акнун онҳо

аз имтиёзи доимӣ дар хизмати ҳарбӣ будан маҳрум шуданд. Ташкили лашкар дар мисоли европоӣ сар шуд.

Аз Франсия мутахассисони ҳарбӣ даъват карда шуданд. Лашкар бо аслиҳаи замонавии аз Европа харида мусаллаҳ шуд. Гарчанде лашкар дар асоси андозаҳои европоӣ ташкил шуд, мафкураи он японӣ монд. Масалан, дар шуури хизматчиёни қувваҳои мусаллаҳ фояҳои садоқат ба манфиатҳои давлати худ, муҳаббат ба император ва писанд накардани марг тарбия карда мешуданд. Ин хусусиятҳоро нишонаҳои «рӯҳи миллии японӣ» меҳисобиданд.

Файр аз ин дар шуури японҳо Япония бо иродай худои офтоб Аматерасу оഫарида шуданаш, аз ин сабаб давлат мисли Осмон ва Замин абадӣ, ба император мисли худо Аматерасу меҳрубонӣ хос будан, вай ҳеч гоҳе ноҳақ нашуданаш ҷойгир карда буданд. Намунаи олии ватанпарварӣ будани садоқат ба император, бартарии японҳо нисбат ба дигарон, бузургии миллат ва монанди инҳо бо сабру тоқат талқин мешуданд.

Дар айни вақт барои бар зидди тазиики давлатҳои Fapб мубориза бурдан фояи таҳти ҳокимияти императори Япония муттаҳид шудани ҳамаи давлатҳои Осиёро аз ёд намебароварданд.

Барои талқини ин фояҳо дар байни ҷавонон ба фаъолияти ибодатхона, лашкар ва мактабҳо эътибори калон дода мешуданд. Ин фояҳо минбаъд дар ҷараёни аз ҷиҳати мафқуравӣ тайёркунини ҷангҳои калонмиқёси Япония дар қитъаи Осиё роли калон бозиданд.

- ◆ Соли 1854 ...
- ◆ Соли 1867 ...
- ◆ Дар шуури японҳо... бо сабру тоқат талқин мешуданд.

Хусусиятҳои нави тараққиёти иқтисодӣ. Ислоҳотҳои Мейдзи ба парокандагии феодалии кишвар нуқта гузошт. Дар натиҷа бозори ягонаи дохилии япон пайдо шуд. Дар кишвар воҳиди ягонаи пул-иена ҷорӣ шуд. Ҳукумат ба масъалаи саноатикунонии истеҳсолот ҳамчун омили асосии ҳимояи даҳолати давлатҳои хориҷӣ ба корҳои дохилӣ нигоҳ мекард. Аз ин сабаб давлат ба соҳтани корхонаҳои саноатӣ ҳомигӣ менамуд.

Корхонаҳои асосии саноатӣ аз ҳисоби маблағи давлат соҳта мешуд, баъдтар дар асоси имтиёз ба фирмаҳои гуногун ё фурӯхта, ё ба иҷора

дода мешуданд. Давлат тадбиркориро ҳамачониба дастгирӣ ва рағбатнок кард. Ислоҳотҳои Мейдзи дар таъриҳ бо номи «Инқилоби Мейдзи» доҳил шуд.

Асри XIX, ҳусусан нимаи дуюми он дар Япония даври инкишофи пурв-чи капитализм шуд. Он баъди инқилоби Мейдзи аз байни мамлакатҳои таамаддуни анъанавӣ аввалин шуда ба роҳи тараққиёти индустрӣӣ даромад, барои пешрафти капиталистӣ шароит фароҳам овард, конститутсия қабул шуд, ҳизбҳо ташкил мешуданд, нишонаҳои давлати ҳукуқӣ намоён мегардид.

Модернизатсия – замонавӣ кардан.

Ҳукуқи экстерриториалий – даҳолатнозарири шаҳсӣ, хонаву ҷой ва мулки шаҳрвандони ҳориҷӣ, онҳоро ҳукуқи суд кардан надоштани суди маҳаллии давлат.

1. Аз чӣ сабаб барои ШМА ва давлатҳои Европа дарҳои Японияро маҷбуран «кушодан» зарур шуд?
2. Дар Япония ҳокимияти сёгун чӣ гуна сарнагун карда шуд?
3. Оиди ислоҳотҳое, ки император Мусухито амалӣ кард, ҷиҳоро доноста гирифтед?
4. Ба нақши ислоҳотҳои Мейдзи дар тараққиёти Япония чӣ гуна баҳо медиҳед?

Супориши кори Ҷӯдӣ

Фояҳоеро, ки бо сабру тоқат ба шуури японҳо талқин мешуданд, таҳлил кунед ва дар дафтаратон нависед. Дар мавзӯи «Нишонаҳои рӯҳи миллии японӣ дар инкишофи Японияи замонавӣ» эссе нависед.

Аз интернет истифода бурда, ба давлати Японияи асри XIX сайёҳати виртуали ташкил кунед ва нишонаҳои модернизатсияи Япония дар ҳолати сутун оварда, дар дафтаратон нависед.

Филми бадеии ба мавзӯи вобастаи «Сёгун»-ро бинед ва хулоса бароред.

Мавзӯи 29-ум: КОРЕЯ ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

Дар ибтидои асри XIX ашрофзодагони аз ҳокимият рондашуда дар ҷангӣ зидди гурӯҳи ҳукмрон тайёрӣ медиданд. Бар зидди сулолаи ҳукмрони Ли таҳти сарварии заминдори бой Хон Гён Не шўриши қалони мусаллаҳона ба амал омад. Онҳо аввал ба якчанд ғалабаҳо ноил шу-

данд, аммо дар ниҳояти кор мағлуб шуда, бераҳмона қазо диданд. Хон Гён Неи асир қатл карда шуд. Аммо пахши шўриш норозигиро дар мамлакат боз дошта натавонист. Соли 1813 дар ҷазираи Ҷечудо шўриши дехқонон ва моҳидорон шуда гузашт. Баъд чанд сол хушксолӣ шуд, одамони бисёр аз гуруснагӣ ва беморӣ нобуд гаштанд.

Ли Сон Ге ба сулолаи Ли кай асос гузошта буд?

Кореяро гуруснагӣ ва эпидемияи вабо фаро гирифт. Дар шаҳрҳо якчанд шўриши гуруснаҳо шуда гузашт.

Корея дар солҳои 30–60-уми асри XIX. Аз асри XIX дар ҳама соҳаҳои ҷамъияти корейс инқизоз боз ҳам авҷ гирифт. Сулолаи Ли бинобар зиддиятҳои дохилии сиёси заиф шуда, ба завол рӯ ба рӯ омад. Дар ин шароит давлатҳои капиталистӣ барои қушодани Корея ба хориҷиҳо ва ба мустамлика табдил додани он ҳавф оварданд. Ин ҳавф аввал дар фаъол шудани миссионерҳои насронии европой намоён мешуд.

Соли 1831 папаи Рим таъсис ёфтани епископии Кореяро эълон кард. Соли 1832 киштии Британияи Кабир дар соҳилҳои Корея пайдо шуда, ба

Қўфтани шолӣ дар Корея. Асри XIX

роҳ мондани муносибатҳои савдои ду тарафро пешниҳод кард. Аммо ҷавоби рад гирифт. Дар ин байн намояндагони миссионерҳои калисойи насронӣ ба Корея пинҳонӣ даромада, фаъолият мебурданд. Онҳо асосан миссионерҳои франсуз буданд. Бо миссионерҳо қатл карда шудани корейсҳои дини насрониро қабул карда барои ба Корея фиристодани киштиҳои ҳарбии франсуз баҳона шуд. Франсузҳо ба қувваҳои ҳарбӣ такя карда, бар ивази товони марги миссионерҳо кӯшодани бандарҳои Кореяро талаб намуданд. Аммо ташриф бемуваф-фақият анҷом ёфт-дую киштӣ дар ҳамвории назди соҳили Корея фӯтида монд.

Бо қувваи зўрӣ кушода шудани Хитой барои давлатҳои хориҷӣ ва ба давлатҳои пурзӯр таслим шудани манҷурҳо ба доираҳои ҳукмрони Корея таъсири калон расонд. Ҳукмдорони Сеул ба роҳи боз ҳам саҳттар ва пурратар ҷудо кардани мамлакат аз дунёи беруна гузаштанд.

◆ Соли 1831 ...

◆ Соли 1832 ...

◆ Сабабҳои таназзули сулолаи Ли —...

Дар миёнаҳои аспи XIX вазъияти дохилии Корея бо болоравии ғазаби ҳалқ тавсиф дода мешавад. Яке аз миссионерон дар ҳабари ҳуд чунин навишта буд: «Шарораи хурдакак чунин аланга гирифтанаш мумкин аст, ки оқибати онро ба ҳисоб гирифтан илоҷ надорад».

Гуруснагӣ аҳволро боз ҳам танг мекард. Шӯриши деҳқонон авҷ гирифт, аммо ҳамаи онҳо аз тарафи ҳукумат бешафқатона пахш мешуд. Дар ин байн фишори давлатҳои капиталистӣ ба Корея пурзӯр шуд. Ҳусусан америкоиҳо ҷандин бор барои «кушодани» бандарҳои Корея ва имзо кардани шартномаҳои нобаробар қӯшиданд.

Аммо қӯшишҳои онҳо ба муқовимати саҳти корейсҳо дучор омада, амалӣ нагаштанд.

Соли 1863 Ли Сзе Ҳвани 12-сола бо номи Шоҳ Кочон ба таҳт нишаст. Ҳокимијатро муваққатан падараш Ли Хе Ин, ки **тевонгун** (ҳоким) буд, идора мекард. Тевонгун ба зўроварии партияи ашрофзодагони **норон** (мӯйсафедон), ки лавозимҳои муҳими давлатӣ одамони ҳудро мегузошт, хотима дод. Ў онҳое, ки аз дворянҳо набуданд, баъзе вакilonи савдогарон, заминдorони на ҷандон бойро ба хизмати давлатӣ ҷалб кард. Қудрати асилзодагони пештара, ки таъсири ҳалкунанда доштанд, мавқеъро аз даст доданд.

Андози ҳарбие, ки одамони оддӣ месупурданд, ба андози сари хонаводагии барои ҳамаи табақаҳо маҷбурӣ иваз карда шуд. Бо мақсади «баробаркуни» асилзодаҳо ва ҳалқи оддӣ ба ҳалқ пӯшидани пойафзоли сиёҳранг бекор шуд. Барои боло бурдани обрӯи подшоҳии нав тевонгун қасри Кёнбоккунро, ки дар асри XVI ҳангоми таҷовузи японҳо сӯхта буд, барпо карданд.

Соли 1813 дар ҷазираи Ҷечудо шӯриши дехқонон ва моҳидорон шуда гузашт.

Дар миёнаҳои **асри XIX** вазъияти дохилии Корея бо болоравии ғазаби ҳалқ тавсиф дода мешавад.

Соли 1863 дар Корея ҳокимиya тро тевонгун, яъне Ли Хен Ини ҳамчун ҳокими машҳур идора мекард.

Вале аз сабаби он, ки табақаҳои ҳукмрони Корея ислоҳотҳои иқти-содиро мувофиқи талабҳои замон нагузарониданд, мамлакат аз дунёи берун чудо буд, иқтисодиёти мамлакат дар ҳолати noctor монд. Ин бошад, дар ниҳоят ба мустамликаи Япония табдил ёфтани Корея оварда расонд.

Дар Корея барои мустаҳкам намудани ҳукмронии заминдорон ва амалдорон тағйиротҳо ба амал оварда шуданд, лекин онҳо бӯҳрони ҷуқури соҳти феодалиро боздошта нағавонистанд. Як қисми фаъоли рӯшан-фикрон гояҳои пешқадами Европаро қабул карда, зери таъсири миссионерҳо монданд. Мамлакат ба объекти мустамликаии Хитой, Япония, Россия ва Европа табдил ёфт.

1. Сабабҳои шӯришиҳои дар ибтидои асри XIX сарзада дар Кореяро фаҳмонда дигҳед.
2. Барои суст шудани Корея миссионерҳо чӣ гуна рол бозиданд?
3. Дар Корея ҳокимиya тро ҳоким Ли Ха Ин кай ишғол кард?
4. Қадом омиҳо иқтисодиёти Кореяро ба ҳолати noctor рӯ ба рӯ карданд?

Супориш доир ба кор бо асари бадеи тоҷириҳӣ

Аз сайти p.ziyouz.com қиссаи Чингиз Айтматов «Абри сафеди Чингизхон»-ро кӯҷонида, хонед ва таассуратонро дар дафтаратон нависед.

Чараёнҳои тоҷириҳии давлати Кореяро дар асри XIX дар шакли кластер биоред.

Мавзўи 30-юм: ИМПЕРИЯИ УСМОНИХО ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

Соҳти давлатӣ. Империяи Усмониҳо дар ин солҳо ҳам монархияи мутлақ буд, нишонаҳои ба давлатҳои ҳарбии хоси Асрҳои миёнаро пурра нигоҳ медошт. Давлатро султоне, ки ҳуқуқи он умуман маҳдуд на-буд, идора мекард. Айнан ҳокимияти бар зулм асосёфта ва ба қабули навигариҳо тайёрнабуда дар роҳи тараққиёти ҷамъият монеаи асосӣ шуд. Файр аз рӯҳониён дигар ҳама хизматчиёни давлат гуломи султон ба ҳисоб мерафтанд. Албатта барои гузаронидани ислоҳот низ қӯшишҳо ба назар мерасид. Аммо онҳо ба туфайли муқобилияти арбобони мутаассиби динӣ ва давлатҳои ҳориҷии мустамликаҳо амали нашуданд.

Давлати салҷуқиҳо дар Осиёи Ҳурд кай пароканда шуд?

«Масъалаи Шарқ». Дар охири асри XVIII давлатҳои пурӯздрати Европа аз суст шудани империяи Усмониҳо истифода бурда, ба ҳудудҳои мустамликаи вай ҷашм ало карданд. Ин ҳудудҳо аз нигоҳи географӣ ва сиёсӣ аҳамияти қалон доштанд, ба сарватҳои табии, ашаёҳои хом бой буданд.

Доираҳои ҳукмрони Британияи Кабир, Австрия ва Россия ҳар кадоме аз ин ҳудудҳо ғанимати худро гирифтани мешуданд. Барои ишғол кардани кишварҳои тобеи империяи Усмонӣ давлатҳои Европа байни худ мубориза мебурданд, ки ин мубориза дар таъриҳ бо номи «Масъалаи Шарқ» дохил шудааст. Британияи Кабир ва Франсия империяро зери таъсири худ дароварданӣ буданд.

Россия дар нимҷазираи Балкан, ки тобеи Туркия буд, барои ҷойгир шудан ва гулӯгоҳи Босфор ва Дарданелли баҳри Сиёҳ, инчунин шаҳри Истанбулро ба даст дароварданӣ буд.

Тезутунд шудани масъалаи Шарқ. Дар мамлакатҳои тараққикардаи Европа пешравии истеҳсолоти капиталистӣ талаботро ба

Аскарони турк.
Асри XIX

кишварҳои нави ашёи хом тақозо кард. Ин ҳодиса муборизаи онҳоро барои мустамликаҳои Туркия боз ҳам авҷ гиронд. Аз муборизаи миллию озодиҳоҳии ҳалқҳои империя давлатҳои Европа ҳамчун аслиҳаи даҳолат ба корҳои дохилии Туркия истифода бурданд. Аз ҷумла, соли 1827 дар Лондон байни Британияи Кабир, Франсия ва Россия оид ба Юнони тобеи Туркия додани муҳторият созишнома имзо карда шуд.

Франсия соли 1830 Ҷазоирро истило кард. Ин бемуваффақиятиҳои паси ҳами ҳукумати султон боиси сар бардоштани ҳукмдори Миср Муҳаммад Алӣ, ки расман ба Туркия мутеъ буд, гардид.

Доираҳои ҳукмрони Британияи Кабир, Австрия ва Россия ҳар кадоме аз ин ҳудудҳо ғанимати худро гирифтани мешуданд.

Франсия **соли 1830** Ҷазоирро истило кард.

Муҳаммад Алӣ лашкари султонро торумор карда, ба шаҳри Истанбул роҳ гирифт. Султонро аз ҳалокат Россия нигаҳ дошт. Мақсади оҳирини Россия, аввал, барои ба даст даровардани гулӯгоҳҳои баҳри Сиёҳ ва шаҳри Истанбул аз Муҳаммад Алии пурзӯр дид ҳокимияти султони суст беҳтар буд.

Дуюм, ғалабаи Муҳаммад Алӣ ба ғалабаи Франсия, ки ўро дастгирӣ мекард, баробар буд. Россия ба ин роҳ додан намехост, аз ин рӯ ба султони Туркия ёрии худро пешниҳод намуд.

Зери фишори флоти Россия Муҳаммад Алӣ лашкарашро ба Миср баргардонд. Акнун байни Россияю Туркия қаробат сар шуд. Табиист, ки Британияи Кабир ва Франсия ба ин тоқат намекарданд. Акнун онҳо Муҳаммад Алиро боз ҳам бештар дастгирӣ намуданд.

Муҳаммад Алӣ аз султон ҳуқуқи мерос карда мондани ҳокимияти худашро талаб намуд. Ин талаб барои оғози ҷангӣ нав баҳона шуд. Бо анҷоми ҷанг соли 1840 Муҳаммад Алӣ ҳуқуқи мерос карда, идора намудани Миср ва Суданро гирифт.

Ба нимустамлика табдилёбии империя. Давлатҳои Европа даҳолат ба корҳои дохилии Туркияро боз ҳам пурзӯр намуданд. Соли 1853 қӯшишҳои Россия барои мустаҳкам намудани мавқеъаш дар кишварҳои тобеи Туркия боиси сар задани ҷангӣ байни онҳо шуд. Ин ҷанг дар таърихи Россия бо номи «ҷангӣ Крим» (1853–1856) дохил шуд. Пеш аз оғози ҷанг подшоҳи Россия Николай I аз султон талаб кард, ки ҳоми-

Иштирокчиёни Җангиги Крим

гии онро нисбат ба ҳамаи халқҳои православи муқими кишварҳои тобеи Туркия, инчунин зиёратгоҳҳои муқаддаси насрониҳо дар Фаластинро эътироф кунад. Британияи Кабир ва Франсия аз султон қабул накардани ин талабро тақозо намуданд. Ниҳоят, ҷангиги Россия-Туркия сар шуд.

Дар ҷанг иттилоғи сегонаи Британияи Кабир, Франсия ва Туркия ғалаба кард. Аммо ин ғалаба вобастагии Туркияро аз Британияи Кабир ва Франсия боз ҳам пурзӯр намуд. Дар оқибати ҷанг соли 1856 шартномаи сулҳи Париж имзо шуд, тибқи он «ҳомӣ»-гии давлатҳои Фарб бар Туркия дар амал ҷорӣ шуд. Дар Туркия ба ҳориҷиён барои ҳаридани замин ва дигар мулкҳои ғайриманқул руҳсат дода шуд. Консессияҳои ба давлатҳои ҳориҷӣ дода шуда кафолат дода шуд. Ҳамин тариқ барои ниммустамлика шудани Туркия роҳ қушода шуд. Дар солҳои 60-уми асри XIX давлатҳои мустамликаҷӣ дар Туркия мавқеи иқтисодию сиёсии сиёсати онро муқарраркунандаро пайдо карданд.

Хуллас, ба туфайли соҳти ақибмондаи иҷтимою сиёсии кишвар империя рӯ ба завол овард. Дар империя ва ҳудудҳои мутеъ ба он мубо-

риза барои мустақилий авҷ гирифт. Қарзи Туркия аз давлатҳои хориҷӣ бисёр афзуд. Яъне давлате, ки як вақт дар З қитъаи дунё мустамликаҳои қалон дошт, акнун ба ниммустамликаи давлатҳои пурзӯри Европа табдил ёфт.

- ◆ Соли 1827 ...
- ◆ Соли 1830 ...
- ◆ Соли 1853 ...
- ◆ Сабаби саршавии ҷанги Россия – Туркия – ин ...

Консессия (лотинӣ – руҳсат, тан додан) – шартномаи созиш оид ба муддати муайян ба капитали хориҷӣ додани корхонаҳои давлатӣ, мулк.

1. Дар бораи соҳти давлатии империяи Ӯсмонӣ чиҳоро дониста гирифтед?
2. «Масъалаи Шарқ» чӣ гуна масъала буд ва он чӣ гуна пайдо шуд?
3. Ба муборизаи давлатҳои Европа оид ба «масъалаи Шарқ» баҳо дижед.
4. Империяи Ӯсмонӣ чӣ гуна ба ниммустамлика табдил ёфт?

Супории доир ба кор бо асари бадеи тоҷириҳӣ

Аз сайти n.ziyouz.com асари Ҷалолуддини Румӣ «Чашми дилро кушо»-ро хонед. Мустақилона зери мазмуни «Сабабҳои инқирози империяи Ӯсмонӣ» иборат аз он, ки...« эссе нависед.

Ҷараёнҳои тоҷириҳии империяи Ӯсмонӣ дар шакли хронология оваред.

Мавзӯи 31-ум: АФГОНИСТОН ВА ЭРОН ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

Соҳти давлатӣ. Эрон дар асри XIX ҳам монархияи мутлақ буда, шоҳ ҳуқуқи номаҳдуд дошт. Тамоми ҳокимият дар дасти он буд. Дар назди шоҳ шӯрои маҳфӣ амал мекард, дар таркиби он **садри аъзам, амин-уддавла, вазир, ҳакимбошӣ ва шайхулислом** дохил шуда буданд.

Давлати сафавиён дар ҳудуди қадом давлат ташкил шуда буд?

Давлат ба вилоятҳо тақсим шуда буд, онҳоро **бекларбегӣ** идора мекард. Ба вориси таҳт Озарбойҷон низ дода шуд, қароргоҳи вай дар шаҳри Табрез буд.

Дар асри XIX Британияи Кабир ва Франсия, ки барои ҳумкронӣ дар Шарқ мубориза мебурданд, рағбаташон ба Эрон низ пурзӯр шуд. Барои барпо намудани ҳукмронӣ дар Кавказ Эрон бо Россия дар солҳои 1826–1828 ҷанг кард, Эрон ба мағлубият дучор ва аз даъвояш дар Кавказ даст кашид.

Бо бозори Британияи Кабир табдилёбии Эрон. Мағлубиятдар ҷанг бо Россия ва оқибатҳои он дар байни табақаҳои ҳукмрони Эрон норозигиро ба вуҷуд овард. Ниҳоят дар як қатор вилоятҳои Эрон таҳти сарварии заминдорони калон бар зидди шоҳ исён сар зад. Британияи Кабир аз аҳволи вазнини Эрон истифода бурда, онро ба имзои шартномаи нобаробар маҷбур кард. Тибқи он Британияи Кабир барои корҳои савдо бо Эрон ба имтиёзҳои калон соҳиб шуд.

Дар оқибати он вай бозорҳои Эронро бо маҳсулоти саноати сабукаш пур карда фиристод. Ин дар навбати худ дехқонони маҳаллӣ, ҳунармандон ва савдогаронро хонавайрон кард. Ҳамин тариқ, Эрон ба бозори фурӯши маҳсулоти саноати мустамликации калон Британияи Кабир табдил ёфт. Ин ҳолат дар мамлакат эҳтиёҷро ба пул зиёд намуд.

Дар натиҷа фурӯхтан ва ҳаридани мансабҳо дар дастгоҳи давлатӣ бениҳоят авҷ гирифт. Ҳокимони вилоятҳо, заминдорони калон ба ҳазинаи давлат андоз намесупурдагӣ шуданд. Ин омилҳо сабабгори ба амал омадани норозигии ҷиддӣ дар байни табақаҳои меҳнаткаши аҳолӣ гардиданд ва дар ниҳояти кор ба сар шудани шӯриши соли 1848 оварда расониданд. Ин шӯриш дар таъриҳ бо номи «**Шӯриши бобиён**» дохил шудааст.

Дар асри XIX Эрон дар ҷангҳо бо Россия шикаст ҳӯрд ва аз даъвояш ба ҳудудҳои назди Кавказ даст кашид.

Соли 1848 дар Эрон шӯриши бобиён сар шуд.

Шӯриши бобиён. Шӯриш бар зидди соҳти шоҳӣ, зулми он ва заминдорӣ нигаронида шуда буд. Иштирокчиёни шӯриш асосан аз ҳунармандон, савдогарони майда, камбағалони шаҳр ва дехқонони муқими атрофи шаҳр иборат буданд. Ба шӯриш табақаҳои поёни рӯҳониён низ иштиrok карданд.

Шўришгарон тарафдори таълимоти Боб буданд. Асосгузори ин таълимот саид Алӣ Муҳаммад, ба худ тахаллуси Боб («Дар ба сўи ҳақиқат ва адолат») гирифта буд. Истилоҳи бобиён аз ин тахаллус баромада буд.

Шўриш то миёнаҳои соли 1850 давом кард. Лашкари аз нигоҳи ҳарбӣ бартари доштаи шоҳ шўришро пахш намуд. Алӣ Муҳаммад қатл карда шуд.

Чанг Эрон-Британияи Кабир. Британияи Кабир аз суст шудани Эрон истифода бурданӣ шуд. Британияи Кабир фаромӯш накарда буд, ки барои гузаронидани таъсир ба хонгариҳои Осиёи Миёна шаҳри Ҳирот аҳамияти калон дорад, Аз ин рӯ кӯшид, ки то Эрон аз даъвояш аз Ҳирот расман даст қашад. Вале соли 1856 Эрон шаҳри Ҳиротро забт кард. Ҷавобан ба он Британияи Кабир зидди Эрон ҷанг эълон намуд. Дар ин ҷанг Эрон ба мағлубият дучор омад.

Соли 1857 байни Британияи Кабир ва Эрон шартномаи сулҳи Париж имзо карда шуд. Бино ба шартнома Эрон аз даъвоаш нисбат ба Ҳирот ва худудҳои дигари Афғонистон тамоман даст қашид.

- ◆ Дар солҳои 1826–1828 ...
- ◆ Таркиби шўрои махфии назди шоҳи Эрон – ин ...
- ◆ Бино ба шартномаи сулҳи Париж ...

Шартномаи сулҳи Париж ба пурзӯр шудани таъсири Британияи Кабир ба Эрон хизмат кард.

Афғонистон. Ҷанг барои мустақилий. Аз асри XVI сар карда, афғонҳо солҳои тӯлонӣ бар зидди сафавиёни Эрон мубориза мебурданд. Соли 1709 дар вилояти Қандаҳор бар зидди таҷовузҳои Эрон шўриш сар шуд. Ба шўриш хони қабилаи гилзайи афғонҳо Амир Вайсхон раҳбарӣ мекард. Қисми ҳарбии вай шаҳри Қандаҳорро ишғол намуд.

Муносибатҳои Афғонистон – Эрон. Дар муддати кӯтоҳ Қандаҳор ба хонии пуркудрат табдил ёфт. Соли 1722 пойтахти Эрон Исфаҳонро низ ишғол кард ва писари Амир Вайсхон Амир Маҳмуд худро шоҳи Эрон эълон намуд. Акнун Эрон барои мустақилий муборизаро сар кард. Ба ин мубориза яке аз қумондонҳои лашкари Эрон Нодирқулий сарварӣ мекард. Эрон аз истилогарони афғон пурра озод карда шуд.

Соли 1736 Нодирқулий бо номи Нодиршоҳ шоҳи Эрон эълон шуд. Вай дар айни вақт ҷангҳои истилогарона бурд. Афғонистонро ҳам тобеъ намуд. Барои зери итоат нигоҳ доштани Афғонистон бисёр нафар ҷан-

говаронро аз Эрон бо оилаҳояшон ба Кобул ва дигар шаҳрҳо кӯчонида овард.

Ташкилёбии давлати Афғонистон. Соли 1747 Нодиршоҳ қушта шуду империя низ пароканда гардид. Барои ташкил кардани давлати Афғонистон шароити мусоид фароҳам омад.

- ◆ Соли 1709...
- ◆ Соли 1722...
- ◆ Соли 1736...
- ◆ Соли 1747...

Соли 1747 шўрои хонҳои қабилаҳои **афғон** (чирга) сардори қабилаи абдалии афғонҳо Аҳмадхонро шоҳи Афғонистон эълон намуд. Аҳмадшоҳ дар муддати кўтоҳ ҳудудҳои мамлакатро муттаҳид кард.

Бар ивази ин ғалабаҳо ўнвони «Дурри дурон»-ро қабул кард ва номи қабилаи абдалиро бо номи **дурронӣ** иваз намуд.

Дар натиҷаи ҳаракати итоат накардан ба ҳокимияти марказӣ ва шўришҳои доимиини ҳалқҳои истилошуда ҳукмронии сулолаи дуррониҳо зαιф шуд. Ворисони Аҳмадшоҳ гарчанде бар зидди ин омилҳо мубориза бурданд, лекин онро бартараф карда натавонистанд.

Барҳамхӯрии ҳукмронии сулолаи дуррониҳо. Дар айни вақт байни вористони таҳт мубориза ҳам шиддат гирифт. Аз ин ҳолат хонҳои дигар қабилаҳо истифода бурданӣ шуданд. Масалан, пешвои баракзайҳо Фатҳҳон дар муборизаи барои таҳт гоҳ ин ворисро, гоҳ он ворисро дастгирӣ карда, лавозими сарвазирии давлатро худаш гирифт ва ҳамин тавр ҷилави тамоми корҳои давлатиро дар амал дар даст дошт.

Вай яке аз сардорони бузурги ҳарбӣ буд, ба ёрии додараш Дўст Муҳаммадхон тақя менамуд. Онҳо қариб ба тамоми вилоятҳои калони Афғонистон ҳокимонро аз одамони худашон таъян мекарданд. Баъди ҷангҳои байниҳамдигарии тўлонӣ соли 1826 Дўст Муҳаммадхон таҳти Афғонистонро ишғол кард ва худро амир эълон намуд.

Ҳамин тариқ, ҳукмронии сулолаи дуррониҳо барҳам хўрд. Дар мамлакат ҳукмронии сулолаи баракзайҳо барпо карда шуд. Амири ин сулола Дўст Муҳаммадхон барои ба давлати ягона муттаҳид кардани Афғонистон ва ба давлати муқтадир табдил додани он ҳаракат кард.

Ҷангӣ яқуми Англияю Афғонистон (1838–1842). Барои он, ки Афғонистон аз нигоҳи стратегӣ дар минтаҳаи хеле муҳим ҷой гирифтааст, манфиатҳои Британияи Кабир ва Россия дар худуди ин давлат бархӯр-

данд. Британияи Кабир барои зери доираи таъсири худ даровардани ба он ҳуҷум кард. Дар муддати кӯтоҳ шаҳри Кобул ишғол карда шуд. Ба таҳт намояндаи сулолаи дурониҳо Шуҷуро шинонданд.

Аммо ҳалқи ватанпари афғонро зери итоат даровардан кори осон нест.

Аҳолии Кобул шӯриш бардошт. Дар ин шӯриш писари Дӯст Муҳаммадхон Ақбаршоҳ роли қалон бозид. Қумондонии лашкари Британияи Кабир маҷбур шуда, шартномаро оиди аз хоки Афғонистон баровардани ҳамаи қисмҳои ҳарбиаш имзо кард.

Соли 1842 лашкари Британияи Кабир хоки Афғонистонро тарк кард. Ҳамин тариқ ҷанги якуми англису афғон бо мағлубияти Британияи Кабир поён ёфт. Ҳокимияти амирии Дӯст Муҳаммадхон аз нав барпо шуд.

Соли 1747 сардори қабилаи абдали Аҳмадхон шоҳи Афғонистон эълон шуд.

Соли 1826 Дӯст Муҳаммадхон ба таҳти Афғонистон нишаст.

Соли 1842 лашкари Британияи Кабир аз Афғонистон баромада рафт.

Соли 1843 компанияи «Ост-Индия» вилояти Синди Ҳиндустонро ба худ мутеъ кард.

Дӯст Муҳаммадхон бо Британияи Кабир ҷанги навро намехост, ўсоли 1855 шартномаи дӯстии англису афғонро имзо кард. Соли 1857 байни Британияи Кабир ва Афғонистон шартномаи ҳарбӣ ба имзо расид.

Ин шартнома дар роҳи ба давлати вассали Британияи Кабир табдилёбии Афғонистон қадами нахустин буд.

Соли 1863 Дӯст Муҳаммадхон вафот кард, байни писарони вай баҳрои таҳт мубориза авҷ гирифт. Британияи Кабир ва Россия, ки дар Афғонистон манфиатҳои худро доштанд, даҳолат накардан ба корҳои доҳилии онро баён намуданд.

Соли 1870 на мустамлика, на давлати мутеъ буд. Аммо ба сарҳадҳои вай аз ҷанубу шарқ Британияи Кабир, аз шимол Россия торафт наздик шуда меомад.

Афғонистон дар иҳотаи Россия ва Англия. Карикатура

Дар асри XIX Эрон армияи пурзӯри милли, аппарати марказии давлат ва низоми ягонаи андоз надошт. Эрон ба ҳаракатҳои истилогаронаи Британияи Кабир ва Россия дар минтақа муқовимат карда натавонист.

Ба ислоҳотҳои дохили кишвар мутаассибиин динӣ ва соҳти давлатии бар он асосёфта, суст тараққӣ кардани институтҳои иҷтимоӣ ҳалал мерасонданд. Дар натиҷаи он Эрон ба ниммустанликаи давлатҳои пурзӯр табдил ёфт.

Сарфи назар аз кӯшишҳои чанддафъаини Британияи Кабир Афғонистон мустақилии худро нигоҳ дошт. Аммо тааҷҷубовараши ин аст, ки Афғонистони таъсири давлатҳои қудратмандро бартараф намуда, дар бобати тараққиёт бисёр ақиб монд. Дар он дар охири асри XIX ҳам муносибатҳои қабилавию авлодӣ ва ҳочагии натуралий монда буданд.

Садри аъзам – сарвазир.

Амин-уд-давла – вазири молия ва корҳои дохила.

Ҳакимбошӣ – сарtabиби дарбор.

Дурри дуррон – ҷавоҳири ҷавоҳирон.

Чирга – шўро.

1. Оиди соҳти давлатии Эрон чихо медонед?
2. Кадом омилҳо сабабгори шўриши бобиён шуданд?
3. Эрон чӣ тавр зери доираи таъсири Британияи Кабир афтода монд?
4. Ба ҳукмронии сулолаи дуррониҳо дар Афғонистон чӣ гуна барҳам дода шуд?
5. Чаро Британияи Кабир Афғонистонро истило карда ё ба давлати ба ҳудаши вассал табдил дода натавонист?
6. Амир Дӯст Муҳаммадхон нисбат ба Британияи Кабир ва Россия чӣ гуна сиёсатро пеш бурд?

Супориши кори эҷодӣ

Истилоҳҳои асосии оиди мавзӯро бо ёрии лугат ба англisis тарҷума кунед ва дар дафтаратон дар шакли ҷадвал инъикос кунед.

Аз интернет истифода бурда, ба Эрон ва Афғонистони асри XIX саёҳати виртуалии ташкил кунед. Ҷиҳатҳои умумӣ ва фарқунандаи Эрон ва Афғонистонро аниқ кунед. Дар дафтаратон дар асоси технологияи -Т таҳдил намоед.

Мавзүи 32-юм: ХАЛҚХОИ АФРИКА ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

Ҳолати минтақа. Халқҳои Африка дар асри XIX дар зинаҳои гуногуни тараққиёти иҷтимоию иқтисодӣ мезистанд. Аз ҷумла, агар дар давлатҳои аз қабили Эфиопия, Миср, Тунис, Марокаш, Судан ва Мадагаскар монархияи феодали ҳукмрон бошад, дар баъзеи онҳо ҳанӯз ҳам соҳти чамоавии ибтидой мавҷуд буд. Қабилаҳо тарзи зисти кӯчманчигири доштанд, гурӯҳҳои хурд-хурди онҳо дар ҳудудҳои барояшон қатъи муқарраршуда бо шикор ва чинакчигӣ ҳаёт ба сар мебурданд. Онҳо соҳаи кишоварзӣ, коркарди металлро ва истифодаи олоти меҳнати металлиро намедонистанд.

Дар таърихи давлати Мали дар асри VIII, дар асри IX ва дар асри XIII қадом воқеаҳои таъриҳӣ содир шуда буданд?

Давлатҳои **Гана** ва **Малии** воқеъ дар Африқаи Фарбӣ давлатҳои қадимтарин ба ҳисоб мерафтанд. Дар Африқа халқҳое, ки хочагии қишлоқашон пеш рафта буд, низ зиндагӣ мекарданд. Онҳо асосан қаҳва, чормағзи заминӣ ва какао парвариш мекарданд.

Тақсим кардани Африқа. Африқаи дорои бойигариҳои қалони табии эътибору таваҷҷӯҳи давлатҳои тавонои Европаро ҷалб накарда намонд. Истилогарии давлатҳои Европа ҳаёти халқҳои Африқаро якбора тафйир дод. Алоқаҳои анъанавии савдо қанда шуданд. Истеҳсолоти маҳаллий ҳароб шуд. Африқагиҳоро ғулом карда фурӯҳтан то миёнаҳои асри XIX давом кард. Дар натиҷаи он аз қитъа миллионҳо нафар фурӯҳта шуданд. Ангола ва Мозамбик, ки мустамлиқи Португалия буданд, баҳаҳои асосии савдои ғуломон ба шумор мерафтанд.

Аз асри XIX сар карда ба мустамлиқа табдил додани қисми доҳилии қитъа ҳам сар шуд. Дар охири асри XIX 90 фоизи ҳудуд дар дасти мустамлиқадорон буд. Фақат ду давлат – **Либерия** ва **Эфиопия** мустақилии ҳудро нигоҳ дошта тавонистанд.

Ташкилёбии давлати мустақили Либерия дар Африқа. Ташкилёбии он бо муборизаи зидди ғуломдорӣ дар ШМА вобаста аст. Соли 1816 дар Африқа ҷойгир кардани ғуломони сиёҳпӯсти озодшудаи ШМА сар шуд. Дар натиҷа дар соҳилҳои Гвинея соли 1821 13 ҳазор километри мураббаъ майдон ҳарида шуд. Дар ин ҷо бошишгоҳи **Монровия** (аз номи

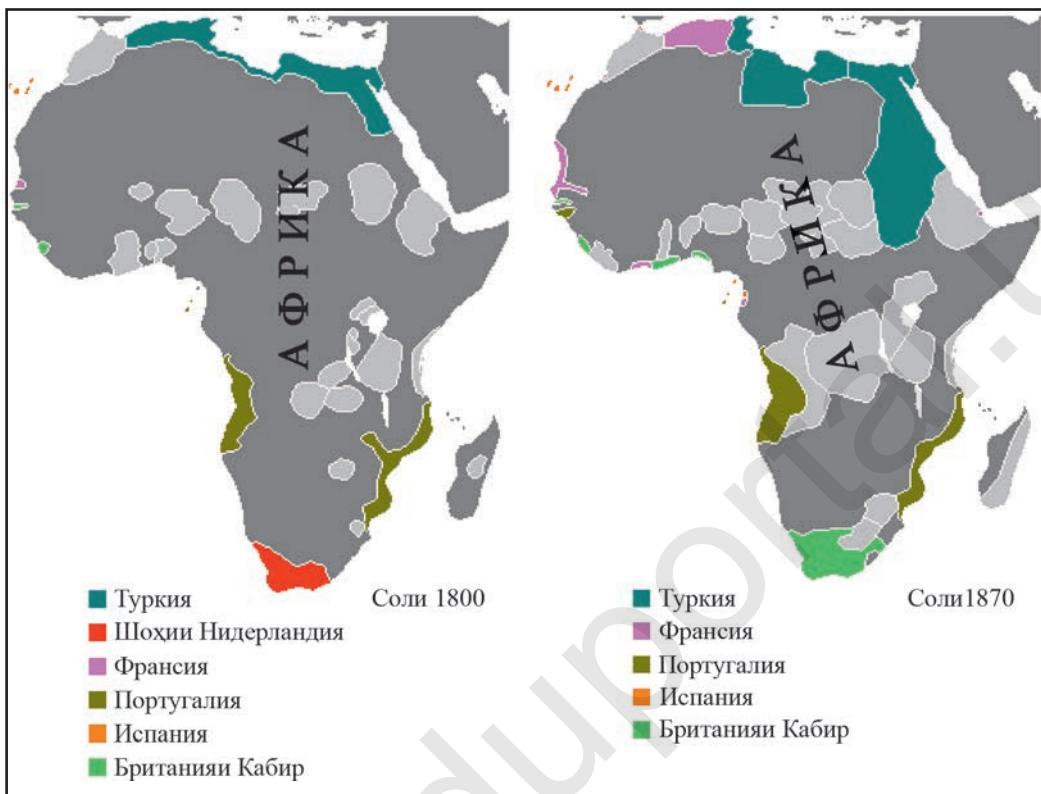
Гуломфурӯшони европой дар киштӣ ғуломони африкоиро гирифта мераванд

Президенти ШМА Монро гирифта шудааст) ташкил шуд ва як қисми собиқ ғуломони сиёҳпӯсти Америка дар ин маҷалла паноҳгоҳ ёфтанд. Онҳо минбайд ҳудуди бошишгоҳро васеъ намуданд.

Соли 1847 ташкилёбии давлати Либерия эълон шуд. Дар ин давлат тартибу қоидаҳои пешқадами Европаи Фарбӣ ва Америкаи Шимолӣ ҷорӣ гардид. Либерия аз рақобати Британияи Кабир ва Франсия моҳирона истифода бурда, мустақилии худро нигоҳ дошт.

Эфиопия. Дар асри XIX низ дар Эфиопия муносибатҳои Асрҳои миённа ҳукм меронданд. Он аз гурӯҳи якчанд князигариҳо иборат буд. Ҳар кадоме аз онҳо лашкари худро дошт. Ин князигариҳо ба номаш ҳокимиияти марказиро эътироф менамуданд. Давлатҳои Европа айнан ҳамин омилро истифода бурданӣ шуданд. Ҳавфи кишварро душманони беруна ишғол карданашон беш аз пеш зиёд мешуд.

Дар чунин шароит ба майдони сиёсати Эфиопия писари заминдори ҳурд Касса баромад. **Касса** Эфиопияро ба давлати ягона муттаҳид кард ва соли 1855 худро император эълон кард. Ўзни лашкари нағзакак тайёрии ҳарбири гузаштаро ташкил кард. Феодалҳои калонро аз ҳукуқи нигоҳ-

Тақсим кардани Африка

дории лашкари худи маҳрум намуд. Дар мамлакат барои боло бурдани иқтисодиёт ислоҳот гузаронд. Император шаҳрвандонро ба давом додани фаъолияти меҳнатии пештар машгулшудаашон даъват кард.

Дар давлатҳои аз қабили Эфиопия, Миср, Тунис, Марокаш, Судан ва Мадагаскар монархияи феодали ҳукмрон буд.

Давлатҳои Гана ва Малии воқеъ дар Африкаи Фарби давлатҳои қадимтарин ба ҳисоб мерафтанд.

Дар Африка ду давлат – Либерия ва Эфиопия мустақилии худро нигоҳ дошта тавонистанд.

Соли 1847 давлати озоди Либерия ташкил ёфт.

Аммо ислоҳотҳои вай ба муқобилияти феодалони калон ва калисо дучор омаданд. Бо даҳолати Британияи Кабир соли 1867 ҳокимиюти Касса

сарнагун карда шуд. Аммо Британияи Кабир дар Эфиопия мустаҳкам чой нагирифт.

Иродай халқи Эфиопия дар бобати мутеъ нашудан ба бегонаҳо ҳаракатҳои Британияи Кабирро ба нестӣ баровард. Ҳамин тариқ, Эфиопия мустақилии худро нигоҳ дошт.

Ба мустамлика табдил ёфтани Африкаи Ҷанубӣ. Дар ибтидои асри XIX Британияи Кабир колонияи Капи Африкаи Ҷанубиро забт намуд. Аҳолии колония **бурҳо** (бур – дехқон) номида шуданд. Онҳо авлодҳои франсузҳо, немисҳо ва голландиҳо буданд. Бурҳо акнун аз он ҷо барои кӯчидан маҷбур шуданд. Онҳо дар ҷои нау дуто давлат соҳтанд. Яке аз онҳо Республикаи Оранҷ, дигаре Трансваал буд. Бурҳо нисбат ба аҳолии маҳалли бениҳоят бешафқат буданд.

Мустамликаҳои Франсия. Дар Миср дар байни асрҳои XVIII–XIX ҷангварони мамлук ва аҳолии маҳалли дар муборизаи зидди лашкари франсузҳо, ки бо роҳбарии Наполеон Бонопарт ба қишвар даромада буд, иштирок карданд. Баъди таслим шудани лашкари боқимондаи франсузҳо мисриҳо барои аз қишвар рондани лашкари Британияи Кабир мубориза бурданд.

Миср расман таҳти ҳокимияти олии империяи Усмониҳо буд, дар амал қариб мустақилии худро нигоҳ дошта буд.

Франсия соли 1830 Ҷазоирро забт кард. Аҳолии Ҷазоир бар зидди мустамликадорони франсуз муқовимати саҳт нишон доданд. Ҷанги миллию озодихоҳӣ бурданд. Дар ин мубориза пешвои ҷазоириҳо Абдулқодир роли алоҳида бозид.

Соли 1847 лашкари Абдулқодирро ба муҳосира гирифта, торумор намуданд. Ҳуди Абдулқодир ҳалок шуд. Аммо муборизаи миллию озодихоҳӣ қатъ наёфт. Ҷазоириҳо боз солҳои зиёд бар зидди истилогарон муборизаи миллию озодихоҳиро давом доданд.

Аҳолии Марокаш бар зидди мустамликадорони португалӣ, испан ва франсуз, ки дохили мамлакат даромада буданд, бомуваффақият муқобилият нишон доданд. Франсия дар уқёнуси Ҳинд ҷанд бор ҷазираи Мадагаскарро ишғол кардани шуд. Аммо комёб нашуд.

- ◆ Дар Миср дар сарҳади асрҳои XVIII–XIX ...
- ◆ Соли 1867 ...
- ◆ Фаъолияти Абдулқодир ...
- ◆ Дар солҳои 90-уми асри XIX ...

Мустамликадорон аз ақибмөнни ҳарбию техникии Африка, паро-кандагии ҳалқҳо ва ҳамчунин зиддиятҳои байни қабилаҳо моҳирона истифода бурданд.

Дар солҳои 70-уми асри XIX масоҳати калони дохили Африка ҳанӯз барои европоиҳо номаълум буд.

Ҳамчун мустамлика тақсим шудани ин ҳудудҳо дар байни давлатҳои Европа дар охири асри XIX-ибтидои асри XX ба охир расид.

Асри XIX даври аз тарафи давлатҳои Европа мустамлика намудани қитъаи Европа шуд. Дар охири аср забт намудани Африка асосан анҷом ёфт. Садҳо ҳазор африкоиҳо дар роҳи ҳимояи ватан ва мустақилии он дар ҷангҳои нобаробар иштирок карда, ҳалок шуданд. Мустамликачиён дар натиҷаи тороч намудани сарватҳои табиии қитъа, бешафқатона эксплуататсия кардани аҳолӣ бойгари зиёд ба даст оварда, ба нешравии Европа ҳисса гузоштанд.

Мамлукҳо – асосан аҳолии Грузия ва Кавкази Шимолии ба ғулом табдил-ёфта.

Бурҳо – авлодҳои мустамликадорони голландӣ, франсуз дар Африқаи Ҷанубӣ.

1. Мулоҳизаҳоятонро оиди сабабҳои ақибмөнни ҳалқҳои қитъаи Африка дар бобати тараққиёти иҷтимоию иқтисодӣ нисбат ба ҳалқҳои дигар қитъаҳо дар дафтаратон қайд кунед.
2. Африка ҷӣ гуна ба мустамлика табдил ёфт?
3. Оиди ҳаракатҳои миллию озодихоҳии ҳалқҳои Африка чиҳоро доноста гирифтед?
4. Ҳаракати аҳолии Ҷазоирро бар зидди мустамликадорони франсуз кӣ раҳбарӣ намудааст?

Супориши кори эҷодӣ

Умумият ва фарқияти ба мустамлика табдил ёфтани мамлакатҳои Африка ва Америкаи Лотинӣ ва ҷараёни муборизаи миллию озодихоҳии онҳоро муқоиса кунед. Ҳамаи маълумотҳоро дар дафтаратон дар ҳолати кроссворди мураккаб ҷамъ кунед.

Оиди мавзӯъ романи Питер Абраҳамс «Гулчанбарҳои қабр»-ро хонед ва таассу-ротатонро дар шакли эссе дар дафтаратон нависед.

ХУЛОСА

Донишомӯзони азиз! Шумо бо воқеаҳои марҳилаи то соли 1870-уми Даври нави таърихи ҷаҳон шинос шудед. Дар ин давр дар кишварҳои Европа ва Америкаи Шимолӣ чӣ гуна Асрҳои миёна оҳиста-оҳиста ҷои худро ба Даври нав, тартиботи феодалий ба тарзи зисти буржуазӣ доданд, дида баромадем.

Дар ҳаёти иқтисодӣ, сиёсӣ, иҷтимоӣ, маънавию маданий ҷиҳатҳои нав пайдо шуданд.

Дар соҳаи сиёсӣ дигаргуниҳои азим-ҷараёни ташаккул ва мустаҳкамшавии монархияи мутлақ ва давлатҳои миллӣ рӯй доданд. Дар айни вақт дар кишварҳои Европаи Фарбӣ ва Америкаи Шимолӣ нахустин нишонаҳои давлати ҳуқуқӣ ва ҷамъияти шаҳрвандӣ пайдо шуданд.

Дар олами маънавии инсон низ таҳаввулот рӯй дод. Дастовардҳои нави илму маданият ба ҳаёти одамон даромада омаданд. Шумораи до-нишгоҳҳо ва мактабҳо афзуданд, дар ҳонаводаҳо китобҳо, рӯзномаҳо пайдо шуданд. Дар натиҷа одамон оҳиста-оҳиста аз таъсири ақидаҳои динӣ озод мешуданд. Акнун дар он ҷойҳое, ки шуури динӣ ҳукмронӣ доштанд, ғояҳои оиди зарурияти ислоҳ кардани он пайдо шуданд.

Гуманизм, Реформатсия ва Маърифат ҳамчун ҷаҳонбинии асрҳои XVII–XVIII-уми Европа ташаккул ёфтанд. Ҳар як таълимоти нав ғояҳои пешқадами таълимоти пешинаро нигоҳ дошт ва ҳамаи онҳо барои таъмини ҳуқуқҳои инсон оиди «зистан, озодӣ ва мулк» кӯшиш дод.

Аммо муборизай ҳалқҳои Америкаи Лотинӣ, Осиё ва Африка барои озодӣ, қадру қимат ва мустақилиашон, ташаккули мағҳумҳои демократӣ дар онҳо низ айнан дар Даври нав оғоз ёфт.

Аз ин нигоҳ тамаддуни индустрialiи дар асри XIX дар Европа ва Америкаи Шимолӣ ғалабакарда ва арзишҳои умумииинсонии дар он таҷассумёфта ба мазмуни муборизай ҳамаи ҳалқҳои дунё табдил ёфт.

Бо ҷараёни ин мубориза ва натиҷаҳои он шумо дар синфҳои дигар шинос ҳоҳед шуд.

МУНДАРИЧА

Сарсухан. Оғози даври нав..... 3

БОБИ I. ТАШАККУЛИ ДАВРИ НАВ ДАР ЕВРОПА

<i>Мавзӯи 1-ум:</i> Кашфиётҳои бузурги географӣ ва аҳамияти таърихии онҳо.....	7
<i>Мавзӯи 2-ум:</i> Ташаккули ҷамъияти индустрӣ дар кишварҳои Европаи Фарбӣ дар ибтидои аспи нав.....	13
<i>Мавзӯи 3-ум:</i> Реформатсия дар Европа.....	18
<i>Мавзӯи 4-ум:</i> Ташаккули маданияти даври нав дар Европаи Фарбӣ.....	22

БОБИ II. КИШВАРҲОИ ЕВРОПА ВА АМЕРИКА ДАР АСРҲОИ XVI–XVIII

<i>Мавзӯи 5-ум:</i> Пурзӯршавии ҳокимиюти шоҳ дар Англия. Инқилоби буржуазии Англия дар аспи XVII.....	28
<i>Мавзӯи 6-ум:</i> Муносабатҳои байналмилаӣ дар асрҳои XVI–XVIII.....	34
<i>Мавзӯи 7-ум:</i> Монархияи Мутлақ дар Франсия. Инқилоби бузурги буржуазии Франсия.....	37
<i>Мавзӯи 8-ум:</i> Поён ёфтани инқилоби бузурги буржуазии франсуз ва аҳамияти таърихии он.....	42
<i>Мавзӯи 9-ум:</i> Империяи Германия дар асрҳои XVI–XVIII.....	45
<i>Мавзӯи 10-ум:</i> Империяи Россия дар асрҳои XVI–XVIII.....	49
<i>Мавзӯи 11-ум:</i> Америкаи шимолӣ дар аспи XVIII. Ташкилёбии штатҳои муттаҳидаи Америка.....	54
<i>Мавзӯи 12-ум:</i> Аспи маърифат.....	59

БОБИ III. КИШВАРҲОИ ОСИЁ ВА АМЕРИКА ДАР АСРҲОИ XVI–XVIII

<i>Мавзӯи 13-ум:</i> Хусусиятҳои асосии инкишофи кишарҳои Осиё дар асрҳои XVI–XVIII.....	65
<i>Мавзӯи 14-ум:</i> Хитой дар асрҳои XVI–XVIII.....	69
<i>Мавзӯи 15-ум:</i> Ҳиндустон дар асрҳои XVI–XVIII.....	73
<i>Мавзӯи 16-ум:</i> Япония ва Корея дар асрҳои XVI–XVIII.....	79
<i>Мавзӯи 17:</i> Империяи усмониҳо дар асрҳои XVI–XVIII.....	84
<i>Мавзӯи 18-ум:</i> Эрон дар асрҳои XVI–XVIII.....	88
<i>Мавзӯи 19-ум:</i> Кишварҳои Африка дар асрҳои XVI–XVIII.....	92

БОБИ IV. КИШВАРХОИ ЕВРОПА ВА АМЕРИКА ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

<i>Мавзӯи 20-ум:</i> Британияи кабир дар солҳои 1800–1870.....	97
<i>Мавзӯи 21-ум:</i> Франсия дар солҳои 1800–1870.....	101
<i>Мавзӯи 22-юм:</i> Германия ва Италия дар солҳои 1800–1870.....	107
<i>Мавзӯи 23-юм:</i> Россия дар солҳои 1800–1870.....	110
<i>Мавзӯи 24-ум:</i> Штатҳои муттаҳидай Америка дар солҳои 1800–1870.....	115
<i>Мавзӯи 25-ум:</i> Муборизаи миллию озодихоҳии халқҳои Америкаи Лотинӣ.....	120

БОБИ V. КИШВАРХОИ ОСИЁ ВА АФРИКА ДАР СОЛҲОИ 1800–1870

<i>Мавзӯи 26-ум:</i> Ҳиндустон дар солҳои 1800–1870.....	126
<i>Мавзӯи 27-ум:</i> Ҳитой дар солҳои 1800–1870.....	130
<i>Мавзӯи 28-ум:</i> Япония дар солҳои 1800–1870.....	134
<i>Мавзӯи 29-ум:</i> Корея дар солҳои 1800–1870.....	138
<i>Мавзӯи 30-юм:</i> Имерияи усмониҳо дар солҳои 1800–1870.....	142
<i>Мавзӯи 31-ум:</i> Афғонистон ва Эрон дар солҳои 1800–1870.....	145
<i>Мавзӯи 32-юм:</i> Халқҳои Африка дар солҳои 1800–1870.....	151
Хулоса.....	156

**RAHMON FARMONOVICH FARMONOV,
USMON TOSHPO'LATOVICH JO'RAYEV,
SHUHRAT ERGASHEVICH ERGASHEV**

**JAHON TARIXI
(XVI–XIX asrning 60-yillari)**

*Umumiy o'rta ta'lif maktablarining
VIII sinf o'quvchilari uchun darslik*

Qayta ishlangan va to'ldirilgan to'rtinchi nashri

(Tojik tilida)

Cho'lpon nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyi
Toshkent – 2019

Мутарчим Шоқаҳҳор Салимов

Муҳаррир Чумъаназар Эшонқулов

Муҳаррирони бадеӣ Мафтуна Ваххобова

Муҳаррири техниқӣ Елена Толочко

Муҳаррири хурд Гулҷехра Азизова

Рақами литсензия AI № 163.09.11.2009. Ба чопаш 5 июли соли 2019 ичозат дода шуд. Андозаи $70\times90^{1/16}$. Гарнитураи TAD 11. Бо усули оғсептӣ тарҳрезӣ шудааст. Ҷузъи чопии шартӣ 11,70. Ҷузъи нашрию ҳисоби 9,72. Адади нашр 6 431 нусха. Шартномаи № 84–2019. Супориши № 19–144.

Макети оригинал дар XЭТН ба номи Чўлпони Очонсии иттилоот ва коммуникатсияҳои оммавӣ тайёр карда шудааст. 100011, Тошканд, кӯчаи Навоӣ, 30.

Телефон: +998-71244-10-45. Факс: +998-71244-58-55.

Дар Хонаи эҷодии табъу нашри «O'zbekiston»-и Очонсии иттилоот ва коммуникатсияҳои оммавии назди Маъмурияти Президенти Республикаи Ўзбекистон 100011, Тошканд, кӯчаи Навоӣ, 30, чоп карда шудааст.

Фармонов Р.

Ф 33 Таърихи ҷаҳон. Даври аввали таърихи нав (асри XVI – солҳои 60-уми асри XIX). Китоби дарсӣ барои донишомӯзони синфи 8-уми мактабҳои таълими миёнаи умумӣ / Р. Фармонов ва диг. – Т.: XЭТН ба номи Чўлпон, 2019. – 160 с.

ISBN 978-9943-05-655-8

УЎК 372.893=222.8(100)(075)
КБК 63.3(0)ya721

**Ҷадвали нишондиҳандай ҳолати китоби ба
иҷора додашуда**

T/р	Ному насаби хонанда	Соли хониш	Ҳолати китоб ҳангоми гирифтани	Имзои раҳбари синф	Ҳолати китоб ҳангоми супоридан	Имзои раҳбари синф
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						

*Китоб ҳангоми ба иҷора дода шудан ва дар охирин соли
хониш ҳангоми баргардонида гирифтани ҷадвали болоӣ аз
тарафи раҳбари синф аз рӯи меъёрҳои зерин баҳо
гузошта мешавад:*

Нав	Ҳолати китоби дарсӣ ҳангоми бори аввал супоридан.
Нагз	Муқовааш бутун, аз қисми асосии китоб ҷудо нашудааст. Ҳамаи варақҳояш ҳаст, надаридааст, ҷудо нашудааст, дар саҳифаҳо навишт ва хатҳо нест.
Қаноатбахш	Муқова каҷ шудааст, канорҳояш коҳида, якчанд хатҳо қашида, ҳолати аз қисми асосӣ ҷудошавӣ дорад, аз тарафи истифодабаранд қаноатбахш таъмир шудааст. Варақҳои ҷудошудааш аз нав таъмир гашта, дар баъзе саҳифаҳо хат қашида шудаанд.
Файри- қаноатбахш	Муқова хат қашида шудааст, дариддааст, аз қисми асосӣ ҷудо гаштааст ё ки умуман нест, файриқаноат- баҳш таъмир шудааст. Саҳифаҳо дарида, варақҳо намерасанд, хат қашида, ранг карда партофта шудааст, китобро барқаро кардан мумкин нест.